

MSME Outlook Q2/2023

รายงานสถานการณ์ MSME
ไตรมาสที่ 2
ปี 2566

สารบัญ

บทที่ 1

ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและ
เศรษฐกิจไทย

02

บทที่ 2

ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME
ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

08

บทที่ 3

ประมาณการเศรษฐกิจของ MSME ไทย
ปี 2566 (ณ 7 มิถุนายน 2566)

11

บทที่ 4

สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ
ของ MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

19

บทที่ 5

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME
ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 และแนวโน้มไตรมาสที่ 2 ปี 2566

23

บทที่ 6

การจ้างงานของ MSME ตามมาตรา 33
ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 2 ปี 2566

27

บทที่ 7

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

35

บทที่ 8

ผลสำรวจความคิดเห็น MSME

40

1 ภาพรวมเศรษฐกิจโลก และเศรษฐกิจไทย

สถานการณ์เศรษฐกิจโลก

	Projections		
	2022	2023	2024
World Output	3.4	2.8	3.0
Advanced Economies	2.7	1.3	1.4
United States	2.1	1.6	1.1
Euro Area	3.5	0.8	1.4
Germany	1.8	-0.1	1.1
France	2.6	0.7	1.3
Italy	3.7	0.7	0.8
Spain	5.5	1.5	2.0
Japan	1.1	1.3	1.0
United Kingdom	4.0	-0.3	1.0
Canada	3.4	1.5	1.5
Other Advanced Economies	2.6	1.8	2.2
Emerging Market and Developing Economies	4.0	3.9	4.2
Emerging and Developing Asia	4.4	5.3	5.1
China	3.0	5.2	4.5
India	6.8	5.9	6.3
Emerging and Developing Europe	0.8	1.2	2.5
Russia	-2.1	0.7	1.3
Latin America and the Caribbean	4.0	1.6	2.2
Brazil	2.9	0.9	1.5
Mexico	3.1	1.8	1.6
Middle East and Central Asia	5.3	2.9	3.5
Saudi Arabia	8.7	3.1	3.1
Sub-Saharan Africa	3.9	3.6	4.2
Nigeria	3.3	3.2	3.0
South Africa	2.0	0.1	1.8
Memorandum			
Emerging Market and Middle Income Economies	3.9	3.9	4.0
Low-Income Developing Countries	5.0	4.7	5.4

ที่มา : International Monetary Fund January 2023

ภาพที่ 1.1 สถานการณ์เศรษฐกิจโลกปี 2023 – 2024

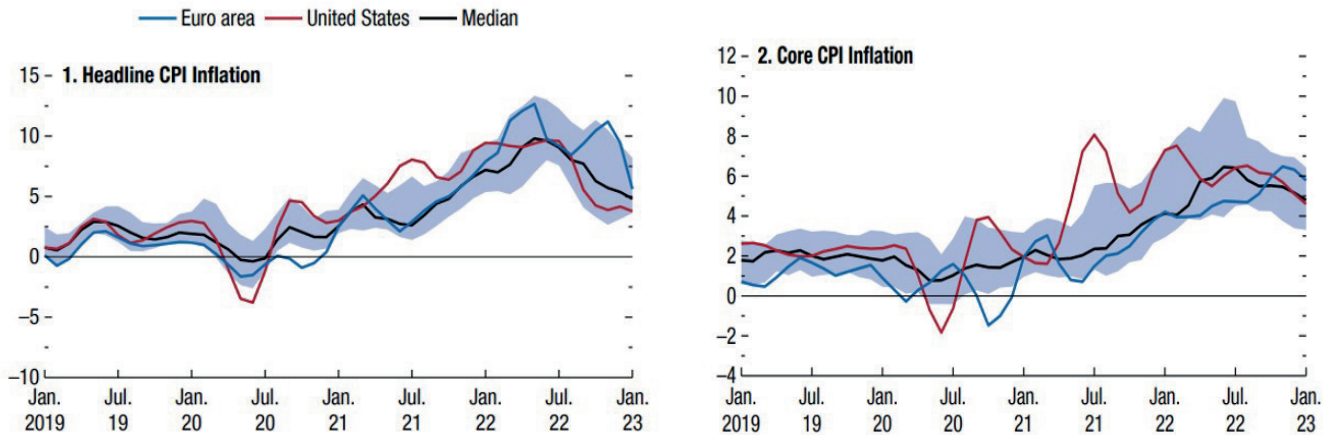
เศรษฐกิจโลกในปี 2023

คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 2.8 เป็นการขยายตัวจากกลุ่มประเทศ Advanced Economies ร้อยละ 1.3 จากประเทศสหรัฐอเมริการ้อยละ 1.6 กลุ่มประเทศยุโรป ร้อยละ 0.8 และญี่ปุ่นร้อยละ 1.3 ส่วนในกลุ่มประเทศ Emerging and Developing Asia ขยายตัวได้ร้อยละ 3.9 เป็นผลจากการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศจีนร้อยละ 5.2 และอินเดีย ร้อยละ 5.9 โดยการประมาณการเศรษฐกิจโลกในปี 2023 ลดลงจากปี 2022 เล็กน้อย ถึงแม้จะมีปัจจัยบวกจากการท่องเที่ยวที่ฟื้นตัว อัตราเงินเฟ้อที่ลดลง แต่ปัญหาภาคการเงินและธนาคารที่ลึ้มในสหรัฐอเมริกา รวมทั้งสงครามยูเครน-รัสเซีย ยังเป็นความเสี่ยงที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจโดยรวม

เศรษฐกิจโลกปี 2024

คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 3.0 เป็นผลจากการขยายตัวของกลุ่มประเทศ Advanced Economies ร้อยละ 1.4 จากการขยายตัวของประเทศสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 1.1 กลุ่มประเทศยุโรปขยายตัวร้อยละ 1.4 และประเทศญี่ปุ่น ขยายตัวร้อยละ 1.0 ส่วนในกลุ่มประเทศ Emerging Market and Developing Economies ขยายตัวได้ร้อยละ 4.2 จากการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศจีนร้อยละ 4.5 และประเทศอินเดีย ร้อยละ 6.3 โดยปัจจัยหลักจะมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศ Advanced Economies เช่น สหรัฐอเมริกา ยุโรปและญี่ปุ่น และแนวโน้มการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวโลก

อัตราเงินเฟ้อโลก

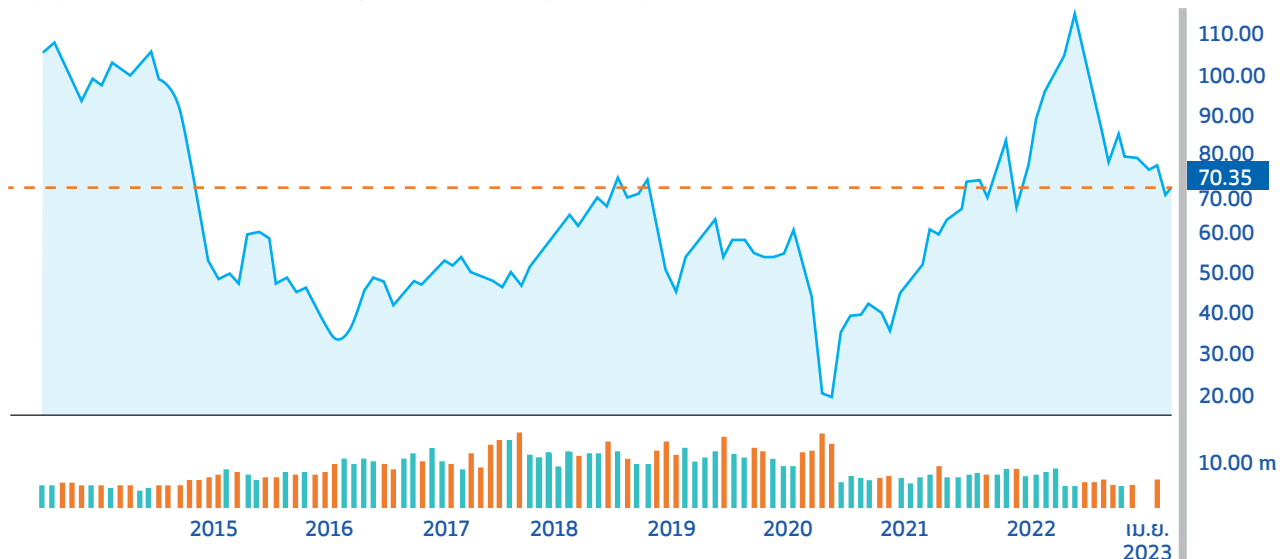
ที่มา : International Monetary Fund January 2023

ภาพที่ 1.2 อัตราเงินเฟ้อ Headline CPI Inflation และ Core CPI Inflation ของประเทศสำคัญ

อัตราเงินเฟ้อ ลดลงต่อเนื่องจากช่วงกลางปี 2022 จากการใช้นโยบายการขึ้นอัตราดอกเบี้ยของสหรัฐอเมริกาและในประเทศสำคัญ รวมทั้งความอ่อนแรงจากการต้องการแรงงานในช่วงหลังสถานการณ์โควิด-19 เริ่มชะลอตัวลง ราคาพลังงานและราคาอาหารลดลงต่อเนื่องจากช่วงก่อน อีกทั้งความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจถดถอยซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อลดลงต่อเนื่อง แต่ธนาคารกลางสหรัฐอเมริกายังคงมีนโยบายเคร่งครัดในการควบคุมอัตราเงินเฟ้อ และยังไม่มีความเสี่ยงการชะลอการขึ้นดอกเบี้ยในระยะต่อไป

สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบ WTI

สัญญาซื้อขายล่วงหน้าน้ำมันดิบ **↓ 70.35 -0.94 (-1.32%)**

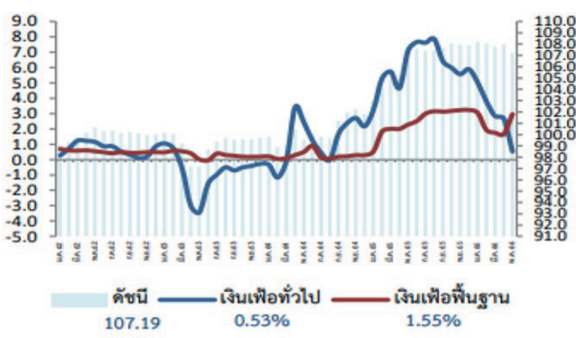

ที่มา : <https://th.investing.com/>

ภาพที่ 1.3 ราคาน้ำมันดิบ WTI (10 มิถุนายน 2566)

ราคาน้ำมันดิบ WTI ลดลงอย่างต่อเนื่องอยู่ที่ 70.35 เหรียญต่อบาร์เรล จากการชะลอตัวของเศรษฐกิจและความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจถดถอย อีกทั้งการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนกว่าที่คาดการณ์จากอัตราเงินเฟ้อของจีนที่หดตัวในเดือนพฤษภาคม และดัชนีราคาผู้ผลิตต่ำสุดในรอบ 7 ปี รวมทั้งคลังน้ำมันดิบของสหรัฐฯ มีปริมาณเพิ่มขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าความต้องการเชื้อเพลิงลดลงตลาดแรงงานมีสัญญาณการชะลอตัวลงและปัจจัยการขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของเฟดส่งผลต่อเศรษฐกิจโดยรวมในระยะต่อไป

สถานการณ์อัตราเงินเฟ้อของไทย

ที่มา : <https://www.price.moc.go.th/>

ภาพที่ 1.4 อัตราเงินเฟ้อของไทยในเดือนพฤษภาคม 2566

ดัชนีราคาผู้บริโภคไทย ในเดือนพฤษภาคม 2566 เท่ากับ 107.19 สูงขึ้นร้อยละ 0.53 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ปัจจัยหลักเกิดจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงลดลงต่อเนื่อง รวมทั้งราคาไฟฟ้าลดลง จากมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพ ได้แก่ การต่ออายุมาตรการช่วยเหลือค่ากระแสไฟฟ้า ส่งผลต่อราคาอาหารและเครื่องดื่มลดลงร้อยละ 1.83 ในรอบ 26 เดือน ประกอบกับราคาสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้น เมื่อพิจารณาอัตราเงินเฟ้อโดยหักอาหารสดและพลังงานออก อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานขยายตัวร้อยละ 1.55 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ในส่วนการคาดการณ์เงินเฟ้อในครึ่งปี 2566 คาดว่าจะลดลงจากสินค้าในกลุ่มพลังงาน โดยเฉพาะราคาน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งค่าไฟฟ้าที่ได้รับ ความช่วยเหลือจากภาครัฐ และพ้นจุดสูงสุดความต้องการการใช้ไฟฟ้าในเดือนเมษายนที่ผ่านมา และคาดว่าในปี 2566 อัตราเงินเฟ้อไทยจะอยู่ในกรอบ 1.7 – 2.7

สถานการณ์เศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 และแนวโน้มปี 2566 (15 พฤษภาคม 2566)

(%YoY)	2564	2565		2566	
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1 ทั้งปี (f)
GDP (CVM)	1.5	2.6	4.6	1.4	2.7 2.7-3.7
การลงทุนรวม	3.1	2.3	5.5	3.9	3.1 2.1
ภาคเอกชน	3.0	5.1	11.2	4.5	2.6 1.9
ภาครัฐ	3.4	-4.9	-6.8	1.5	4.7 2.7
การบริโภคภาคเอกชน	0.6	6.3	9.1	5.6	5.4 3.7
การอุปโภคภาครัฐบาล	3.7	0.2	-1.5	-7.1	-6.2 -2.6
มูลค่าการส่งออกสินค้า	19.2	5.5	6.7	-7.5	-4.6 -1.6
ปริมาณ	15.5	1.3	2.1	-10.3	-6.4 -1.1
มูลค่าการนำเข้าสินค้า	27.7	15.3	23.2	-0.3	1.3 -1.9
ปริมาณ	17.9	2.0	8.0	-9.2	-3.3 -0.4
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-2.1	-3.5	-6.4	0.7	3.1 1.4
เงินเฟ้อ	1.2	6.1	7.3	5.8	3.9 2.5-3.5

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาพที่ 1.5 สถานการณ์เศรษฐกิจไทยปี 2566 และคาดการณ์ปี 2566

เมื่อพิจารณาในด้านการใช้จ่ายที่ขยายตัวได้ถึงร้อยละ 5.4 สอดคล้องกับการฟื้นตัวของการท่องเที่ยว การปรับตัวดีขึ้นของตลาดแรงงาน ในด้านหมวดบริการขยายตัวได้ถึงร้อยละ 11.1 จากการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรม และการปรับตัวดีขึ้นของความเชื่อมั่นผู้บริโภค ในด้านการลงทุนรวมมีการขยายตัวจากหมวดเครื่องมือและหมวดก่อสร้าง แต่ภาคการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ลดลงถึงร้อยละ 4.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 7.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลดลงอยู่ในสินค้าในหมวด เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ เป็นต้น เมื่อพิจารณาในรายสาขาพบว่า สาขาเกษตรกรรม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาขายส่งขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ส่วนในสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมลดลงจากการชะลอตัวของการส่งออก

ดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนพฤษภาคม 2566 เท่ากับ 107.19 (ปีฐาน 2562 = 100)

เมื่อเทียบกับ	การเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ
1. เดือนพฤษภาคม 2565 (YoY)	สูงขึ้น	0.53
2. เดือนเมษายน 2566 (MoM)	ลดลง	-0.71
3. เฉลี่ย 5 เดือน (ม.ค.-พ.ค.) 2566 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (AoA)	สูงขึ้น	2.96

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 1 ปี 2566 ยังขยายตัวได้ร้อยละ 2.7 จากการลงทุนที่ขยายตัวได้ร้อยละ 3.1 จากการขยายตัว การลงทุนของภาครัฐที่ขยายตัวได้ ร้อยละ 4.7 การบริโภคภาคเอกชน ยังคงขยายตัวได้ร้อยละ 5.4 แต่มูลค่า การส่งออกในไตรมาสนี้ลดลงต่อเนื่อง ถึงร้อยละ 4.6

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวได้ในช่วงร้อยละ 2.7-3.7 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชน รวมทั้งการลงทุนแต่ปัจจัยสำคัญคือการส่งออกสินค้ายังลดลง อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.5-3.5 โดยข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกที่เกินกว่าคาดไว้และความผันผวนในตลาดการเงินโลก อีกทั้งภาระหนี้สินครัวเรือนและภาระดอกเบี้ยที่ยังอยู่ในสัดส่วนที่สูงและไม่เกิดรายได้ อีกทั้งบรรยากาศทางการเมืองและเศรษฐกิจหลังการเลือกตั้งที่อาจส่งผลและเกิดความล่าช้าของงบประมาณประจำปี 2567

สถานการณ์อัตราแลกเปลี่ยน เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ

USD/THB - ดอลลาร์สหรัฐ บาทไทย ▼ 34.600 -0.020 (-0.06%)

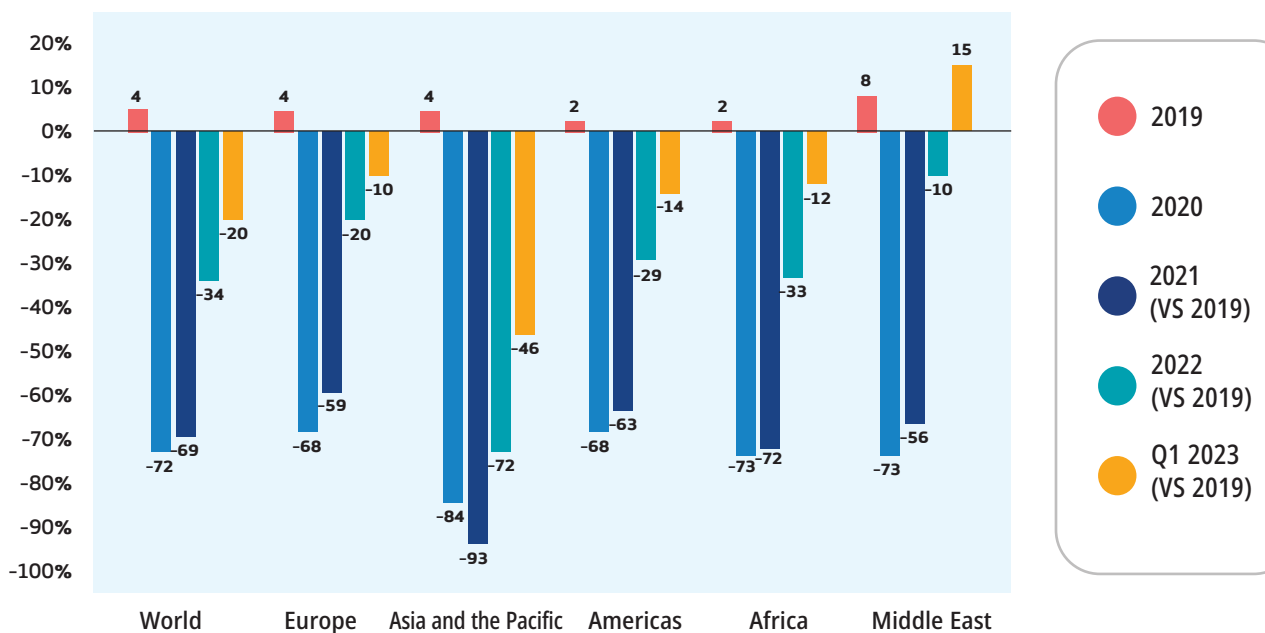

อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ อยู่ที่ 34.6 บาทต่อ 1 ดอลลาร์ แข็งค่าขึ้นเล็กน้อยจากช่วงต้นปี จากสถานการณ์การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจจีน ที่สะท้อนจากการส่งออกของเงินและการค้าโลกชะลอตัวลง อีกทั้งการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในระยะต่อไปของเฟด โดยกรอบอัตราแลกเปลี่ยนตั้งแต่ต้นปี 2566 อยู่ในกรอบ 32.6 – 35.2 บาทต่อ 1 ดอลลาร์

ที่มา : <https://th.investing.com/>

ภาพที่ 1.6 อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ (10 พฤษภาคม 2566)

สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

International Tourist Arrivals

World

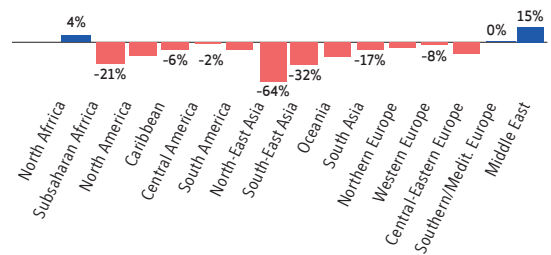
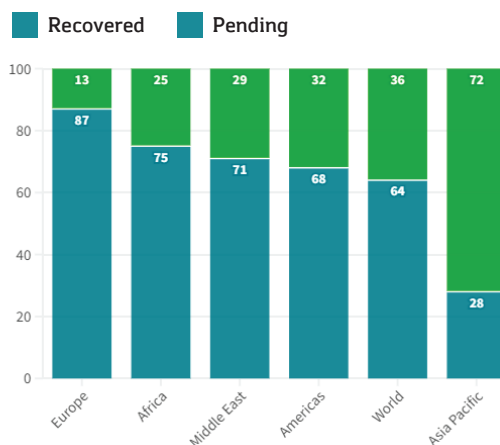
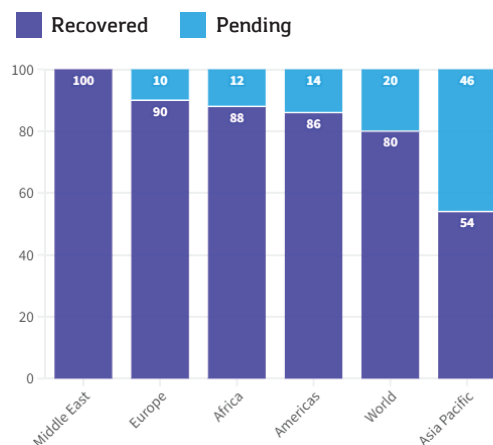
YTD change (%)

-20%

YTD available

Jan - Mar 23

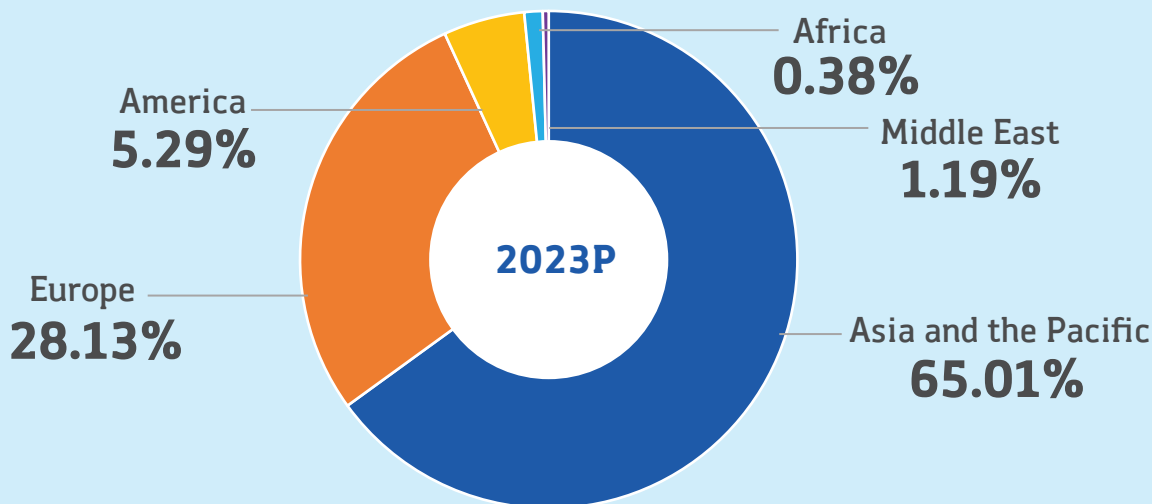
YTD change by subregion (%)

International tourism receipts :
Percentage 2019 levels recovered
in 2022 (%)International tourism receipts :
Percentage 2019 levels recovered
in 2023 (%)ที่มา : <https://www.unwto.org/>**ภาพที่ 1.7 สถานการณ์การท่องเที่ยวของโลกในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2566**

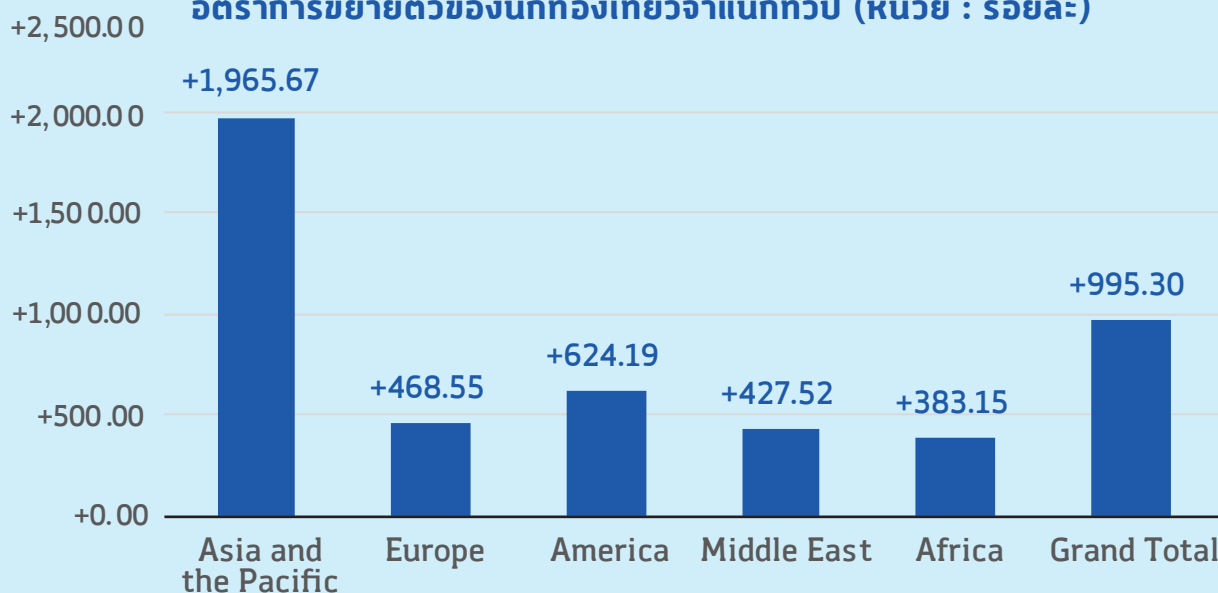
สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 ขยายตัวต่อเนื่อง จากการผ่อนคลายมาตรการตรวจสอบโควิด-19 ในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศจีน ที่สามารถเดินทางเข้าออกประเทศได้สะดวกมากขึ้น จากข้อมูลสะท้อนให้เห็นว่าการท่องเที่ยวในช่วงไตรมาสแรกของปี 2566 มากกว่าช่วงเดียวกันของปี 2565 นักท่องเที่ยวกว่า 235 ล้านคนเดินทางไปต่างประเทศในช่วง 3 เดือนแรกเพิ่มกว่าเท่าตัวจากปี 2565 โดยการฟื้นตัวในกลุ่มประเทศตะวันออกกลางมีนักท่องเที่ยวเกินกว่าปี 2562 ร้อยละ 15 กลุ่มประเทศยุโรปกลับมาฟื้นตัวได้สูงถึงร้อยละ 90 ก่อนเกิดโรคระบาด กลุ่มประเทศแอฟริกาและอเมริกา ฟื้นตัวได้คิดเป็นร้อยละ 88 และร้อยละ 85 ตามลำดับ ส่วนในเอเชียและแปซิฟิกเร่งการฟื้นตัวขึ้นจากก่อนโควิด จากการเดินทางของนักท่องเที่ยวจีน ในด้านรายได้จากการท่องเที่ยวยังคงขยายตัวอยู่ในระดับ 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2565 ขยายตัวร้อยละ 50 จากปี 2564 เมื่อเทียบกับก่อนการเกิดการระบาดคิดเป็นร้อยละ 64 อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวยังเผชิญกับความท้าทายมากจากภาวะเศรษฐกิจโลก อัตราเงินเฟ้อและราคาน้ำมัน รวมทั้งแนวโน้มค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่สูงขึ้น การปรับราคาที่พักสูงขึ้นตามความต้องการท่องเที่ยวในหลายพื้นที่ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยกระทบที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในระยะต่อไปได้

สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย 2565 แนวโน้มปี 2566 (ข้อมูล มกราคม – เมษายน 2566)

สัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกทวีป (หน่วย : ร้อยละ)

อัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวจำแนกทวีป (หน่วย : ร้อยละ)

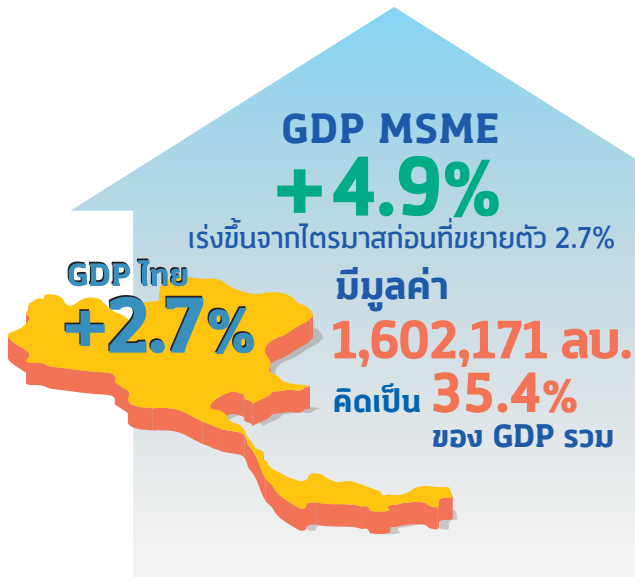

ที่มา : <https://www.mots.go.th/>

ภาพที่ 1.8 สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย 2565 แนวโน้มปี 2566

สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยในช่วงเดือน มกราคม – เมษายน 2566 มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 8,659,638 คน ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนนักท่องเที่ยวเข้าไทยจำแนกตามทวีปพบว่ากลุ่มประเทศเอเชียและแปซิฟิกมีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 65.01 รองลงมาอยู่ในกลุ่มยุโรป โดยเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.13 และกลุ่มสหรัฐอเมริกาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.29 เมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวพบว่าในช่วงมกราคม – เมษายน 2566 จำนวนนักท่องเที่ยวรวมขยายตัวได้ร้อยละ 995.30 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยกลุ่มเอเชียและแปซิฟิกขยายตัวสูงสุดร้อยละ 1,965.67 รองลงมาคือทวีปอเมริกาขยายตัวร้อยละ 624.19 ทั้งปี 2566 คาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวจำนวนกว่า 30 ล้านคน

2 ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

GDP MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (GDP MSME) ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 ขยายตัว 4.9% เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัว 2.7% มีมูลค่า 1,602,171 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP รวมเท่ากับ 35.4% ขณะที่ GDP ไทย ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 ขยายตัว 2.7%

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 15 พ.ค. 66
ประมวลผล GDP MSME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

เมื่อพิจารณาตามขนาดธุรกิจ พบว่า GDP ของทุกขนาดวิสาหกิจ โดยวิสาหกิจรายย่อยหรือ micro ยังคงขยายตัวได้มากที่สุดเท่ากับ 7.5% GDP วิสาหกิจขนาดกลางขยายตัว 4.9% ขณะที่ GDP วิสาหกิจขนาดย่อมขยายตัว 4.0%

การบริโภคภาคเอกชนและการใช้จ่ายของครัวเรือนเริ่มชะลอตัวเช่นเดียวกับการจ้างงาน แต่ยังมีรายได้เพิ่มขึ้นจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีน

อัตราเงินเฟ้อที่ชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องทำให้ภาระต้นทุนลดลงและกำไรมากขึ้น ขณะที่ต้นทุนการกู้ยืมหรืออัตราดอกเบี้ยยังปรับขึ้นไม่มากนัก

การส่งออกที่กลับมาขยายตัวได้ในอัตราที่สูง ขณะที่ธุรกิจในการค้าและการบริการขยายตัวได้ดีจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ขยายตัวมากกว่าที่คาด

ภาคการค้า และภาคการบริการ
ฟื้นตัวต่อเนื่อง
โดยเฉพาะสาขา
ที่พักแรมและร้านอาหาร

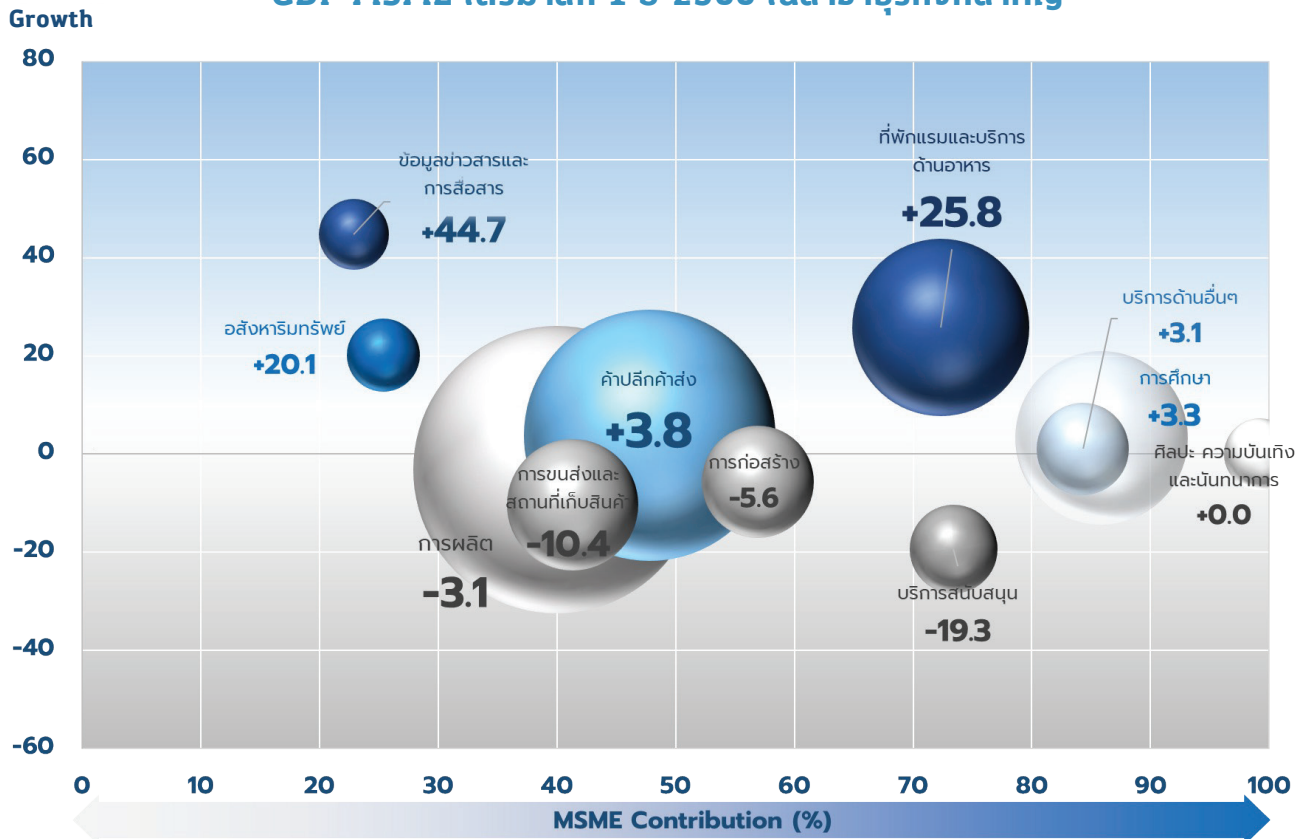
สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
สาขาอสังหาริมทรัพย์
และสาขารัฐกิจค้าปลีกค้าส่ง
ขยายตัวได้ดี

ภาคการผลิต
ยังคงหดตัว
สาขาการก่อสร้างและสาขาขนส่ง
ปรับตัวลดลง

ธุรกิจ MSME ในภาคการค้าและภาคการบริการฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะสาขาที่พักแรมและร้านอาหารที่ขยายตัวจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ขยายตัวมากกว่าที่คาดไว้ ขณะที่สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร สาขาสิ่งพิมพ์และสาขาธุรกิจค้าปลีกค้าส่งยังขยายตัวได้ดี สำหรับภาคการผลิตยังคงหดตัว โดยเฉพาะผู้ผลิตในกลุ่มสินค้าส่งออก ขณะที่สาขาการก่อสร้างและสาขาขนส่ง ปรับตัวลดลงจากการที่ราคาต้นทุนวัสดุก่อสร้างและราคาน้ำมันยังอยู่ในระดับสูง แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อจะเริ่มชะลอตัวลง

GDP MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 ในสาขาธุรกิจที่สำคัญ

ที่มา : สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ 15 พ.ค. 66

ประมวลผล GDP MSME : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สสว.

ภาพรวมเศรษฐกิจของ MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

ภาพรวมการเติบโตของ GDP MSME ในช่วงไตรมาสแรกของปี ยังคงฟื้นตัวต่อเนื่องโดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งเริ่มเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวตั้งแต่ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีก่อน และที่สำคัญคือการกลับมาของนักท่องเที่ยวชาวจีนตั้งแต่ต้นปี ทำให้ธุรกิจ MSME ในภาคการค้าและภาคการบริการมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจให้เช่าที่พัก ร้านอาหาร และบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งแรงกดดันจากเงินเฟ้อเริ่มชะลอตัวลงต่อเนื่อง ธุรกิจจึงเริ่มมีกำไรและผลประกอบการดีขึ้น แต่ทั้งนี้ แม้ว่าเงินเฟ้อจะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ MSME ส่วนใหญ่ยังเผชิญภาระต้นทุนที่สูง โดยเฉพาะภาระต้นทุนทางการเงินจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการฟื้นตัวของธุรกิจ MSME ในช่วงที่เหลือของปี โดยเฉพาะธุรกิจขนาดย่อมที่เพิ่งเริ่มฟื้นตัวได้ไม่นาน ดังนั้น มาตรการช่วยเหลือทางการเงินและการลดต้นทุนให้ MSME จึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อลดความเสี่ยงด้านภาระต้นทุนในอนาคต

ตารางที่ 2.1 อัตราการขยายตัวของ GDP MSME รายไตรมาส จำแนกตามสาขาธุรกิจ ปี 2562-2565

หน่วย : ร้อยละ (YOY)

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	2562				2563				2564				2565				2566
	Q1/62	Q2/62	Q3/62	Q4/62	Q1/63	Q2/63	Q3/63	Q4/63	Q1/64	Q2/64	Q3/64	Q4/64	Q1/65	Q2/65	Q3/65	Q4/65	Q1/66
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	0.0	-4.5	0.2	-3.9	-2.2	3.3	5.5	5.6	5.8	9.8	12.0	8.7	5.5	6.1	-0.2	5.5	-4.6
การค้าเหมืองแร่และเหมืองหิน	-33.1	-30.0	-31.3	-32.4	6.3	-10.1	-3.3	-5.7	0.7	11.9	-3.6	-5.6	-46.0	-48.6	-43.4	-39.3	18.6
การผลิต	0.6	0.7	-0.1	-1.8	-6.3	-17.7	-8.6	-4.1	-2.1	12.7	-4.6	-0.4	2.9	0.0	6.9	-4.2	-3.1
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	21.6	24.1	17.4	12.5	-7.7	-20.3	-17.3	-21.0	-2.3	7.1	2.6	8.2	16.1	15.3	19.0	14.1	2.8
การจัดหาน้ำ การจัดการและบำบัดน้ำเสีย	0.0	-2.4	-2.6	-4.3	17.5	15.7	15.6	19.7	6.0	12.7	11.3	10.0	-3.1	-4.4	-4.3	-2.5	80.1
การก่อสร้าง	0.1	0.5	-0.3	-5.7	-10.8	6.4	8.9	-1.3	12.2	1.9	-5.0	-1.1	-7.7	-7.0	-5.3	-0.2	-5.6
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์	10.4	8.6	8.2	8.7	5.4	-9.3	-4.6	-2.3	3.3	9.6	7.5	8.5	6.9	7.4	7.7	7.3	3.8
การขายส่งและสถานที่เก็บสินค้า	11.3	10.1	9.9	9.9	-37.4	-57.6	-47.4	-45.6	-18.9	9.6	-2.3	3.7	15.3	17.0	22.7	22.3	-10.4
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	7.2	5.8	9.5	10.5	-22.5	-52.2	-38.2	-32.2	-37.5	17.7	-18.9	-4.7	32.9	45.5	54.1	31.3	25.8
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	25.9	28.2	27.0	28.5	-8.8	-9.8	-9.7	-8.9	-5.5	-4.6	-3.6	-5.0	21.0	21.6	19.8	18.9	44.7
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	-26.1	-26.4	-25.4	-26.4	41.4	37.1	37.6	42.1	40.8	40.5	40.2	36.4	-21.0	-20.6	-21.0	-21.3	8.1
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	3.6	1.9	1.0	1.6	2.6	1.8	2.4	2.0	14.4	14.9	12.8	13.8	-0.1	1.0	1.7	0.5	20.1
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	3.3	4.8	4.1	4.4	5.0	-5.8	-4.8	-4.2	-11.5	-8.5	-12.8	-12.3	2.8	3.8	4.2	4.1	29.2
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	12.4	13.4	14.3	13.2	2.7	-17.8	-13.8	-10.3	-3.6	12.2	8.2	6.2	6.1	6.8	11.1	13.4	-19.3
การศึกษา	0.4	1.0	-1.3	-2.1	15.4	14.2	16.1	16.3	12.7	12.0	12.3	12.9	-0.7	0.3	1.5	-2.0	3.3
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	-38.7	-38.9	-37.2	-36.5	40.6	40.1	41.9	46.7	32.3	34.5	36.5	40.2	-33.5	-32.5	-34.8	-35.0	18.7
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	15.7	14.0	15.5	16.2	21.3	-40.2	4.8	3.2	-5.0	100.6	-5.0	-0.7	-2.3	-0.3	2.6	2.5	0.0
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	7.3	6.3	5.8	6.8	6.1	-9.2	-0.6	-1.2	-7.4	-3.3	-9.8	-4.1	2.6	3.2	8.0	2.5	1.1
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล	-1.6	-1.7	0.6	0.4	4.4	-2.6	4.3	4.9	-0.9	4.5	-1.8	-1.8	1.2	-5.8	2.9	1.3	-2.2
รวม	3.6	3.0	2.8	2.4	-4.1	-17.7	-9.4	-7.2	-2.7	12.1	-0.1	3.5	3.8	4.3	7.3	2.7	4.9

สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจของ MSME ไตรมาสที่สองของปี 2566 สสว. คาดว่า GDP MSME จะยังขยายตัวได้ต่อเนื่องอยู่ระหว่าง 4.0% - 4.5% ชะลอตัวลงจากในช่วงไตรมาสแรกเล็กน้อย โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สูงกว่าที่คาดไว้ โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลสงกรานต์ รวมทั้งอัตราเงินเฟ้อที่ยังชะลอตัวต่อเนื่อง ขณะที่การส่งออกของ MSME กลับมาขยายตัวได้ในอัตราที่สูงตั้งแต่ในช่วงไตรมาสแรกของปี ทำให้ในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 GDP MSME จะขยายตัวได้ประมาณ 4.5% - 4.7%

ทั้งนี้ สสว. ได้ปรับประมาณการ GDP MSME ปี 2566 จะเติบโตอยู่ระหว่าง 4.0% - 5.1% เพิ่มขึ้นจากที่คาดการณ์ไว้คราวก่อน โดยเป็นการขยายตัวของ GDP ภาคการเกษตร ประมาณร้อยละ 3.9 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 2.9 GDP ภาคการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 4.0 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีกขยายตัวร้อยละ 2.9 และ GDP ภาคการบริการขยายตัวร้อยละ 8.7

3 ประเมินการเศรษฐกิจของ MSME ไทย ปี 2566 (ณ 7 มิถุนายน 2566)

อุปสรรคที่สำคัญต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2565 มาจาก 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่

1. สงครามรัสเซีย-ยูเครน

ส่งผลให้ปัญหาอุปทานคอขวดกลับมา แยกและยืดเยื้อกว่าที่คาดอีกทั้งราคา พลังงานและอาหารยังมีแนวโน้มอยู่ใน ระดับสูงต่อเนื่อง

2. มาตรการล็อกดาวน์และนโยบาย Zero Covid ของจีน

ส่งผลต่ออุปสงค์จากประเทศจีนและ ขาดเติมปัญหาห่วงโซ่อุปทานโลกเนื่องจาก จีนเป็นผู้ผลิตสินค้าและผู้บริโภค รายใหญ่ และศูนย์กลางขนส่งของโลก

3. การดำเนินนโยบายการเงินถึงตัว ของธนาคารกลางสหรัฐ (FED)

กดดันการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก และเพิ่มความผันผวนในภาคการเงิน โดยอัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ ไปแตะระดับร้อยละ 4.25 ในสิ้นปี 2565

ปัจจัยสำคัญเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มเศรษฐกิจสำคัญ ทั้งสหรัฐฯ ยุโรป จีน และหลาย กลุ่มเศรษฐกิจมีความเสี่ยงต่อการเข้าสู่ภาวะถดถอย (recession) เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ผลของสงครามรัสเซีย-ยูเครน และการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีน รวมทั้งภาวะการเงินโลกที่ตึงตัว ส่งผลให้ไทยเกิดภาวะเงินเฟ้อ ต้นทุนทางธุรกิจสูงขึ้น สินค้าอุปโภคบริโภคราคาสูง การส่งออกสินค้าเริ่มชะลอตัวลง ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นตัวแปรสำคัญต่อต้นทุนของผู้ประกอบการ และยังคงมีความผันผวนสูงอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าจะยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อภาวะเศรษฐกิจโลกต่อไปในปี 2566

เศรษฐกิจ MSME ไทย ปี 2566

ขยายตัว ร้อยละ 2.6

เร่งตัวขึ้น ร้อยละ 1.5

มีนักท่องเที่ยว เข้าไทย 11.8 ล้านคน

ครึ่งหลังของปี 2566 คาดว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ จะเข้ามาท่องเที่ยวในไทย สูงถึง 30 ล้านคน

เศรษฐกิจไทยในปี 2566 คาดว่าสามารถกลับมาอยู่ในระดับใกล้เคียงหรือสูงกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากภาคการท่องเที่ยวที่มีทิศทางฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนที่กลับเข้ามา ท่องเที่ยวไทยมากขึ้น ซึ่งไตรมาสที่ 1 ของปี 2566 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาประเทศไทยถึง 6.5 ล้านคน ประกอบกับ ในเดือนเมษายน 2566 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยจำนวนมากที่คาดการณ์ไว้ อันเนื่องมาจากเทศกาล สงกรานต์เป็นสำคัญ โดยพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาตลอดทั้งสัปดาห์สงกรานต์ (10-16 เมษายน 2566) จำนวนทั้งสิ้นถึง 463,459 คน ประกอบกับกระแสการท่องเที่ยวของไทยในสื่อโซเชียลมีเดียที่มีเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้คาดว่า ภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทยในปี 2566 จะสูงขึ้นจากเดิม ส่งผลให้การใช้จ่ายภาคครัวเรือนที่เติบโตจากการจ้างงาน ปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว ในขณะที่ภาคการลงทุนมีสัญญาณเชิงบวกจากการฟื้นตัวของ ภาคบริการ รวมทั้งความต่อเนื่องของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และการขยายตัวของการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) อย่างไรก็ตาม การลงทุนและการส่งออกในภาพรวมอาจเผชิญกับความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก ทั้ง การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ภาวะการเงินที่ตึงตัวขึ้น การชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาและจีน สงคราม รัสเซีย-ยูเครนที่ยืดเยื้อ และความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ อาจจำกัดการเติบโตของเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะการฟื้นตัว ของภาคการท่องเที่ยว อีกทั้งอาจเกิดความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2567 จากการจัดตั้งรัฐบาลที่อาจยืดเยื้อ เป็นปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาพรวมและ MSME ไทย แม้ปี 2566 เศรษฐกิจโลก จะมีแนวโน้มชะลอตัว แต่ปัจจัยสนับสนุนจากการเปิดประเทศ และการผ่อนคลายมาตรการจำกัดการเดินทางระหว่าง ประเทศ สนับสนุนให้กลุ่มนักท่องเที่ยวเดินทางระยะใกล้ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ตลาดนักท่องเที่ยวหลัก จากจีนอาจฟื้นตัวชัดเจนในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 โดยคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวไทยสูงถึง ประมาณ 30 ล้านคน ส่วนการส่งออกมีแนวโน้มชะลอตัวลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและเศรษฐกิจโลก

IMF ประเมินเศรษฐกิจโลกปี 2566
จะเติบโตต่ำสุดนับตั้งแต่ปี 2544
ที่ร้อยละ **2.7**

WTO คาดปริมาณการค้าโลกปี 2566
จะขยายตัวเพียง
ร้อยละ **1.0**

ADB คาดเศรษฐกิจอาเซียนปี 2566
ยังขยายตัวได้
ที่ร้อยละ **4.7**

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ประเมินเศรษฐกิจโลกปี 2566 ว่าจะเติบโตต่ำสุดนับตั้งแต่ปี 2544 ที่ร้อยละ 2.7 ชะลอตัวลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 3.2 ในปี 2565 รวมถึงชี้ว่าประมาณ 1 ใน 3 ของเศรษฐกิจโลก และประมาณครึ่งหนึ่งของสหภาพยุโรป (EU) จะเข้าสู่ภาวะถดถอยในปี 2566 สอดคล้องกับองค์การการค้าโลก (WTO) คาดปริมาณการค้าโลกในปี 2566 จะขยายตัวเพียงร้อยละ 1.0 จากการเติบโตร้อยละ 3.5 ในปี 2565 อีกทั้ง IMF และ WTO เตือนแนวโน้มการทวนกระแสโลกาภิวัตน์อาจทวีความรุนแรงท่ามกลางความขัดแย้งระหว่างประเทศมหาอำนาจ อย่างไรก็ตาม การส่งออกไทยยังพอได้ ปัจจัยหนุนจากการขยายตัวของเศรษฐกิจในอาเซียน ซึ่งถือเป็นตลาดส่งออกที่มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 24 ของมูลค่าส่งออกของไทย และร้อยละ 28 ของมูลค่าการส่งออกของ MSME ไทย โดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) คาดเศรษฐกิจของอาเซียนในปี 2566 ยังคงขยายตัวได้ที่ร้อยละ 4.7 แม้จะชะลอตัวจากร้อยละ 5.5 ในปี 2565

ตารางที่ 3.1 สมมติฐานเพื่อใช้ประมาณการตัวเลขเศรษฐกิจ ปี 2566 (รอบ 7 มิถุนายน 2566)

สมมติฐาน	ประมาณการ			
	ปี 2565	ปี 2566f	ปี 2566f	ปี 2566f
	สถานการณ์ปกติ	สมมติฐานดีที่สุด	สมมติฐานปกติ	สมมติฐานเลวร้าย
อัตราการขยายตัวของ GDP MSME	4.5%	5.2%	4.7%	4.1%
อัตราการขยายตัวของ GDP ไทย	2.6%*	4.1%	3.6%	3.1%
การลงทุนภาคเอกชน	5.1%*	3.8%	3.6%	3.1%
การลงทุนภาครัฐบาล	-4.9%*	2.3%	1.8%	1.3%
การบริโภคภาคเอกชน	6.3%*	4.0%	3.5%	3.0%
การบริโภคภาครัฐบาล	0.0%*	-0.5%	-1.0%	-1.5%
การส่งออกสินค้า	5.5%*	-0.5%	-0.7%	-1.0%
การนำเข้าสินค้า	15.3%*	0.4%	-0.1%	-0.6%

ที่มา : ข้อมูลประมาณการเศรษฐกิจ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
หมายเหตุ : * หมายถึง ข้อมูลจริงจาก สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ประมวลผลโดย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้น สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) โดยฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ ได้ปรับประมาณการ GDP MSME ปี 2566 ตามทิศทางสถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปจากปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของ MSME ด้วยเช่นกัน ซึ่ง สสว. ประเมินว่า ปี 2566 GDP MSME มีแนวโน้มเท่าเดิมตามที่คาดการณ์ไว้คร่าวๆ เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2566 โดยมีปัจจัยบวกด้านการท่องเที่ยวที่ยังมีอย่างต่อเนื่อง และสามารถเลือกตั้งในเดือนพฤษภาคมได้ตามกำหนด แต่ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดตั้งรัฐบาลที่อาจยืดเยื้อจนส่งผลให้การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า ซึ่งจะกระทบโดยตรงต่อการลงทุนของรัฐจากการประมาณการ GDP MSME ของ สสว. โดยใช้ MSME IO Table และ Macro Model คาดว่า

GDP MSME ปี 2566 จะเติบโตอยู่ระหว่าง 4.1% – 5.2% โดยเป็นการขยายตัวของ GDP

ภาคการเกษตร
ร้อยละ 3.9

ภาคการผลิต
ร้อยละ 2.9

ภาคการก่อสร้าง
ร้อยละ 4.0

ภาคการค้าส่งและค้าปลีก
ร้อยละ 2.9

ภาคการบริการ
ร้อยละ 8.7

รายละเอียดของการประมาณการเศรษฐกิจในปี 2566 ในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. ภาคการท่องเที่ยว

สถานการณ์ปกติ ในกรณีมีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 30 ล้านคน ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และไม่มีผลกระทบระบอบของโควิด-19 ระลอกใหม่ที่รุนแรงจนประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยต้องสั่งปิดประเทศ จะทำให้ไทยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้จ่ายใช้สอยในประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการบริโภคภาคครัวเรือนมากขึ้นเนื่องจากรายได้เพิ่มขึ้น ในกรณีนี้ GDP MSME จะอยู่ที่ร้อยละ 4.7 แต่หากเกิดกรณี**สถานการณ์เลวร้ายขึ้น** โดยอาจเกิดโควิด-19 มีการกลายพันธุ์รุนแรงจนประเทศต่าง ๆ ต้องสั่งปิดประเทศดังเช่นสถานการณ์ก่อนหน้านี้หรือมีโรคระบาดใหม่ที่มีความรุนแรงเกิดขึ้นและแพร่กระจายไปทั่วโลกซึ่งทำให้เกิดการจำกัดการเดินทางของประเทศต่าง ๆ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้าไทยก็จะลดลง อาจเหลือเพียง 28 ล้านคน หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้จะทำให้ภาคการส่งออกบริการของไทยชะลอตัวลง

ในกรณีนี้ GDP MSME จะอยู่ที่ร้อยละ 4.1 ในทางกลับกัน หาก**สถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น**อย่างมาก จากการที่รัฐบาลออกนโยบายกระตุ้นการท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวไทยได้ จะทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในไทยอย่างล้นหลาม โดยคาดว่าจะมีถึง 32 ล้านคน หากเกิดสถานการณ์ที่ดีเช่นนี้จะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก ไม่เพียงแต่ธุรกิจภาคการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังส่งผลดีต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อย่างมาก ส่งผลให้การส่งออกภาคบริการขยายตัวได้เพิ่มขึ้น ในกรณีนี้ GDP MSME จะอยู่ที่ร้อยละ 5.2

2. กำลังซื้อของภาคครัวเรือน

สถานการณ์ปกติ ประชาชนเริ่มมีการใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น เนื่องจากเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งการยกเลิกมาตรการการควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้คนในประเทศเริ่มออกเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น แต่ประชาชนยังระมัดระวังการใช้จ่าย เลือกใช้เท่าที่จำเป็น เนื่องจากยังมีความกังวลต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการระบาดของโรค มีการวางแผนทางการเงินเพื่อเกิดเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 รุนแรงขึ้นอีกครั้ง แต่ภาวะเงินเฟ้อและหนี้สินครัวเรือนยังอยู่ในเกณฑ์ปกติ ส่งผลให้กำลังซื้อของภาคครัวเรือนเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 3.5 แต่หากกรณี**สถานการณ์เลวร้ายขึ้น** ราคาสินค้าปรับเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ อาจทำให้กำลังซื้อของครัวเรือนชะงักลง ประชาชนไม่กล้าใช้จ่ายใช้สอย หรือเกิดการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่มีแนวโน้มจะรุนแรงอีกครั้ง ทำให้ประชาชนต้องระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายใช้สอย

เนื่องจากสถานการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอนซึ่งจะส่งผลไปยังภาคเอกชนทำให้เอกชนไม่สามารถฟื้นตัวได้เท่าที่ควร ในสถานการณ์นี้จึงคาดว่าจะมีการเติบโตเพียงร้อยละ 3.0 ในทางกลับกัน หาก**สถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น**เป็นอย่างมาก มีปัจจัยสนับสนุนกำลังซื้อภาคครัวเรือน สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ไม่มีความรุนแรง ทำให้การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น ผู้บริโภคกล้าใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น ภาวะเงินเฟ้อน้อยลง ราคาสินค้าและบริการไม่ปรับเพิ่มสูงขึ้น โดยการที่ประชาชนกล้าที่จะใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น ส่งผลดีไปยังภาคเอกชนที่จะสามารถฟื้นตัวได้อย่างดี โดยคาดว่าจะมีการเติบโตถึงร้อยละ 4.0

3. การลงทุนของภาครัฐ

สถานการณ์ปกติ ภาครัฐมีการลงทุนเพิ่มมากขึ้นตามเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังฟื้นตัว และการเมืองที่กำลังจะเลือกตั้งเปลี่ยนรัฐบาลสามารถดำเนินไปได้ตามแผนที่วางเอาไว้ จะทำให้การอนุมัติการลงทุนของภาครัฐเกิดขึ้นได้ตามเวลาที่กำหนด การลงทุนของภาครัฐจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 แต่หาก**สถานการณ์เลวร้ายเกิดขึ้น** ไม่สามารถดำเนินการลงทุนได้ตามแผนที่วางเอาไว้ โดยเฉพาะการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ทำให้การลงทุนของภาครัฐหดตัวลงอย่างมาก รวมทั้งการเลือกตั้งในเดือนพฤษภาคม 2566 หากจัดตั้งรัฐบาลล่าช้าจะส่งผลถึงการประกาศใช้งบประมาณตามแผนและการลงทุนของภาครัฐจะยิ่งล่าช้าออกไป ซึ่งถ้าหากเกิดสถานการณ์เลวร้ายขึ้น จะทำให้การลงทุนของภาครัฐเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.3

ในทางกลับกันหาก**สถานการณ์ที่ดีเกิดขึ้น** การลงทุนของภาครัฐเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องตามแผนที่วางเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ การเลือกตั้งเป็นไปได้อย่างดีรัฐบาลที่เข้ามาสามารถอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณได้อย่างรวดเร็วรวมทั้งการออกนโยบายเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ อาทิ โครงการกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชน โครงการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือน และการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบในทุกกลุ่มอย่างตรงจุดหากเกิดกรณีนี้การลงทุนของภาครัฐจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3

4. การส่งออกสินค้าและบริการส่งออก

สถานการณ์ปกติ การขยายตัวการส่งออกสินค้าและบริการส่งออกของไทย โดยคาดว่าบริการส่งออกสินค้าจะหดตัวลงร้อยละ 0.7 อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจโลกที่มีการถดถอยในหลายกลุ่มเศรษฐกิจ ซึ่งหลายประเทศเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทย รวมถึงวิกฤตสงครามรัสเซีย-ยูเครนส่งผลให้ความต้องการซื้อชะลอตัว อีกทั้งค่าเงินบาทมีความผันผวนเป็นช่วงกว้าง และมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น กระทบโดยตรงต่อภาคการส่งออกของไทย ผู้ส่งออกจะมีรายได้ลดลง แต่ด้านการบริการส่งออกของไทยมีแนวโน้มที่จะปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากมาตรการเปิดประเทศที่ผ่อนคลายมากขึ้น และความนิยมการท่องเที่ยวประเทศไทยจากทางเอเชียลุ่มเดียว คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาประเทศไทย 30 ล้านคนในปี 2566 และหากเกิดกรณี**สถานการณ์เลวร้ายเกิดขึ้น** เศรษฐกิจโลกที่มีการถดถอยในหลายกลุ่มเศรษฐกิจที่เป็นคู่ค้าหลักของไทย เกิดการถดถอยอย่างรุนแรง และวิกฤตสงครามรัสเซีย-ยูเครน ทวีความรุนแรงขึ้น รวมทั้งเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นเป็นอย่างมาก ส่งผลให้รายได้ของผู้ส่งออกลดลงซึ่งหากเกิดเหตุการณ์นี้จะทำให้การส่งออกสินค้าของไทยหดตัวถึงร้อยละ 1.0 ส่วนการบริการส่งออกของไทย กรณีที่เกิดการระบาดซ้ำของโควิด-19 หรือ

โรคอุบัติใหม่จนประเทศต่าง ๆ ต้องสั่งปิดประเทศดังเช่นสถานการณ์ก่อนหน้านี้ ทำให้มีการจำกัดการเดินทางออกนอกประเทศของประเทศต่าง ๆ นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาในไทยลดลงเหลือเพียง 28 ล้านคน ในทางกลับกันหาก**เกิดสถานการณ์ที่ดีขึ้น** เศรษฐกิจทั่วโลกสามารถปรับตัวอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่เป็นคู่ค้าหลักของไทย และวิกฤตสงครามรัสเซีย-ยูเครนไม่มีความรุนแรงขึ้นทำให้ไทยสามารถส่งออกสินค้าได้มากขึ้น รวมทั้งเงินบาทอ่อนค่าลงอย่างมาก ทำให้ผู้ส่งออกได้รับรายได้เพิ่มขึ้นเนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งคาดการณ์ว่าจะทำให้การส่งออกสินค้าของไทยในกรณีนี้หดตัวลงร้อยละ 0.5 และทางด้านการบริการส่งออก จากการที่รัฐบาลออกนโยบายกระตุ้นการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในไทยได้น่าสนใจเป็นอย่างมาก ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในไทยอย่างล้นหลามถึง 32 ล้านคน

5. การลงทุนภาคเอกชน

สถานการณ์ปกติ มีการลงทุนของภาคเอกชนเพิ่มขึ้น จากความเชื่อมั่นของเศรษฐกิจภายในประเทศที่เริ่มกลับมาฟื้นตัวหลังผ่านช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 โดยคาดการณ์ว่าจะมีการขยายตัวร้อยละ 3.6 แต่หากเกิด**สถานการณ์ที่เลวร้ายขึ้น** เนื่องจากเศรษฐกิจยังไม่สามารถฟื้นตัวได้จากปัจจัยต่าง ๆ ทำให้ภาคเอกชนยังไม่มี ความเชื่อมั่นในการลงทุนเพิ่ม จนทำให้ภาคเอกชนไม่กล้าลงทุน หรือไม่มีเม็ดเงินมากพอที่จะใช้ในการลงทุน หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้คาดว่าจะมีการเติบโตเพียงแค่ร้อยละ 3.1 ในทางกลับกัน หากการลงทุนภาคเอกชนมี**สถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น** เนื่องจากความเชื่อมั่นของ

เศรษฐกิจภายในประเทศที่กลับมาดีขึ้น รวมทั้งได้รับการสนับสนุนการลงทุนจากหน่วยงานภาครัฐเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และช่วยภาคเอกชนในการขยายตลาดสินค้าและบริการไปยังเขตเศรษฐกิจใหม่ ๆ ทำให้ความเชื่อมั่นการลงทุนในภาคเอกชนเพิ่มขึ้น เอกชนกล้าลงทุน หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้คาดว่าจะมีการเติบโตถึงร้อยละ 3.8

6. การใช้จ่ายอุปโภคของภาครัฐ

สถานการณ์ปกติ ภาครัฐมีมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผน ทำให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคด้านต่าง ๆ ของรัฐเกิดความล่าช้าน้อยที่สุด และหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่เพื่อให้ภาครัฐเบิกจ่ายได้ทันตามแผนที่กำหนดไว้ แต่ด้วยสถานการณ์ทางการเมือง ที่แม้จะมีการเลือกตั้งได้ตามกรอบเวลาที่วางไว้ แต่การจัดตั้งรัฐบาลที่ยังไม่ลงตัว อาจเกิดความล่าช้าในการดำเนินการด้านงบประมาณระหว่าง การเปลี่ยนรัฐบาลได้ ซึ่งในสถานการณ์ปกติจะทำให้การใช้จ่ายอุปโภคภาครัฐลดลงร้อยละ 1.0 แต่ถ้า**สถานการณ์เลวร้าย** หากการใช้จ่ายด้านอุปโภคของรัฐเกิดความล่าช้าเป็นอย่างมาก ดำเนินงานไม่ได้ตามแผนที่วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายของโครงการขนาดใหญ่หรือวงเงินงบประมาณสูง รวมทั้งการจัดตั้งรัฐบาลที่อาจไม่สามารถจัดตั้งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ส่งผลถึงการอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการอุปโภคของภาครัฐล่าช้าออกไป

โดยคาดว่าในสถานการณ์นี้การใช้จ่ายอุปโภคภาครัฐจะลดลงถึงร้อยละ 1.5 ในทางกลับกัน หาก**สถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น** ภาครัฐมีการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนที่วางเอาไว้หรือดีกว่าและการจัดตั้งรัฐบาลเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ว่าที่รัฐบาลสามารถอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณได้ตามกำหนดแผนงบประมาณรวมทั้งออกนโยบายเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ อาทิ โครงการกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชน โครงการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือน และการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบในทุกกลุ่มอย่างตรงจุด หากเกิดในกรณีนี้การใช้จ่ายด้านอุปโภคภาครัฐจะลดลงเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.5

จากผลกระทบดังกล่าวข้างต้น สสว. ประเมินว่าปี 2566 นั้น คาดว่า GDP MSME ใน**สถานการณ์ปกติ**จะเติบโตร้อยละ 4.7 โดย GDP ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.9 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 2.9 GDP ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 4.0 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 2.9 และ GDP ภาคการบริการ ขยายตัวร้อยละ 8.7 ส่วนใน**สถานการณ์เลวร้าย** คาดว่า GDP MSME จะเติบโตร้อยละ 4.1 โดย GDP ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 3.4 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 2.4 GDP ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 3.5 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 2.4 และ GDP ภาคการบริการ ขยายตัวร้อยละ 7.9 แต่หากเกิด**สถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น** คาดว่า GDP MSME จะเติบโตร้อยละ 5.1 โดย GDP ภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ 4.4 GDP ภาคการผลิต ขยายตัวร้อยละ 3.3 GDP ภาคการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 4.2 GDP ภาคการค้าส่งค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 3.3 และ GDP ภาคการบริการ ขยายตัวร้อยละ 9.5

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยเสี่ยง ที่ส่งผลต่อการประมาณการทั้ง 3 สมมติฐาน คือ สถานการณ์ปกติ สถานการณ์เลวร้าย และสถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น โดยสามารถจำแนกได้ ดังนี้

ปัจจัยสนับสนุน

• การเปิดประเทศของจีนหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19

การเปิดประเทศของจีนถือเป็นโอกาสของไทย ทั้งด้านการท่องเที่ยวและการค้า โดยด้านการท่องเที่ยว คาดว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่ไม่ได้ออกนอกประเทศมาเป็นระยะเวลาเกือบ 3 ปี เมื่อมีการเปิดประเทศจะมีความต้องการที่จะออกมาท่องเที่ยวมากขึ้น โดยประเทศไทยก็ยังยังคงเป็นประเทศที่คนจีนเลือกมาท่องเที่ยวเป็นลำดับแรก ๆ และในส่วนของการค้า เมื่อจีนเปิดประเทศจะเป็นโอกาสอันดีของประเทศคู่ค้าหรือประเทศที่เป็นห่วงโซ่การผลิตในภูมิภาคให้กับจีน ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือประเทศไทย ทั้งกลุ่มสินค้าที่จีนมีความต้องการเพิ่มขึ้น เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เซมิคอนดักเตอร์ และกลุ่มสินค้าที่จีนมีข้อจำกัดในการผลิต เช่น ผัก ผลไม้ อาหารแปรรูป ซึ่งในกรณีนี้ประเทศไทยจะได้รับอานิสงส์จากการเปิดประเทศของจีนเป็นอย่างมาก เนื่องจากประเทศจีนเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทยอันดับที่ 2 โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 12 ของการส่งออกทั้งหมด

• การท่องเที่ยวของไทยที่มีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง

จากการผ่อนคลายการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ทางศูนย์ TTB Analytics ของธนาคารไทยธนชาติ คาดการณ์รายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2566 จะเติบโตในอัตราเร่งอีก 1 ล้านล้านบาท พุ่งแตะ 2.25 ล้านล้านบาท จากอานิสงส์ที่จีนเปิดประเทศทำให้ตัวเลขนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลทางอ้อมให้การท่องเที่ยวตามภูมิภาคของไทยสถานการณ์ดีขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเมืองหลักทางด้านการท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีอิทธิพลจากสื่อโซเชียลมีเดียที่เป็นปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้อีกทางหนึ่ง

• เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น

การที่เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ มีปัจจัยมาจาก (1) ดอลลาร์สหรัฐอ่อนค่าจากการลดการขึ้นดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ (2) เศรษฐกิจโลกไม่ได้น่ากลัวและการเปิดประเทศของจีนหนุนความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั่วโลก และ (3) เศรษฐกิจไทยโตสวนกระแสโลกเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งหากเงินบาทไทยแข็งค่าขึ้นจะส่งผลดีต่อผู้ที่มีธุรกิจเกี่ยวกับการนำเข้าไม่ว่าจะเป็นทางด้านสินค้าหรือบริการ จะทำให้สามารถนำเข้าสินค้าได้ในราคาที่ถูกลง

• การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

ทำให้การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ เริ่มฟื้นตัวมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคบริการ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่อง ที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก

• ต่างชาติเริ่มสนใจเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น

ปี 2566 มีแนวโน้มที่นักลงทุนต่างชาติสนใจลงทุนในประเทศไทยเพิ่มขึ้น เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศและภูมิรัฐศาสตร์ ทำให้ภาคธุรกิจมองหาประเทศทางเลือกเพื่อบริหารความเสี่ยงในการผลิตของตนเอง จึงมองประเทศที่มีลักษณะเป็นกลางอย่างประเทศไทย ซึ่งมีการเตรียมปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างประเทศบางส่วนแล้ว อีกทั้งประเทศไทยยังมีความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะด้าน Logistics และการคมนาคมขนส่งที่รัฐบาลได้ลงทุนโครงสร้าง พื้นฐานนี้ไปถึง 2.4 ล้านล้านบาท รวมทั้งไทยยังมีความพร้อมด้านคุณภาพและมีทักษะที่มีค่าแรงสมเหตุสมผล

• ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกา และจีน

ความขัดแย้งกันระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน อาจนำไปสู่แนวโน้มการแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น แม้ว่าในระยะสั้นจะยังไม่แสดงออกถึงการแบ่งขั้วเศรษฐกิจโดยสมบูรณ์ เนื่องจากการค้าและการลงทุน รวมถึงห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chain: GVC) ในปัจจุบันที่มีความซับซ้อนและเชื่อมโยงกันสูง แต่ในระยะยาว แนวโน้มการแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจมีทิศทางเข้มข้นขึ้น ซึ่งถือเป็นการสร้างโอกาสให้กับประเทศไทยจากการที่บริษัทข้ามชาติจะย้ายฐานการผลิตหรือมาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีซึ่งเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของประเทศช่วงขัดแย้ง ซึ่งในช่วงต้นปี 2566 บริษัท SONY ได้มีการประกาศว่าจะย้ายฐานผลิตกล้องดิจิทัลสำหรับตลาดญี่ปุ่น สหรัฐฯ และยุโรปออกจากจีนมายังไทย การย้ายฐานการผลิตนี้จะสร้างโอกาสต่อเนื่องให้กับหลายธุรกิจในประเทศไทย เช่น ธุรกิจก่อสร้างและวัสดุก่อสร้าง ธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ ธุรกิจคลังสินค้าและธุรกิจนิคมอุตสาหกรรม รวมถึงการจ้างงานในประเทศอีกด้วย

ปัจจัยเสี่ยง

• การเปิดประเทศของจีนหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19

การที่จีนเปิดประเทศส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ ซึ่งจะส่งผลต่ออุปทานของสินค้าโภคภัณฑ์ในระยะสั้นที่จะทำให้ราคาสินค้าปรับสูงขึ้น และซ้ำเติมปัญหาเงินเฟ้อที่มีอยู่เดิมได้ โดยเฉพาะการใช้พลังงานเนื่องจากจีนใช้พลังงานจากน้ำมันสูงถึง 1 ใน 5 ของโลก รวมถึงการใช้เหล็ก ทองแดง นิกเกิล และสังกะสี สูงกว่าครึ่งหนึ่งของโลก อีกทั้งยังอาจส่งผลให้ยุโรปขาดแคลนก๊าซธรรมชาติเนื่องจากไม่สามารถนำเข้าก๊าซส่วนเกินของจีนมาทดแทนการนำเข้าจากรัสเซียได้แล้ว

• รายได้จากผลผลิตทางการเกษตร 5 พืชเศรษฐกิจหลักของไทยลดลงเนื่องจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

เกษตรกรจะมีรายได้ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 5 พืชเศรษฐกิจหลักของไทยที่จะมีรายได้ลดลงอย่างมาก เนื่องจากราคาผลผลิตทางการเกษตรที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมตกลง ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน และยางพาราปรับตัวลดลงร้อยละ 32.6 และร้อยละ 15.8 ตามลำดับจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวส่งผลให้สินค้าคงทนชะลอตัวลง และราคาพืชที่ใช้ในอุตสาหกรรมทั้ง 2 ชนิดนี้ก็ปรับตัวลดลงเช่นเดียวกันแต่ในขณะที่รายได้เกษตรกรจากพืชที่นำไปประกอบอาหาร ได้แก่ อ้อย ข้าว และมันสำปะหลัง คาดว่ายังปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง

• ความยืดเยื้อของสงครามรัสเซีย-ยูเครน

สงครามระหว่างรัสเซียและยูเครนคาดว่าจะยังคงมีแนวโน้มยืดเยื้อต่อไป ซึ่งทำให้ราคาพลังงานหรือน้ำมันดิบสูงขึ้นเนื่องจากรัสเซียเป็นผู้ส่งออกพลังงานหรือน้ำมันดิบอันดับ 3 ของโลก จึงส่งผลต่อต้นทุนการผลิตสินค้าเกือบทุกประเภทรวมถึงต้นทุนการขนส่งที่ต้องปรับตัวสูงขึ้นตามกลไกราคาพลังงานในตลาดโลก รวมทั้งประเทศไทยด้วย และมีปัจจัยเสี่ยงด้านการขาดแคลนวัตถุดิบและวัตถุดิบมีราคาที่สูงขึ้น รวมถึงสินค้าขั้นต้นและวัตถุดิบในการผลิตหลักของห่วงโซ่อุปทานโลก ส่งผลต่อการผลิตในห่วงโซ่อุปทานเป็นไปได้อย่างลำบากมากขึ้น ส่งผลให้พลังงานไม่สามารถ supply ให้ทั่วโลกได้ อีกทั้งผลกระทบที่กระทบต่อเศรษฐกิจไทยมากที่สุดจะเป็นผลจากมาตรการตอบโต้โดยการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ (Economic Sanctions) จากนานาชาติประเทศ เช่น ราคาน้ำมันสะท้อนต่อต้นทุนพลังงาน ต้นทุนธุรกิจราคาสินค้า และอัตราเงินเฟ้อ ขณะที่ตลาดเงินตลาดทุนของไทยมีความผันผวนสูงขึ้น ทำให้นักลงทุนอาจย้ายไปสู่สินทรัพย์ที่มีความปลอดภัยสูง

• ปัญหาหนี้สินของลูกหนี้รายย่อย

ทั้งหนี้สินในภาคครัวเรือนและกลุ่มธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSME) โดยเฉพาะในสาขาสำคัญที่มีข้อจำกัดในการฟื้นตัวอยู่ ปัญหาเรื่องการชำระหนี้ที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามกำหนดระยะเวลา ปัญหาหนี้นอกระบบ ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและเศรษฐกิจในระยะยาว

• ความเปราะบางของประเทศคู่ค้า

การส่งออกของไทยต้องเผชิญความเสี่ยงเนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้ามีความเปราะบางมากขึ้นโดยปัจจัยด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์ชะลอตัว และตลาดส่งออกหลักของไทยเกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเศรษฐกิจสหภาพยุโรปที่มีแนวโน้มอ่อนไหวกว่าตลาดอื่น ๆ ด้วยวิกฤตพลังงานและอัตราเงินเฟ้อที่สูงเป็นประวัติการณ์ ทำให้การใช้จ่ายใช้สอยของผู้บริโภคในกลุ่มสินค้าฟุ่มเฟือยซึ่งมีสัดส่วนเกือบร้อยละ 30 ของการส่งออกไทยที่ส่งไปยังสหภาพยุโรปลดลง

• เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น

การที่เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ มีปัจจัยมาจาก (1) ดอลลาร์สหรัฐอ่อนค่าจากการลดการขึ้นดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ (2) เศรษฐกิจโลกไม่น่ากลัวและการเปิดประเทศของจีนหนุนความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั่วโลก และ (3) เศรษฐกิจไทยโตสวนกระแสโลก เพิ่มความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งหากเงินบาทไทยแข็งค่าขึ้นจะส่งผลเสียต่อธุรกิจที่เกี่ยวกับการส่งออกไม่ว่าจะเป็นทางด้านสินค้าหรือบริการ เนื่องจากจะทำให้มีรายได้ลดลง

• ความไม่แน่นอนของการเลือกตั้งและการจัดตั้งรัฐบาล

การเลือกตั้งถึงแม้ว่าจะสำเร็จตามกรอบกำหนดเวลาในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา แต่ยังคงมีความไม่แน่นอนของการจัดตั้งรัฐบาลโดยหากมีการจัดตั้งรัฐบาลล่าช้า อาจกระทบต่อการอนุมัติงบประมาณปกติ ส่งผลต่อการอนุมัติร่าง พ.ร.บ. งบประมาณประจำปี 2567 และการเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า กระทบต่อการบริโภคและการลงทุน ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความเชื่อมั่น และอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในระยะถัดไป เนื่องจากการใช้จ่ายของภาครัฐมีความสำคัญต่อการช่วยพยุงเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เผชิญสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 อย่างมาก และไทยยังคงจำเป็นที่จะต้องพึ่งพิงการใช้จ่ายของรัฐบาลในการฟื้นฟูเศรษฐกิจในขั้นต้น

ตารางที่ 3.2 ประมาณการ GDP MSME ปี 2566 จำแนกตามสมมติฐาน และกลุ่มธุรกิจ

MSME by sector	ปี 2565		ปี 2566f	
	สมมติฐาน	สมมติฐานดี	สมมติฐานปกติ	สมมติฐานเลวร้าย
	%YoY	%YoY	%YoY	%YoY
GDP MSME	4.5	5.2 (5.1)	4.7 (4.7)	4.1 (4.1)
- ภาคการเกษตร	4.6	4.4 (4.4)	4.0 (3.9)	3.4 (3.4)
- ภาคการผลิต	1.2	3.3 (3.3)	2.9 (2.9)	2.4 (2.4)
- ภาคการก่อสร้าง	-5.4	4.2 (4.2)	4.0 (4.0)	3.5 (3.5)
- ภาคการค้าส่งค้าปลีก	7.3	3.3 (3.3)	2.9 (2.9)	2.4 (2.4)
- ภาคการบริการ	7.7	9.5 (9.5)	8.7 (8.7)	7.9 (7.9)

ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หมายเหตุ ในวงเล็บ หมายถึง การประมาณการเดิม ณ วันที่ 20 เมษายน 2566

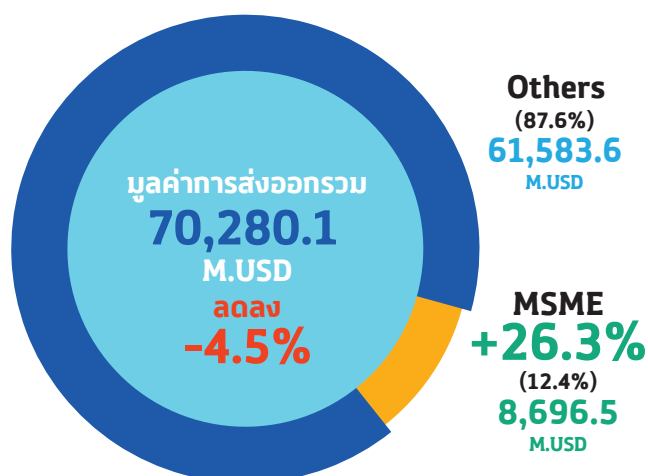

4 สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศ ของ MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

การส่งออกของ MSME

มูลค่าส่งออก ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

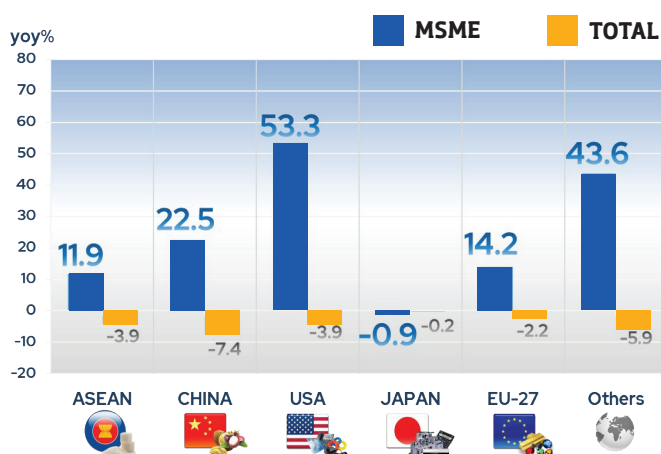

ช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2566 MSME มีการส่งออกสินค้า คิดเป็นมูลค่า 293,291.9 ล้านบาท และเมื่ออยู่ในรูป ดอลลาร์สหรัฐจะมีมูลค่า 8,696.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนเท่ากับ 26.3% ซึ่งเป็นการกลับมาขยายตัวได้หลังจากที่ลดลง 3 ไตรมาส ติดต่อกัน โดย MSME มีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกต่อการส่งออกรวมเท่ากับ 12.4% ขณะที่มูลค่าการส่งออก รวมของประเทศมีมูลค่า 70,280.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 4.5%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การขยายตัว MSME Export ไปยังตลาดหลัก ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

มูลค่าการส่งออกไปยังตลาดหลักของ MSME ในช่วง ไตรมาสแรกของปี 2566 กลับมาขยายตัวได้ในเกือบทุก ตลาดหลัก โดยเฉพาะการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา และจีน ที่ขยายตัวได้ในอัตราที่สูง ขณะที่การส่งออกไปยัง สหภาพยุโรป และอาเซียน ขยายตัวได้ค่อนข้างดี มีเพียง การส่งออกไปยังญี่ปุ่นที่ลดลงเล็กน้อยเท่ากับ 0.9%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลุ่มสินค้าส่งออกที่สำคัญของ MSME 10 ลำดับแรก ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

HS-MSME	Q1/2023 M.USD	Growth (YOY)	Share in MSME Export	MSME Categories
HS71 อัญมณีและเครื่องประดับ	1,191.0	52.8%	13.7%	47.0%
HS85 อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,172.9	94.4%	13.5%	32.1%
HS17 น้ำตาลและของทำจากน้ำตาล	952.6	23.3%	11.0%	79.7%
HS84 เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	478.2	5.9%	5.5%	7.7%
HS08 ผลไม้สด	356.5	24.3%	4.1%	4.8%
HS73 ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	294.2	52.0%	3.4%	8.8%
HS44 ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้	292.6	3.5%	3.4%	4.4%
HS39 พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก	286.6	-1.6%	3.3%	40.8%
HS87 ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์	275.0	11.2%	3.2%	22.2%
HS88 อากาศยาน และส่วนประกอบ	160.4	754.4%	1.8%	4.5%

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มสินค้าส่งออกที่สำคัญของ MSME 10 ลำดับแรก พบว่าในช่วงไตรมาสแรกของปี 2566 มูลค่าส่งออกขยายตัวได้เกือบทุกกลุ่มสินค้า โดยเฉพาะกลุ่มอุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ ที่ขยายตัวถึง 94.4% โดยเป็นการส่งออกไปยังสหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนกว่า 40% ขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้ากลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับขยายตัว 52.8% ซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่ เครื่องเพชรพลอยทำด้วยเงิน เพชรหรือพลอยที่ยังไม่เจียรระไน และสินค้าในกลุ่มผลไม้สดที่ขยายตัว 24.3% โดยเฉพาะการส่งออกไปยังจีน ที่มีสัดส่วนกว่า 75% ของมูลค่าส่งออกผลไม้สดของ MSME ขยายตัวถึง 50.8%

มูลค่าส่งออก ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

ที่มา : กรมศุลกากร

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การส่งออกของ MSME ม.ค. - เม.ย. 66 มีมูลค่า 399,850.5 ล้านบาท หรือคิดเป็น 11,833.9 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัว 27.5% และขยายตัวในทุกตลาดหลักโดยสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกของ MSME ต่อมูลค่าการส่งออกรวมเท่ากับ 12.9%

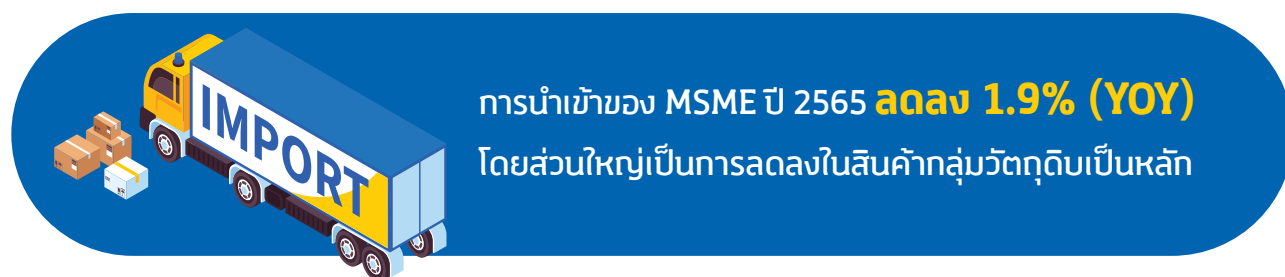

สินค้าส่งออกของ MSME ยังขยายตัวได้เกือบทุกกลุ่มสินค้าหลัก โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ขยายตัวเร่งขึ้นต่อเนื่องเท่ากับ 38.3% กลุ่มสินค้าเกษตรขยายตัวเร่งขึ้นเท่ากับ 40.8% จากการส่งออกผลไม้สด กลุ่มสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับชะลอตัวลง โดยขยายตัว 39.0% ขณะที่มูลค่าส่งออกสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ลดลงต่อเนื่องเท่ากับ 4.7%

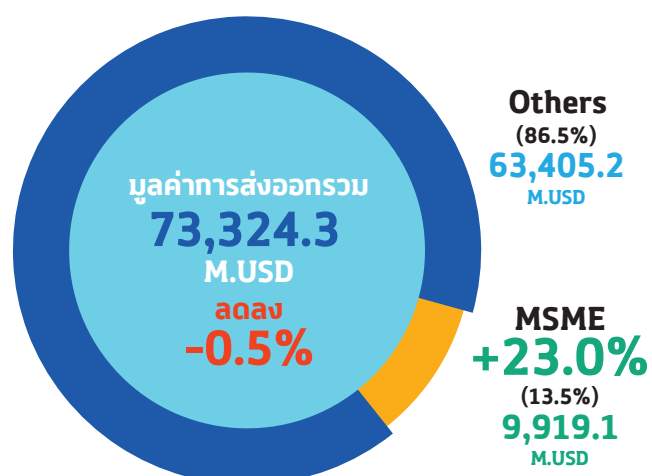
ประเด็นสำคัญที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ มูลค่าการส่งออกในภาพรวมของประเทศยังคงลดลง แม้ว่าการส่งออกของ MSME จะยังขยายตัวได้ดี ซึ่งคาดว่าในช่วงครึ่งหลังของปี ภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวจะส่งผลต่อการส่งออกของ MSME ด้วยเช่นกัน ขณะที่ค่าเงินบาทเริ่มผันผวนลดลงซึ่งเป็นผลดีต่อทั้งผู้ส่งออกและผู้นำเข้า

สสว. ประเมินการมูลค่าการส่งออกของ MSME ในปี 2566 จะขยายตัวอยู่ระหว่าง 8%-10% โดยคาดว่าจะการส่งออกของ MSME ในช่วงครึ่งปีแรกจะขยายตัวได้ระหว่าง 20% – 25% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และจะชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญในช่วงครึ่งปีหลัง

การนำเข้าของ MSME

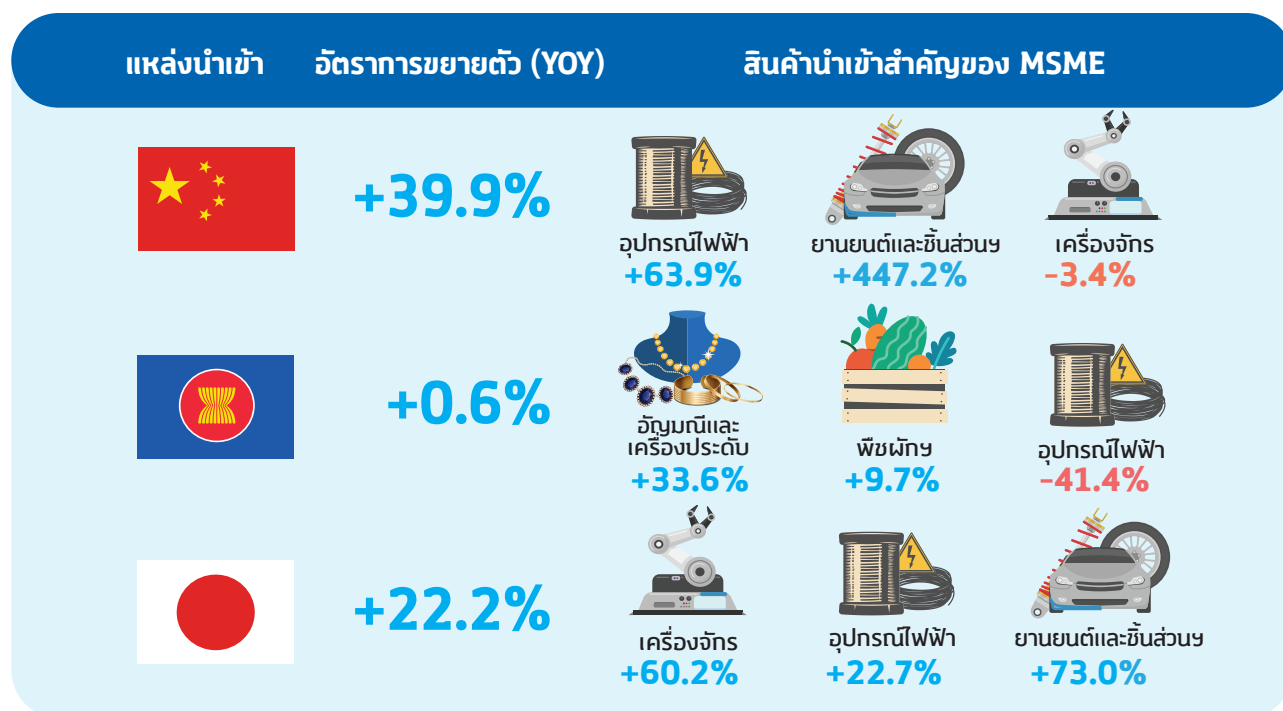
มูลค่านำเข้า ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

ช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2566 MSME มีการนำเข้าสินค้าคิดเป็นมูลค่า 339,719.8 ล้านบาท และเมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐจะมีมูลค่า 9,919.1 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนเท่ากับ 23.0% โดย MSME มีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าต่อการนำเข้ารวมเท่ากับ 13.5% ขณะที่มูลค่าการนำเข้ารวมของประเทศมีมูลค่า 73,324.3 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 0.5%

ที่มา : กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

แหล่งนำเข้าที่สำคัญที่สุดของ MSME ได้แก่ จีน กลุ่มอาเซียน และญี่ปุ่น พบว่าการนำเข้าสินค้าจากอาเซียน และญี่ปุ่น กลับมาขยายตัวในทุกแหล่ง โดยการนำเข้าจากจีนขยายตัวได้ถึง 39.9% โดยเฉพาะการนำเข้าชิ้นส่วนยานยนต์จากจีน ที่ขยายตัวถึง 447.2%

มูลค่านำเข้าสินค้าที่สำคัญของ MSME 10 ลำดับแรก ไตรมาส 1 ปี 2566

แนวโน้มการนำเข้าของ MSME ในช่วงไตรมาสที่ 2 คาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่อง ทำให้มูลค่านำเข้าในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 อยู่ระหว่าง 10% - 15% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะสินค้าวัตถุดิบในกลุ่มอุปกรณ์ไฟฟ้า ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ และอัญมณีและเครื่องประดับ ตามทิศทางการขยายตัวของสินค้าส่งออก

HS-MSME	Q1/2023 M.USD	Growth (YOY)	Share in MSME Export	MSME Categories
HS71 อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,385.7	30.5%	14.0%	18.1%
HS85 เครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	1,283.8	10.0%	12.9%	8.9%
HS17 อัญมณีและเครื่องประดับ	730.1	53.4%	7.4%	18.8%
HS84 ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์	684.4	245.3%	6.9%	23.5%
HS08 พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก	545.0	0.9%	5.5%	26.0%
HS73 ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า	530.8	68.8%	5.4%	9.1%
HS44 อุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์	323.5	28.1%	3.3%	21.9%
HS39 พืชผัก	294.0	14.3%	3.0%	19.2%
HS87 เคมีภัณฑ์เบ็ดเตล็ด	266.7	14.3%	2.7%	10.7%
HS88 เหล็กและเหล็กกล้า	259.7	1.9%	2.6%	13.8%

ที่มา : กรมศุลกากร

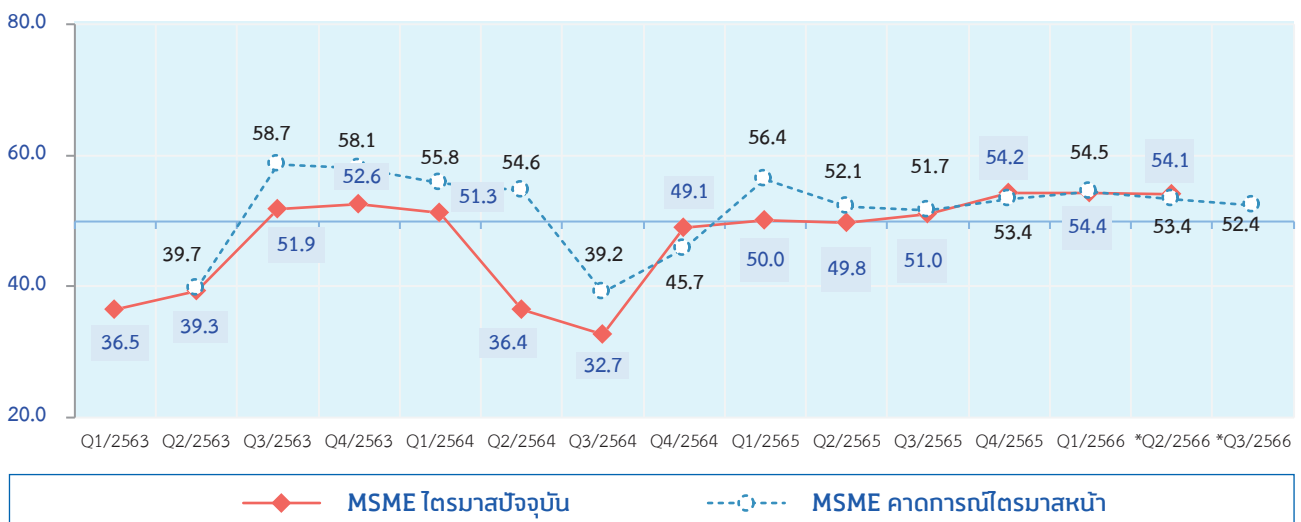
ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

แนวโน้มการนำเข้าของ MSME ในช่วงไตรมาสที่ 2 คาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่อง ทำให้มูลค่านำเข้าในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 อยู่ระหว่าง 10% - 15% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะสินค้าวัตถุดิบในกลุ่มอุปกรณ์ไฟฟ้า ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ และอัญมณีและเครื่องประดับ ตามทิศทางการขยายตัวของสินค้าส่งออก

5 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 และแนวโน้มไตรมาสที่ 2 ปี 2566

“ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ไตรมาสที่ 2 ปี 2566 (ค่าเฉลี่ยเดือน เม.ย. – พ.ค. 2566) อยู่ระดับทรงตัวในระดับที่ลดลงจากไตรมาสก่อน เป็นผลจากแนวโน้มสถานการณ์ต้นทุนที่ยังผันผวนอยู่ในระดับสูง ทำให้ผู้ประกอบการกังวลต่อค่าครองชีพและความสามารถในการใช้จ่ายของผู้บริโภคในอนาคต รวมถึงอัตราค่าไฟฟ้าที่ปรับสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา จุดกำลังซื้อของผู้บริโภค และเพิ่มภาระต้นทุนของภาคธุรกิจ ประกอบกับการท่องเที่ยวชะลอตัวลง นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังมีความกังวลจากความไม่แน่นอนทางการเมืองและสถานการณ์เศรษฐกิจช่วงหลังการเลือกตั้ง”

หน่วย : ดัชนี

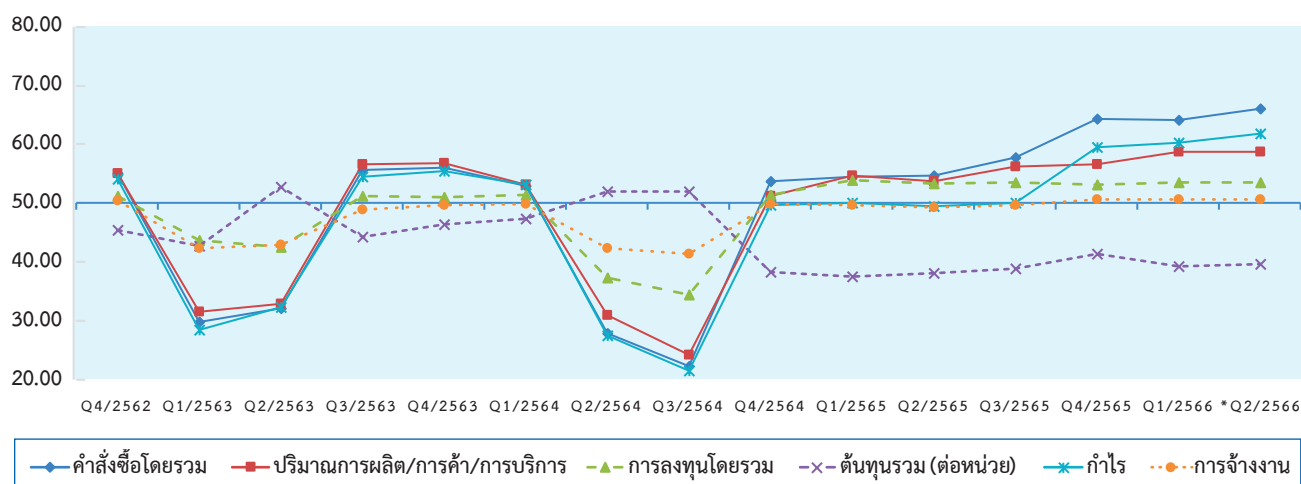
ดัชนี > 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ดีขึ้น" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้นมีมากกว่าจำนวนผู้ตอบว่าแย่ลง)
 ดัชนี = 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ทรงตัว" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้นมีเท่ากับจำนวนผู้ตอบว่าแย่ลง)
 ดัชนี < 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ลดลง" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้นมีน้อยกว่าจำนวนผู้ตอบว่าแย่ลง)

ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

หมายเหตุ : *Q2/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีปัจจุบันของเดือน เม.ย. – พ.ค. 2566, *Q3/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีค่าการณัของเดือน ก.ค. – ส.ค. 2566

ภาพที่ 5.1 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ไตรมาสที่ 2 ปี 2566 (เฉลี่ยเดือน เม.ย.-พ.ค. 2566)

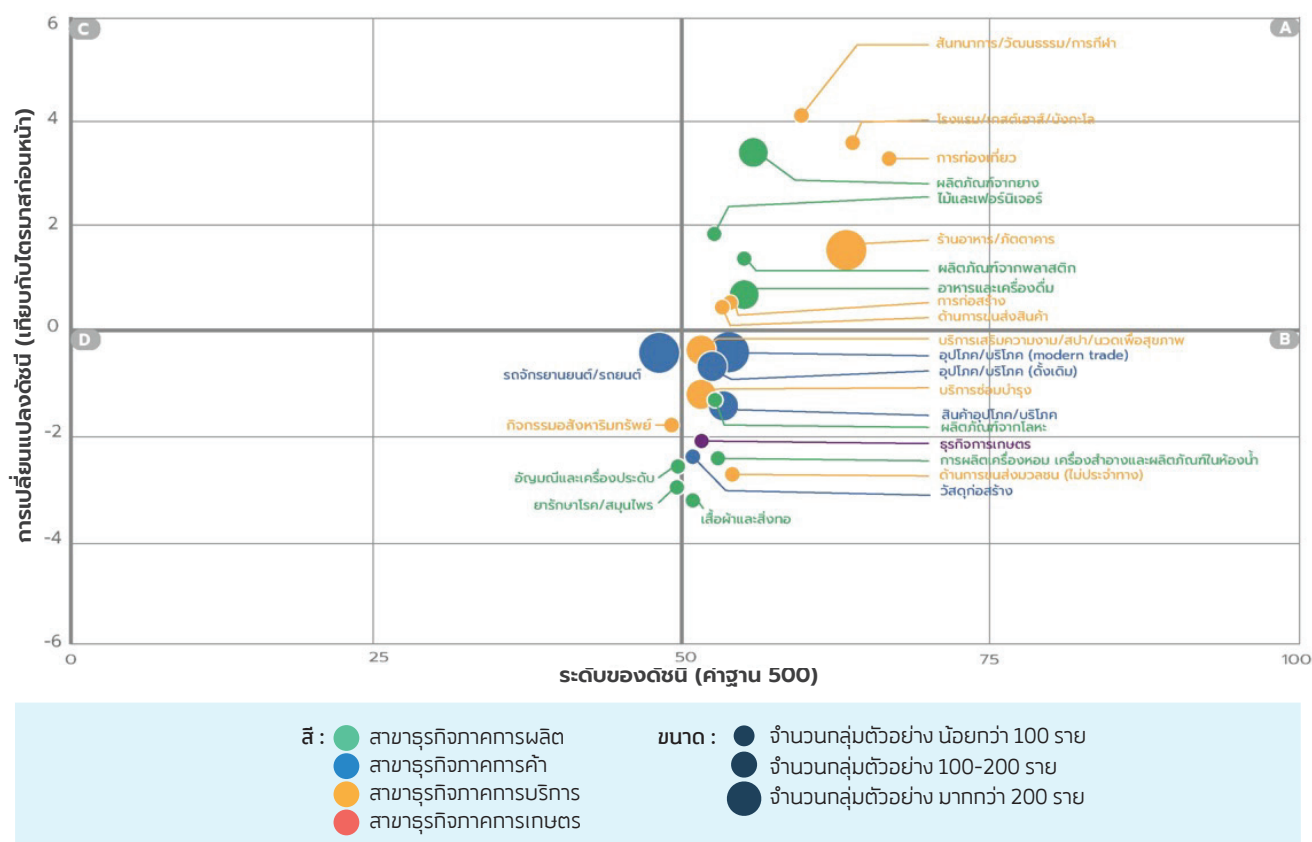
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ของประเทศ ไตรมาส 2 ปี 2566 (ค่าเฉลี่ยเดือน เม.ย. – พ.ค. 2566) อยู่ที่ระดับ 54.1 โดยความเชื่อมั่นทรงตัวในระดับลดลงจากไตรมาส 1 ปี 2566 อยู่ที่ระดับ 54.4 เป็นผลจากแนวโน้มสถานการณ์ต้นทุนที่ยังผันผวนอยู่ในระดับสูง ทำให้ผู้ประกอบการกังวลต่อค่าครองชีพและความสามารถในการใช้จ่ายของผู้บริโภคในอนาคต รวมถึงแนวโน้มอัตราการเก็บค่าไฟฟ้าที่ปรับเพิ่มขึ้น จุดกำลังซื้อของผู้บริโภค และเพิ่มภาระต้นทุนของภาคธุรกิจ ประกอบกับการท่องเที่ยวชะลอตัวลง นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังมีความกังวลจากความไม่แน่นอนทางการเมืองและสถานการณ์เศรษฐกิจช่วงหลังการเลือกตั้ง

ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนพฤษภาคม 2566
หมายเหตุ : *Q2/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีปัจจุบันของเดือน เม.ย. - พ.ค. 2566

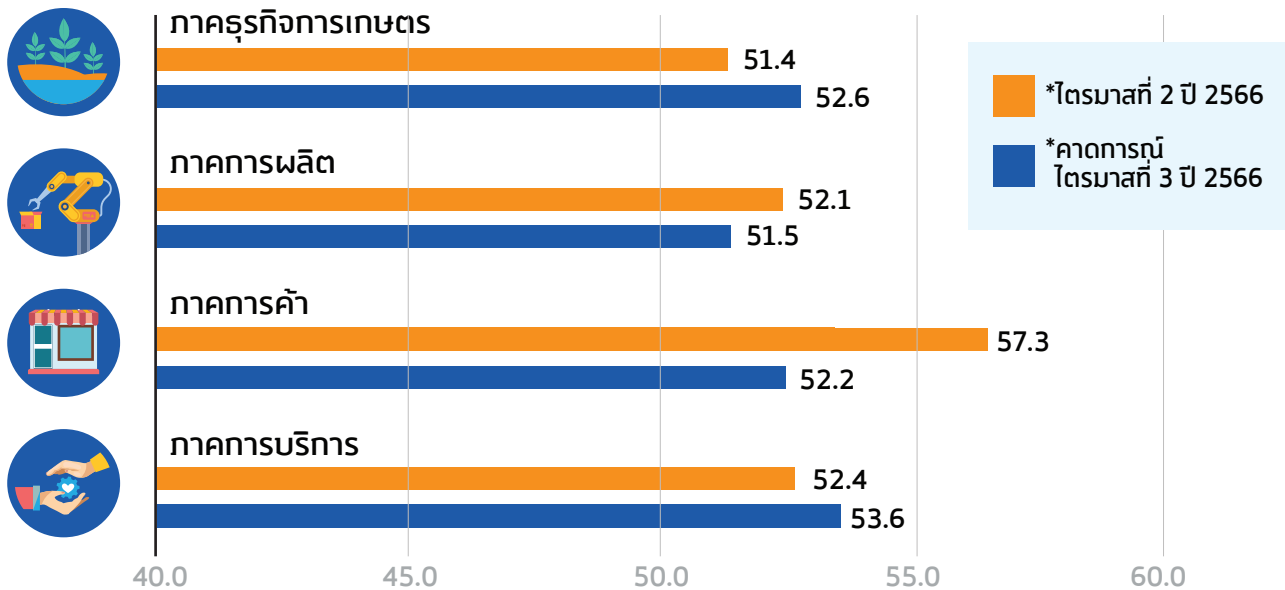
ภาพที่ 5.2 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME จำแนกตามองค์ประกอบดัชนี (เฉลี่ยเดือน เม.ย.-พ.ค. 2566)

องค์ประกอบดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ส่วนใหญ่ปรับตัวลดลงโดยเฉพาะต้นทุนรวมและกำไร จากความกังวลด้านราคาพลังงานและวัตถุดิบ โดยเฉพาะค่าไฟฟ้าที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ขณะที่คำสั่งซื้อโดยรวมปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตามองค์ประกอบดัชนีเกือบทั้งหมดยังคงมีค่าอยู่เกินค่าฐานที่ 50 ค่อนข้างมาก ยกเว้นด้านต้นทุน

ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนพฤษภาคม 2566
หมายเหตุ : *Q2/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีปัจจุบันของเดือน เม.ย. - พ.ค. 2566

ภาพที่ 5.3 การเปลี่ยนแปลงและค่าระดับดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME รายสาขาธุรกิจ (เฉลี่ยเดือน เม.ย.-พ.ค. 2566)

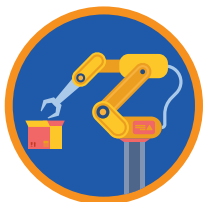

ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

หมายเหตุ : *Q2/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีปัจจุบันของเดือน เม.ย. - พ.ค. 2566, *Q3/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีคาดการณ์ของเดือน ก.ค. - ส.ค. 2566

ภาพที่ 5.4 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME จำแนกตามภาคธุรกิจ ดัชนีไตรมาสปัจจุบันและคาดการณ์ไตรมาสหน้า (ค่าเฉลี่ยเดือน เม.ย.-พ.ค. 2566)

ค่าดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME ส่วนใหญ่ปรับตัวลดลง โดยเฉพาะภาคการเกษตร ภาคการผลิต และภาคการค้า ส่วนภาคการบริการปรับตัวเพิ่มขึ้น ตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจในประเทศ

ภาคการผลิต

ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะในกลุ่มผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและสิ่งทอ ยารักษาโรค/สมุนไพร อัญมณี และเครื่องประดับ การผลิตเครื่องหอม เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์จากโลหะลดลง

ภาคการบริการ

ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าภาคบริการที่ได้านิสงส์จากการท่องเที่ยวโดยเฉพาะธุรกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่อง ที่ได้รับผลดีจากช่วงวันหยุดเทศกาลสงกรานต์ ที่ได้รับกำลังซื้อเพิ่มจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่กำลังกลับมา

ภาคการค้า

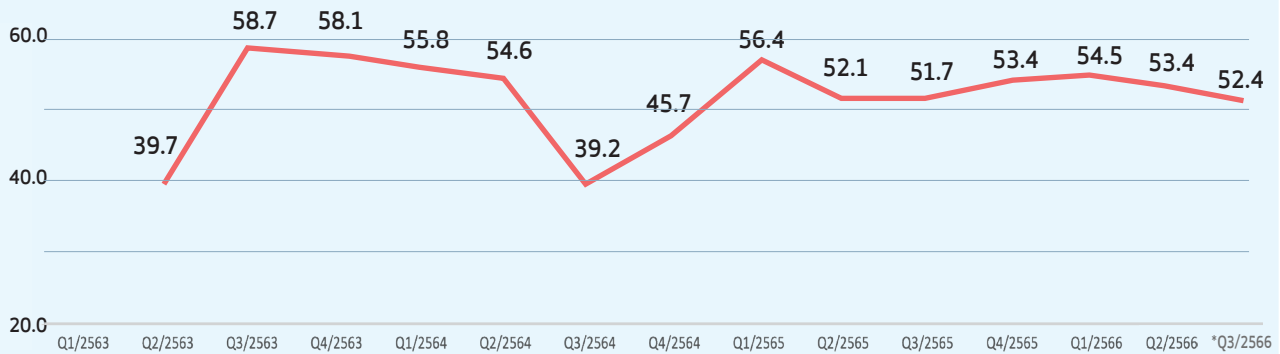
ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะภาคการค้า รถจักรยานยนต์/รถยนต์ และการค้าส่งวัสดุก่อสร้างที่ได้รับผลกระทบจากค่าขนส่งสินค้าที่เพิ่มขึ้น ทำให้ต้นทุนในการซื้อสินค้าเพื่อขายสูงขึ้น

ภาคการเกษตร

ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อน ในกลุ่มการค้าขายสินค้าและผลผลิตทางการเกษตรมียอดขายที่ลดลงแต่หลายพื้นที่ก็กิจกรรมการเพาะปลูกปรับตัวดีขึ้น เช่น ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากเข้าถึงช่วงเพาะปลูกข่าวนาปี

หน่วย : ดัชนี

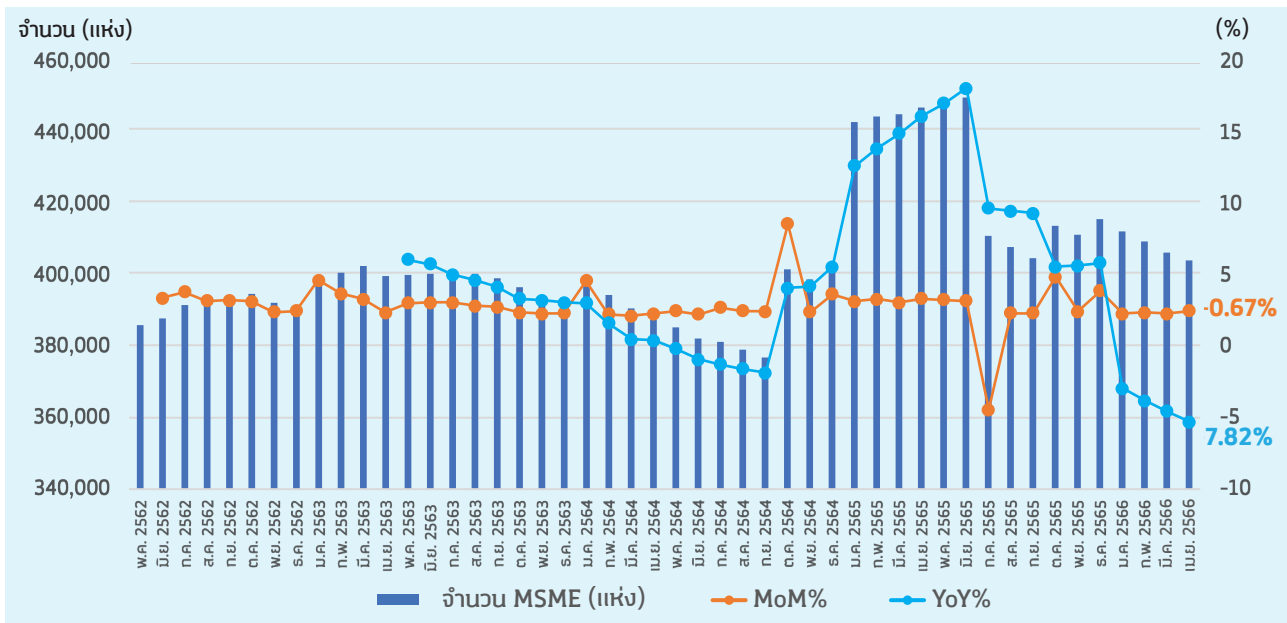

ดัชนี > 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ดีขึ้น" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้นมีมากกว่าจำนวนผู้ตอบว่าแย่ลง)
 ดัชนี = 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ทรงตัว" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้นมีเท่ากับจำนวนผู้ตอบว่าแย่ลง)
 ดัชนี < 50 หมายถึง ความเชื่อมั่น "ลดลง" จากไตรมาสก่อนหน้า (จำนวนผู้ตอบว่าดีขึ้นมีน้อยกว่าจำนวนผู้ตอบว่าแย่ลง)

ที่มา : รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) ประจำเดือนพฤษภาคม ปี 2566
 หมายเหตุ : *Q3/2566 เป็นค่าเฉลี่ยดัชนีคาดการณ์ของเดือน ก.ค. – ส.ค. 2566

ภาพที่ 5.5 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME คาดการณ์ไตรมาสที่ 2 ปี 2566 (ค่าเฉลี่ยดัชนีคาดการณ์การของเดือน เม.ย.-พ.ค. 2566)

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ MSME คาดการณ์ไตรมาสที่ 3 ปี 2566 (ค่าเฉลี่ยดัชนีคาดการณ์ของเดือน ก.ค. – ส.ค. 2566) ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับคาดการณ์ไตรมาสก่อนหน้าเป็นผลมาจากความกังวลต่อต้นทุนเป็นสำคัญรวมถึงแนวโน้มค่าแรงที่อาจสูงขึ้นในอนาคต

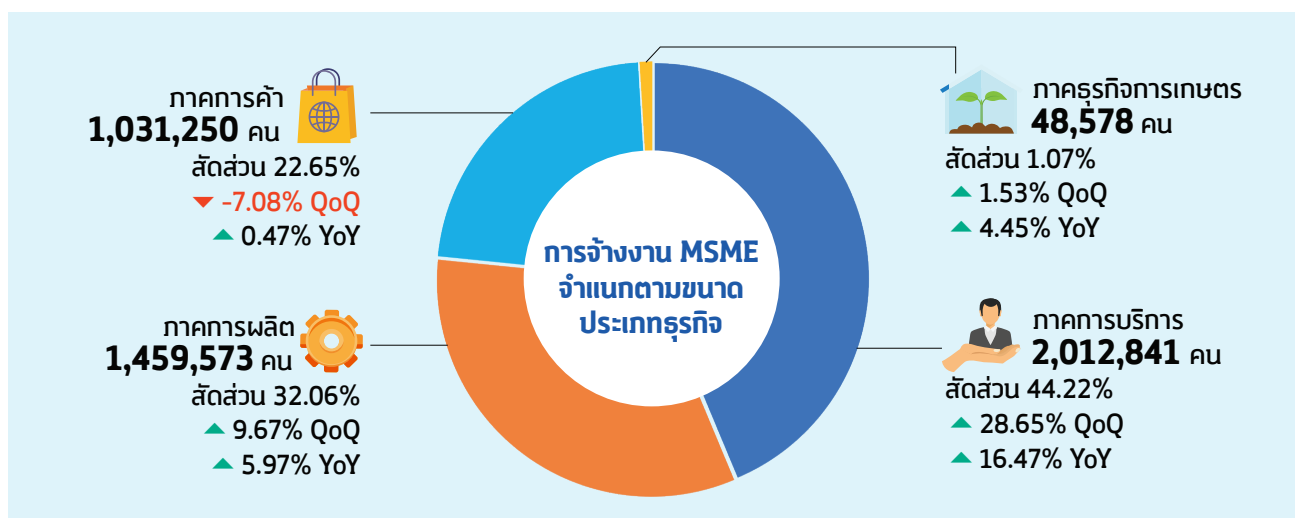

หมายเหตุ : (1) จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552) หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมบังคับ

(2) ฐานข้อมูลการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ของ สสว. เริ่มตั้งแต่ พฤษภาคม 2562 ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มิ.ย. 66) ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพที่ 6.2 จำนวน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม (พ.ค. 62 - ปัจจุบัน)

เมื่อพิจารณาการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ตามประเภทของธุรกิจ พบว่า ช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2566 มีการจ้างงานอยู่ในธุรกิจภาคบริการมากที่สุด จำนวน 2,012,841 คน คิดเป็นร้อยละ 44.22 ของการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.65 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 4 ปี 2565 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.47 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 1 ปี 2565 รองลงมาคือภาคการผลิต จำนวน 1,459,573 คน สัดส่วนร้อยละ 32.06 ธุรกิจภาคการค้า จำนวน 1,031,250 คน สัดส่วนร้อยละ 22.65 และภาคธุรกิจการเกษตร จำนวน 48,578 คน สัดส่วนร้อยละ 1.07 หากเปรียบเทียบช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2562 พบว่า มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.78 โดยมีการจ้างแรงงานในธุรกิจภาคบริการเพิ่มมากถึงร้อยละ 30.44 รองลงมาคือ ภาคการผลิต ภาคธุรกิจการเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.32 และ 5.84 ตามลำดับ แต่การจ้างแรงงานในภาคการค้าลดลงร้อยละ -4.02

หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

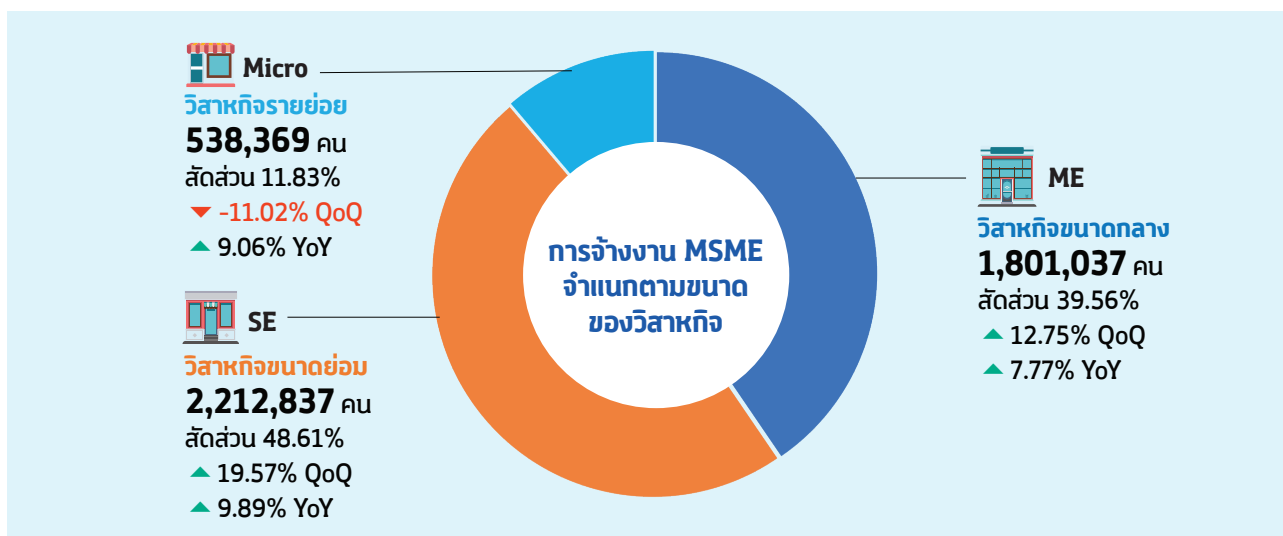
หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมบังคับ

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มิ.ย. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพที่ 6.3 การจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 จำแนกตามประเภทธุรกิจ

เมื่อพิจารณาการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ตามขนาดของวิสาหกิจ ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 พบว่า มีการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.75 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.77 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 1 ปี 2565 สำหรับวิสาหกิจขนาดย่อม (SE) มีการจ้างงานเฉลี่ย 2,212,837 คน สัดส่วนร้อยละ 48.61 ของการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.57 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.89 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน วิสาหกิจรายย่อย (Micro) มีการจ้างงานจำนวน 538,369 คน คิดเป็นร้อยละ 11.83 ของการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม ลดลงร้อยละ 11.02 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.06 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน หากเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 4 ปี 2562 พบว่า มีจำนวนแรงงานในวิสาหกิจขนาดเล็ก (SE) เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.65 และวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.42 แต่มีจำนวนแรงงานในวิสาหกิจรายย่อย (Micro) ลดลงร้อยละ -5.71

หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

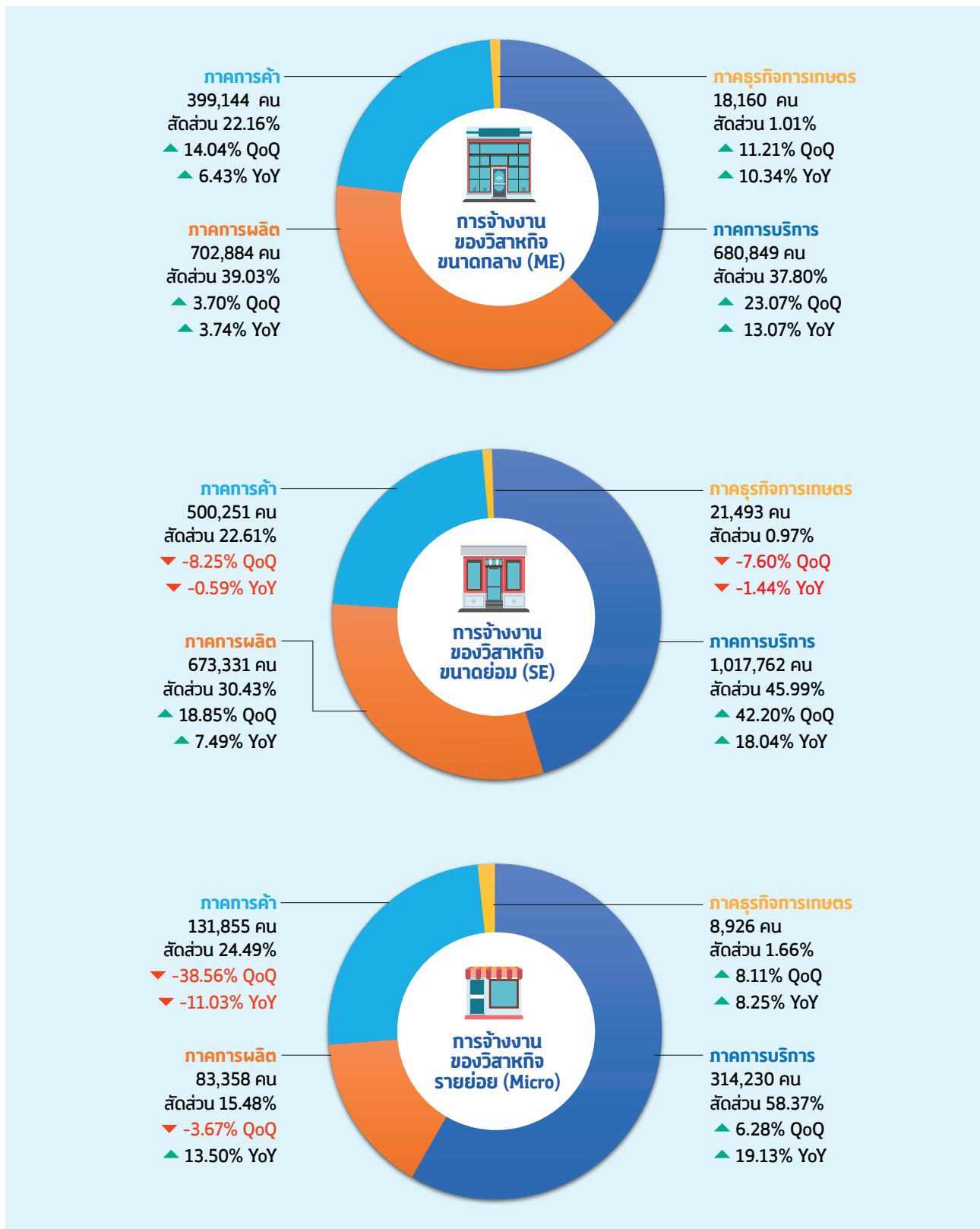
ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มิ.ย. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพที่ 6.4 การจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ

เมื่อพิจารณาการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ตามภาคธุรกิจพบว่า วิสาหกิจขนาดกลาง (ME) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.75 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.77 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยอยู่ในภาคการผลิตมากที่สุดจำนวน 702,884 คน สัดส่วนร้อยละ 39.03 ของการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดกลาง รองลงมาคือภาคการบริการ 680,849 คน สัดส่วนร้อยละ 37.80 ต่อมาคือภาคการค้า 399,144 คน สัดส่วนร้อยละ 22.16 และภาคธุรกิจการเกษตร 18,160 คน สัดส่วนร้อยละ 1.01 หากเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 4 ปี 2562 พบว่ามีจำนวนแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.42 ของการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) โดยอยู่ในภาคบริการสูงสุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.20 รองลงมาคือภาคการค้า ภาคธุรกิจการเกษตร และภาคการผลิต ซึ่งมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 15.18 10.19 และ 1.29 ตามลำดับ สำหรับวิสาหกิจขนาดย่อม (SE) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.57 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.89 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยอยู่ในธุรกิจภาคบริการมากที่สุด 1,017,762 คน สัดส่วนร้อยละ 45.99 ของการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดย่อม รองลงมาคือ ภาคการผลิต 673,331 คน สัดส่วนร้อยละ 30.43 ภาคการค้า 500,251 คน สัดส่วนร้อยละ 22.61 และภาคธุรกิจการเกษตร 21,493 คน สัดส่วนร้อยละ 0.97 หากเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 4 ปี 2562 พบว่า มีจำนวนแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.65 ของการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดย่อม (SE) โดยอยู่ในภาคบริการสูงสุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.33 รองลงมาคือ ภาคการผลิต เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.69 แต่จำนวนแรงงานในธุรกิจภาคการค้าลดลงร้อยละ -4.58 และภาคธุรกิจการเกษตรลดลงร้อยละ -2.96 สำหรับวิสาหกิจรายย่อย (Micro) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.57 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.89 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยอยู่ในธุรกิจภาคบริการมากที่สุด 314,230 คน มีสัดส่วนร้อยละ 58.37 ของการจ้างงานในวิสาหกิจรายย่อย รองลงมาคือภาคการค้า 131,855 คน สัดส่วนร้อยละ 24.49 ภาคการผลิต 83,358 คน สัดส่วนร้อยละ 15.48 และภาคธุรกิจการเกษตร 8,926 คน สัดส่วนร้อยละ 1.66 หากเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 4 ปี 2562 พบว่า การจ้างงานในวิสาหกิจรายย่อยลดลงร้อยละ -5.71 เนื่องจากธุรกิจภาคการค้ามีการจ้างงานลดลงร้อยละ -35.83 และภาคการผลิตลดลงร้อยละ -3.76 ขณะที่ภาคธุรกิจการเกษตรและภาคการบริการมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.82 และ 15.68 ตามลำดับ

การจ้างงานของวิสาหกิจ ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มิ.ย. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพที่ 6.5 การจ้างงานของวิสาหกิจ ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ

สำหรับการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด พบว่า ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 พื้นที่กลุ่มจังหวัด ที่มีการจ้างงานแรงงานสูงสุด ได้แก่

1. พื้นที่กรุงเทพมหานคร 1,594,085 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.02

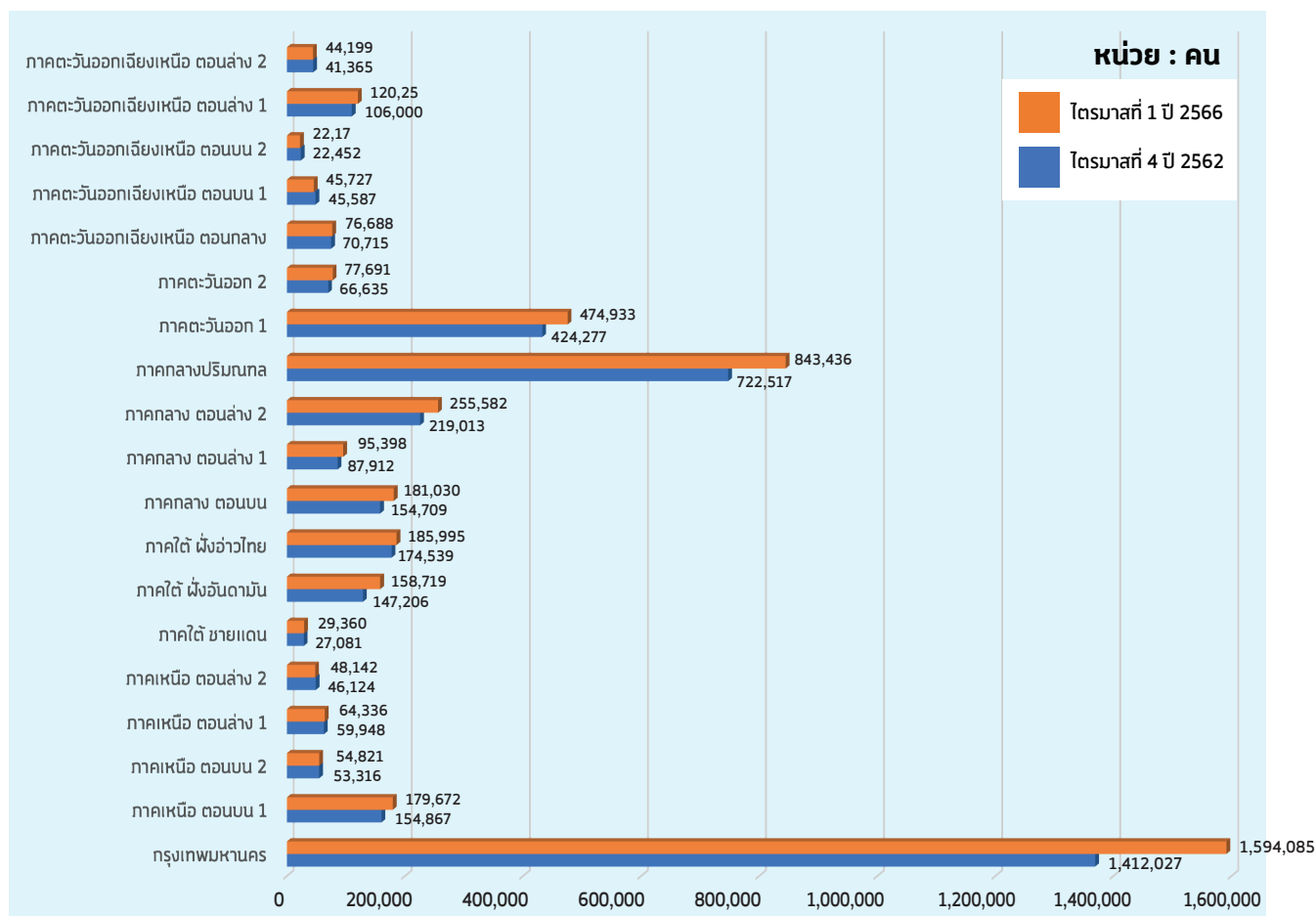
2. กลุ่มภาคกลางปริมณฑล (สมุทรปราการ ปทุมธานี นครปฐม นนทบุรี) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.53

3. กลุ่มภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ระยอง ชลบุรี) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.43

สำหรับพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่มีการจ้างงานน้อยที่สุดอยู่ที่พื้นที่ภาคใต้ชายแดน (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา) จำนวน 29,360 คน คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 0.64 ของการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม

เมื่อเปรียบเทียบตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด พบว่า ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ระนอง สตูล) การจ้างงานขยายตัวร้อยละ 23.24 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสแรกของปี 2565 รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน) และพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี) มีการจ้างงานขยายตัวเพิ่มร้อยละ 12.55 และ 10.77 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงกับช่วงไตรมาสแรกของปี 2565 หากเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 4 ปี 2562 พบว่า การจ้างงานเพิ่มขึ้นสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง) ภาคกลางปริมณฑล (นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ) และภาคกลางตอนล่าง 2 (เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร) เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.01 16.74 และ 16.70 ตามลำดับ แต่มีการจ้างงานหดตัวในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2 (นครพนม มุกดาหาร สกลนคร) ร้อยละ -1.24

การจ้างงาน MSME มาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 กับไตรมาสที่ 4 ปี 2562 จำแนกตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด

หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

หมวด 0 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

ที่มาของข้อมูล : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มิ.ย. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

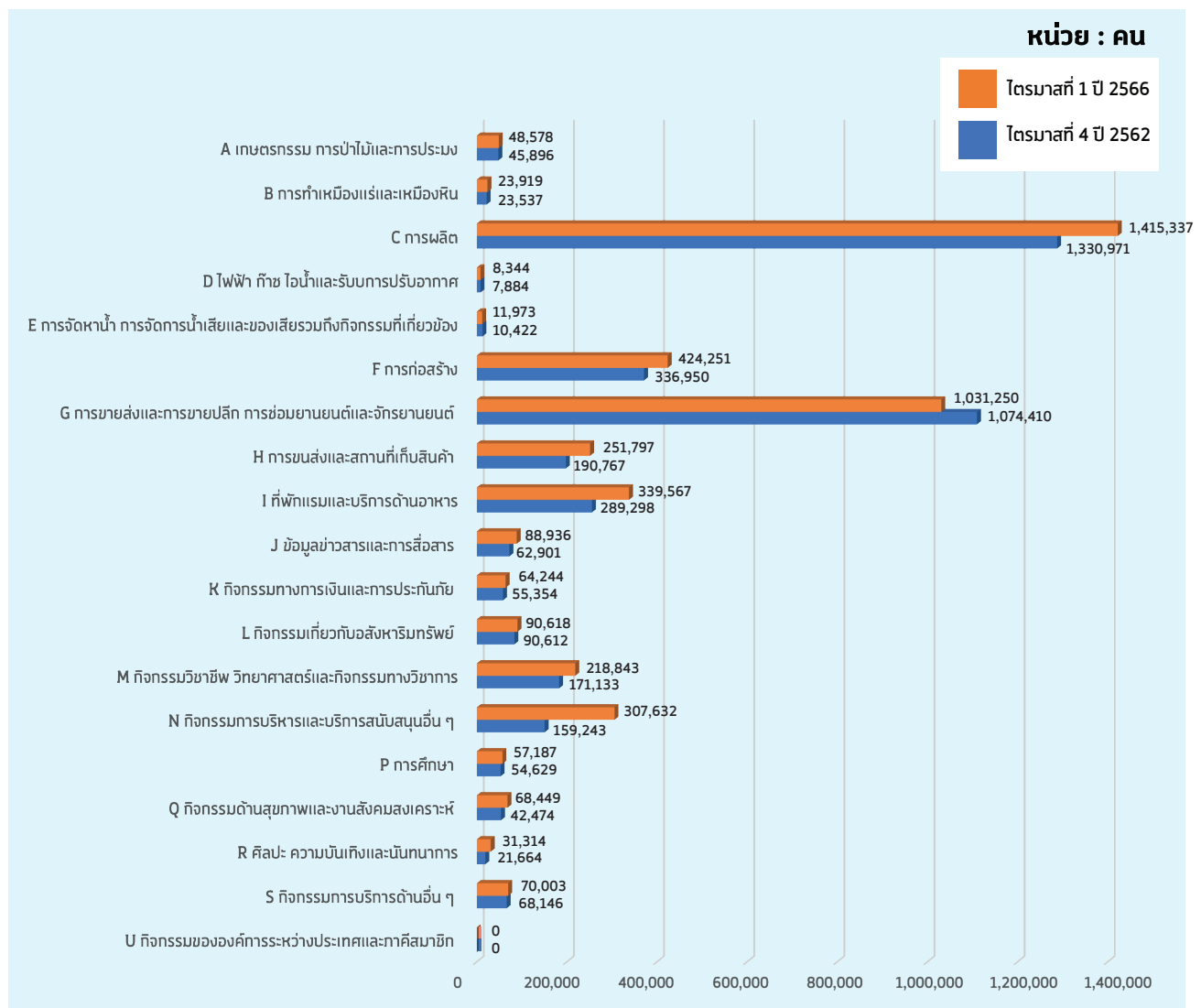
ภาพที่ 6.6 เปรียบเทียบการจ้างงาน MSME มาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 กับ ไตรมาสที่ 4 ปี 2562 จำแนกตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด

การจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 พบว่า

1. **ธุรกิจสาขาการผลิต (หมวด C)** มากที่สุด มีจำนวน 1,415,337 คน สัดส่วนร้อยละ 31.09
2. **ธุรกิจสาขาการขนส่งและการขายปลีก (หมวด G)** จำนวน 1,031,250 คน สัดส่วนร้อยละ 22.65
3. **ธุรกิจสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (หมวด I)** สัดส่วนร้อยละ 7.46

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการขยายตัวของการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม กับช่วงไตรมาสแรกของปี 2565 พบว่า ช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2566 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (หมวด I) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.00 รองลงมาคือสาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ (หมวด N) สาขาศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ (หมวด R) และ สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (หมวด O) โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.39 26.46 และ 23.83 หากเปรียบเทียบกับช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2562 พบว่า สาขาธุรกิจที่มีอัตราการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ (หมวด N) สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (หมวด Q) และสาขาศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ (หมวด R) โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 93.18 61.16 และ 44.54 ตามลำดับ แต่สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (หมวด G) มีการจ้างงานลดลงร้อยละ -4.02

การจ้างงานของ MSME มาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 กับ ไตรมาสที่ 4 ปี 2562 จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

หมายเหตุ : จำนวนการจ้างงานไม่นับรวมขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ที่ไม่สามารถระบุได้ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (หมวดใหญ่ TSIC 2552)

หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

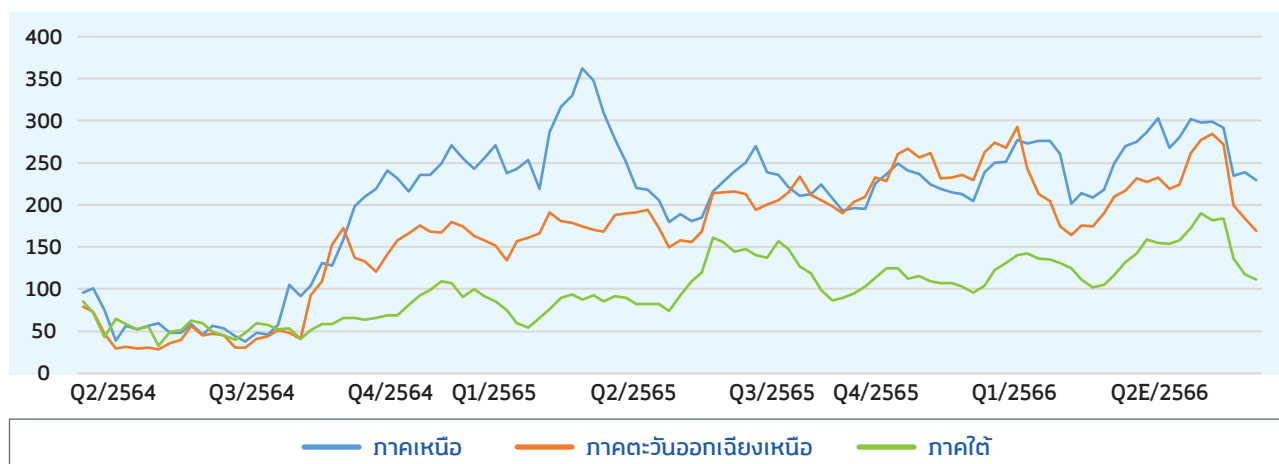
ที่มา : ฝ่ายข้อมูลและสารสนเทศ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ข้อมูล ณ วันที่ 9 มิ.ย. 66)

ประมวลผลโดย : ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพที่ 6.7 เปรียบเทียบการจ้างงานของ MSME มาตรา 33 ในระบบประกันสังคมไตรมาสที่ 1 ปี 2566 กับไตรมาสที่ 4 ปี 2562 จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

สำหรับสถานการณ์จำนวนและการจ้างงาน MSME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคมในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2566 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จนเกือบเท่ากับช่วงก่อนสถานการณ์โควิด-19 โดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการที่มีอัตราการจ้างงานเพิ่มขึ้น ในวิสาหกิจทุกขนาด เนื่องจากหลังจากสถานการณ์โควิด-19 คลี่คลาย มีการเปิดประเทศต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ธุรกิจต่าง ๆ และการท่องเที่ยวในประเทศกลับมาฟื้นตัวได้อีกครั้ง ในอนาคตคาดว่าจะกลุ่มสายงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคลอาจจะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เพราะบริษัทหรือธุรกิจกลุ่มต่าง ๆ เริ่มให้ความสำคัญกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) จึงต้องบริหารจัดการไม่ให้อุบัติเหตุหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น อีกสายงานคือ สายงานด้านสุขภาพที่ปัจจุบันประเทศไทยเริ่มก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รวมถึงช่วงสถานการณ์โควิด-19 ทำให้คนเริ่มหันมาสนใจในสุขภาพของตนเองมากขึ้น หรือการเปิดคลินิกโรคเฉพาะทางเพื่อรักษาโรคเฉพาะทาง เป็นต้น

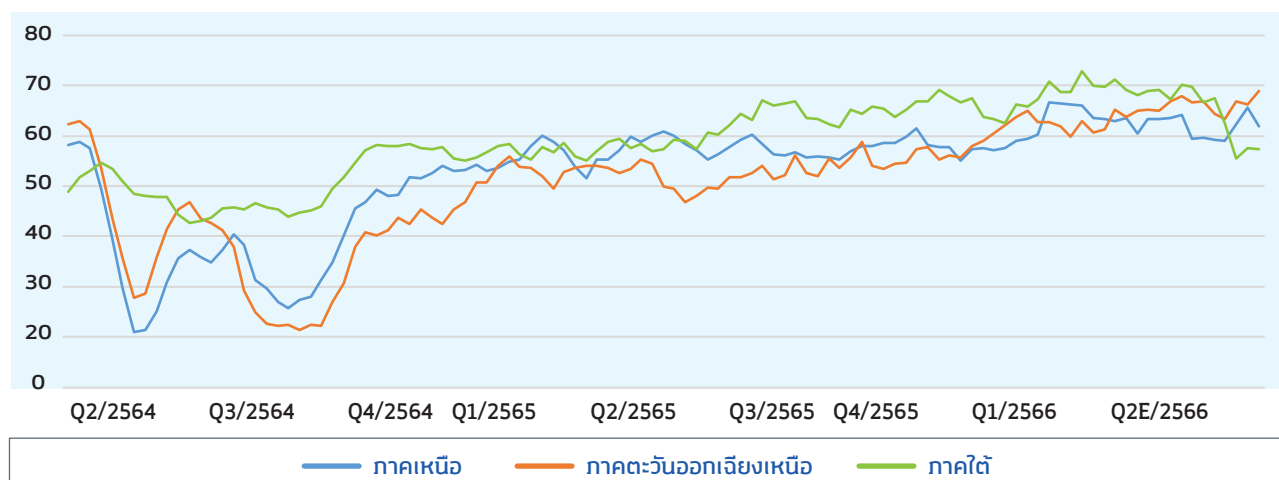
2. ความต้องการและความเชื่อมั่นด้านการจ้างงาน

ที่มา : เครื่องชี้เร็วเศรษฐกิจภูมิภาค โดยธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 6.8 จำนวนตำแหน่งงานเปิดรับใหม่

ไตรมาสที่ 2 ปี 2566 พบว่า จำนวนตำแหน่งงาน/ประกาศหางานของนายจ้างมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน (QoQ) และปีก่อน (YoY) ซึ่งสะท้อนความต้องการจ้างงานที่ดีขึ้น ส่วนหนึ่งมาจากภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องที่ทยอยฟื้นตัว โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานทักษะที่ขาดแคลนหลังจากที่แรงงานคืนถิ่นบางส่วนกลับไปทำงานในพื้นที่เศรษฐกิจอื่น หากพิจารณาเป็นรายภูมิภาค พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือปรับตัวดีที่สุดในไตรมาสก่อน เพื่อขายในประเทศที่ปรับตัวขึ้น โดยเฉพาะหมวดอาหารและเครื่องดื่ม และหมวดสินค้าเกษตรแปรรูป

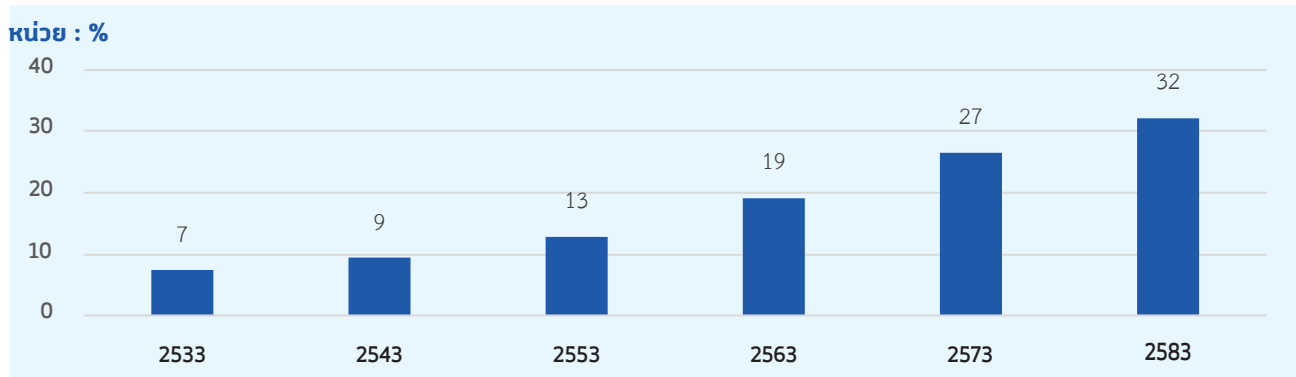
ที่มา : เครื่องชี้เร็วเศรษฐกิจภูมิภาค โดยธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 6.9 ดัชนีความเชื่อมั่นการจ้างงาน

สอดคล้องกับความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานของประชาชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน (YoY) โดยอยู่เหนือระดับ 50 โดยเฉพาะภาคใต้ ในภาคการค้า ที่พักแรมและร้านอาหาร สอดคล้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มากขึ้นตามการเร่งตัวของภาคการท่องเที่ยว ทำให้ความเชื่อมั่นการจ้างงานยังอยู่ในเกณฑ์ดี

ภาวะสังคมด้านอายุต่อการจ้างงานของ SME

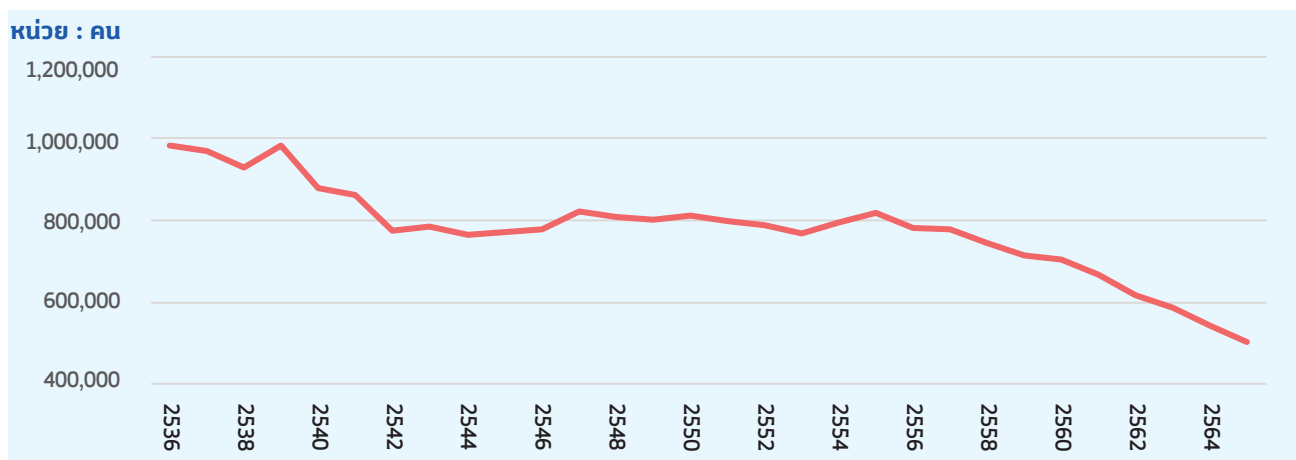
จากรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติด้านผู้สูงอายุและประชากร พบว่า สัดส่วนประชากรสูงอายุต่อประชากรรวมของไทยมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2533 จนถึงปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต โดยในปี 2573 จะมีสัดส่วนประชากรสูงอายุต่อประชากรรวมอยู่ที่ 27% และในปี 2583 อยู่ที่ 32% ซึ่งสะท้อนการเป็นสังคมผู้สูงอายุของไทยทั้งในปัจจุบันและอนาคต (ผู้สูงอายุคือผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป)

ที่มา : สำนักทะเบียนและเคหะ พ.ศ. 2533 2543 และ 2553 ทัวราชาอาณาจักร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาพที่ 6.10 สัดส่วนประชากรสูงอายุต่อประชากรรวม

ขณะที่จำนวนการเกิดของประชากรไทยมีอัตราลดลงอย่างต่อเนื่องถึง 10 ปี จากปี 2556 จนถึงปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต โดยในปี 2573 จะมีอัตราเจริญพันธุ์รวมอยู่ที่ 1.4 และในปี 2583 อยู่ที่ 1.3 ประกอบกับสัดส่วนประชากรอายุ 15-59 ปี ต่อประชากรรวมก็มีอัตราลดลงเช่นกันในอนาคต ซึ่งเป็นช่วงอายุสำหรับการทำงานหรือการจ้างงาน ซึ่งสะท้อนถึงการลดลงของทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ภาพที่ 6.11 จำนวนการเกิดของประชากรทั่วราชอาณาจักรไทย

ภาวะดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อผู้ประกอบการในประเทศ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SME ซึ่งในปัจจุบันการจ้างงานของผู้ประกอบการ SME รวมคือ 12.8 ล้านคน เฉลี่ย 4 คน/กิจการ ดังนั้นในอนาคตการจ้างงานของ SME มีแนวโน้มที่จะลดลง และมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะการจ้างงาน ได้แก่ 1. การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์เพื่อลดการใช้แรงงาน 2. การพึ่งพาตลาดแรงงานจากต่างประเทศเป็นหลัก 3. การขยายช่วงอายุการจ้างงานจนถึงอายุ 70 ปี เป็นต้น

7 ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นการคำนวณในรูปแบบดัชนีเชิงประกอบ (Composite Index) ซึ่งสร้างขึ้นจากตัวชี้วัด (Indicator) ของศักยภาพและสภาพการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยดัชนีที่เกี่ยวข้อง 4 ด้าน ได้แก่ 1. มิติปัจจัยพื้นฐานของกิจการ 2. มิติคุณลักษณะของผู้ประกอบการ 3. มิติการดำเนินงานของกิจการ 4. มิติผลประกอบการของกิจการ ซึ่งแต่ละด้านประกอบด้วยตัวชี้วัดย่อย 17 ตัว ดังนี้

มิติปัจจัยพื้นฐานของกิจการ Factor Dimension

- เงินทุนสำรองของกิจการ
- ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ
- การมีเงินกู้ยืมภาระบ

มิติคุณลักษณะของผู้ประกอบการ Attribute Dimension

- ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย
- ความรู้และทักษะด้านการตลาด
- ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน
- ความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน
- การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์

มิติการดำเนินงานของกิจการ Operation Dimension

- การจัดทำบัญชีและงบการเงิน
- การปรับตัวเข้าสู่การทำธุรกิจออนไลน์
- การทำการตลาดเชิงรุก
- การรักษาลูกค้าประจำ

มิติผลประกอบการของกิจการ Performance Dimension

- ความสามารถในการทำกำไร
- แนวโน้มของผลกำไร
- สถานะทางการเงิน
- มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน
- การกระจายความเสี่ยงของกิจการ (เฉพาะประเภทนิติบุคคล)

เกณฑ์การประเมินดัชนีชี้วัด
ศักยภาพและโอกาสในการเติบโต
ของวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมที่ได้จากการคำนวณ
จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1

0.80 หรือมากกว่า
มีศักยภาพและโอกาส
เติบโตในระดับสูงมาก

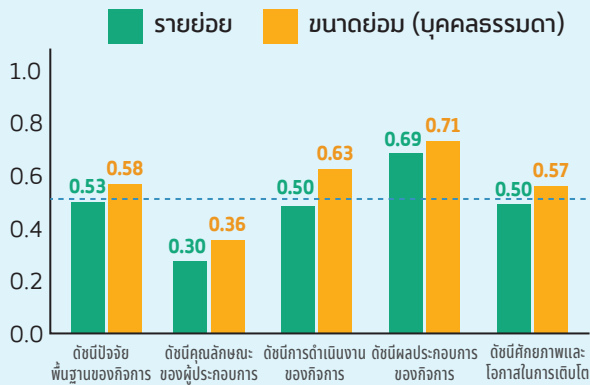
0.70 – 0.79
มีศักยภาพและโอกาส
เติบโตในระดับสูง

0.55 – 0.69
มีศักยภาพและโอกาส
เติบโตในระดับปานกลาง

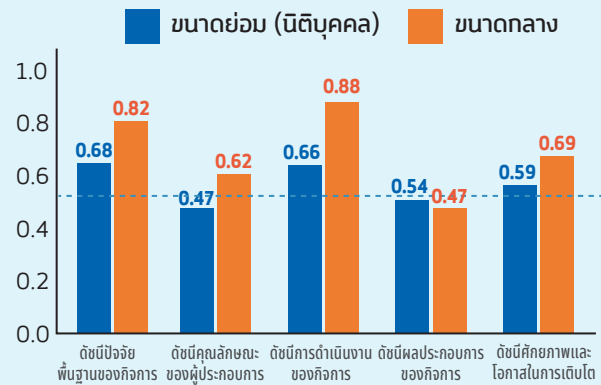
ต่ำกว่า 0.55
มีศักยภาพและโอกาส
เติบโตในระดับต่ำ

สำหรับไตรมาสที่ 1 ปี 2566 สสว. ได้ดำเนินการสำรวจ SME จำนวน 1,016 ราย ทั่วประเทศ เพื่อจัดทำดัชนีชี้วัด
ศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ SME โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้ประกอบการรายย่อย (Micro) ร้อยละ 79.82
ผู้ประกอบการขนาดย่อม (SE) ร้อยละ 19.10 และผู้ประกอบการขนาดกลาง (ME) ร้อยละ 1.08 กลุ่มตัวอย่างอยู่ในสาขา
ภาคบริการ ร้อยละ 42.22 สาขาค้าปลีกค้าส่ง ร้อยละ 35.14 สาขาภาคการผลิต ร้อยละ 18.31 และสาขาภาคการเกษตร
แปรรูป ร้อยละ 4.33 โดยเป็น SME ที่เป็นประเภทบุคคลธรรมดา ร้อยละ 96.45 และประเภทนิติบุคคล ร้อยละ 3.55
โดยกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 43 ปี สำหรับอายุของกิจการ มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 12 ปี โดยกิจการ
ที่เก่าแก่ที่สุดมีอายุเท่ากับ 53 ปี

วิสาหกิจที่เป็นบุคคลธรรมดา (ดัชนีชุดที่ 1)

วิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล (ดัชนีชุดที่ 2)

ภาพที่ 7.1 ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 แบ่งดัชนีและตัวชี้วัดออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ วิสาหกิจรายย่อยและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา (ชุดที่ 1) และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคล (ชุดที่ 2) โดยมีการเพิ่มตัวชี้วัด เรื่อง งบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนา และตัวชี้วัดการกระจายความเสี่ยงของกิจการ ซึ่งวัดจากสัดส่วนรายได้อื่น ๆ ที่มิใช่สินค้าและบริการหลักของกิจการ สำหรับวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล (ชุดที่ 2)

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อยและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา (ดัชนีชุดที่ 1)

พบว่า วิสาหกิจรายย่อยมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับต่ำ ขณะที่ขนาดย่อมมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตเท่ากับ 0.50 ในวิสาหกิจรายย่อย และ 0.57 ในวิสาหกิจขนาดย่อม สำหรับดัชนีย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่าดัชนีชุดที่ 1 ของวิสาหกิจรายย่อยมีศักยภาพในระดับต่ำที่สุดในด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ด้านการดำเนินงานของกิจการ และด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ ตามลำดับ ขณะที่ด้านผลประกอบการของกิจการมีศักยภาพระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาของวิสาหกิจรายย่อยคือขาดความพร้อมด้านความรู้และทักษะของผู้ประกอบการ ตลอดจนด้านการดำเนินงานของกิจการ และด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ ซึ่งมีศักยภาพที่ต่ำ แต่สร้างผลประกอบการได้ในระดับปานกลาง ขณะที่วิสาหกิจขนาดย่อมมีศักยภาพในระดับต่ำที่สุดในด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ขณะที่ด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ และด้านการดำเนินงานของกิจการ มีศักยภาพระดับปานกลางและด้านผลประกอบการของกิจการอยู่ในระดับสูง

ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นนิติบุคคล (ดัชนีชุดที่ 2)

สรุปได้ว่าวิสาหกิจขนาดย่อม และวิสาหกิจขนาดกลางมีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตเท่ากับ 0.59 ในวิสาหกิจขนาดย่อม และ 0.69 ในวิสาหกิจขนาดกลาง สำหรับดัชนีย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่าดัชนีชุดที่ 2 ของวิสาหกิจขนาดย่อมมีศักยภาพในระดับต่ำที่สุดในด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และด้านผลประกอบการของกิจการตามลำดับ ขณะที่ด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ และด้านการดำเนินงานของกิจการ อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่วิสาหกิจขนาดกลางมีศักยภาพในระดับต่ำที่สุดในด้านผลประกอบการ ขณะที่คุณลักษณะของผู้ประกอบการ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ และด้านการดำเนินงานของกิจการ มีศักยภาพระดับสูงมาก

เมื่อพิจารณาดัชนีชุดที่ 2 ที่เป็นนิติบุคคล ด้านผลประกอบการซึ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อยู่ในระดับต่ำกว่าดัชนีชุดที่ 1 ของวิสาหกิจที่เป็นบุคคลธรรมดา สาเหตุอาจมาจากการที่ SME ที่เป็นนิติบุคคลมักมีขนาดใหญ่ มีทรัพยากรการผลิตและการจ้างงานในปริมาณมากกว่าทำให้มีความยืดหยุ่นต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลธรรมดาทำให้ปรับตัวได้ช้า ส่งผลทำให้ผลประกอบการไม่ได้เติบโตทันที แม้สถานการณ์ทางธุรกิจจะปรับตัวดีขึ้น สาเหตุสำคัญอีกประการคือ SME ที่เป็นนิติบุคคลมีศักยภาพในการจัดทำบัญชีและงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีสูงกว่า SME ที่เป็นบุคคลธรรมดา จึงทำให้สามารถจัดทำบัญชีและงบการเงินที่สะท้อนต้นทุนของกิจการอย่างครบถ้วน ทั้งต้นทุนที่เป็นตัวเงินและต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงิน จึงทำให้ตัวเลขกำไรของกิจการนิติบุคคลมีค่าต่ำกว่า

ตารางที่ 7.1 สถานภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไตรมาสที่ 1 ปี 2566 จำแนกตามองค์ประกอบ

มิติ	องค์ประกอบ	ค่าดัชนีเฉลี่ย (0 – 1)	
		บุคคลธรรมดา	นิติบุคคล
ปัจจัยพื้นฐานของกิจการ	เงินทุนสำรองของกิจการ	0.3702	0.7265
	ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ	0.3132	0.5139
	การไม่มีเงินทุนอกระบบ	0.9418	0.8889
คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย	0.2171	0.4315
	ความรู้และทักษะด้านการตลาด	0.2618	0.4736
	ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน	0.2769	0.4757
	ความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน	0.4470	0.5111
	การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์	0.3381	0.6296
การดำเนินงานของกิจการ	การจัดทำบัญชีและงบการเงิน	0.3699	0.7153
	การปรับตัวเข้าสู่การทำธุรกิจออนไลน์	0.6464	0.7917
	การทำการตลาดเชิงรุก	0.2497	0.4306
	การรักษาฐานลูกค้าประจำ	0.8265	0.8889
ผลประกอบการของกิจการ	ความสามารถในการทำกำไร	0.8794	0.5956
	การกระจายความเสี่ยงของกิจการ	-	0.0694
	แนวโน้มของผลกำไร	0.5521	0.6728
	สถานะทางการเงิน	0.7793	0.6806
	มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน	0.5658	0.6181

หมายเหตุ :

1. ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ กรณีของนิติบุคคลจะมีตัวชี้วัดมากกว่าบุคคลธรรมดา 1 ตัว ได้แก่ งบประมาณสำหรับการวิจัยและพัฒนา
2. การกระจายความเสี่ยงของกิจการ เป็นตัวชี้วัดเฉพาะกรณีนิติบุคคลเท่านั้น
3. สีแดง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับต่ำ/สีเหลือง หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับปานกลาง/สีเขียว หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูง/สีฟ้า หมายถึง มีศักยภาพและโอกาสเติบโตในระดับสูงมาก

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของดัชนี 17 ตัว พบว่า

ในดัชนีชุดที่ 1 กลุ่มบุคคลธรรมดา องค์ประกอบที่มีศักยภาพในระดับต่ำที่สุด คือ ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย ตามมาด้วยการทำการตลาดเชิงรุก ความรู้และทักษะด้านการตลาด ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ การจัดทำบัญชีและงบการเงิน เงินทุนสำรองของกิจการ และความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ตามลำดับ สำหรับองค์ประกอบที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ แนวโน้มผลกำไร มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน และการปรับตัวสู่ออนไลน์ สำหรับองค์ประกอบที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ สถานะทางการเงิน สำหรับองค์ประกอบที่มีศักยภาพสูงมาก ได้แก่ การรักษาฐานลูกค้าประจำ ความสามารถในการทำกำไร และการไม่มีเงินทุนอกระบบ

ในดัชนีชุดที่ 2 กลุ่มนิติบุคคล องค์ประกอบที่มีศักยภาพต่ำสุด ได้แก่ การกระจายความเสี่ยงของกิจการ การทำการตลาดเชิงรุก ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย ความรู้และทักษะด้านการตลาด ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน ความพร้อมปรับตัวรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ องค์ประกอบที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร มุมมองต่อผลการดำเนินงานปัจจุบัน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร แนวโน้มผลกำไร และสถานะทางการเงิน องค์ประกอบที่มีศักยภาพในระดับสูง ได้แก่ การจัดทำบัญชีและงบการเงิน เงินทุนสำรองของกิจการ และการปรับตัวสู่การทำธุรกิจออนไลน์ องค์ประกอบที่มีศักยภาพสูงมาก ได้แก่ การรักษาฐานลูกค้าประจำ และการไม่มีเงินทุนอกระบบ

สำหรับปัจจัยที่กำหนดระดับศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ SME ทำการวิเคราะห์ครอบคลุมเฉพาะปัจจัยด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และด้านการดำเนินงานของกิจการ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่หน่วยงานภาครัฐสามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมผู้ประกอบการและกิจการได้โดยตรง สามารถจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ SME จากมากไปน้อยได้ดังนี้

ตารางที่ 7.2 การจัดอันดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ SME

- 1 ความพร้อมของปัจจัยที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ
- 2 การไม่มีเงินทุนอกระบบ
- 3 การมีช่องทางออนไลน์ให้ลูกค้าติดตาม
- 4 การเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์
- 5 ปริมาณเงินทุนสำรอง
- 6 ความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมาย
- 7 ความพร้อมในการรับมือสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน
- 8 กรณีมีการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานบัญชีโดยนักบัญชีหรือมีการจัดทำบัญชีตามความเข้าใจและความต้องการใช้งานแต่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานบัญชี
- 9 ความรู้และทักษะด้านการตลาด
- 10 การทำบัญชีเฉพาะรับ-จ่าย เพื่อให้ทราบยอดขายและกำไร-ขาดทุนเป็นหลัก
- 11 การนำเสนอโปรโมชั่นใหม่ ๆ อย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี
- 12 การนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี
- 13 การรับชำระเงินผ่านระบบออนไลน์และโมบาย
- 14 ความรู้และทักษะด้านการดำเนินงาน

แนวทางในการสนับสนุน และส่งเสริมศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ SME ที่ภาครัฐควรให้ความสำคัญ ได้แก่

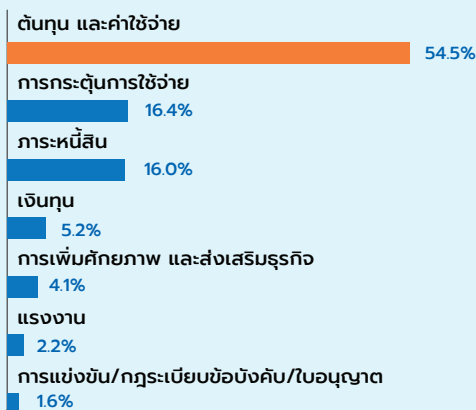
1. สำรวจความพร้อมของกิจการด้านปัจจัยที่จำเป็นต่อการทำธุรกิจ ทั้งด้านบุคลากร ปัจจัยการผลิต บริการ สนับสนุน และเครือข่ายพันธมิตร
2. ให้ความช่วยเหลือแก่กิจการที่มีภาระหนี้สินนอกระบบ พร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับการเข้าถึงสินเชื่อในระบบ
3. ผลักดันให้กิจการสร้างช่องทางออนไลน์ให้ลูกค้าติดตาม โดยเน้นช่องทาง Social Media ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างทักษะในการสร้าง Online Content เพื่อทำการตลาดผ่านช่องทางออนไลน์
4. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าถึงและรับรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ของภาครัฐและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการ โดยภาครัฐควรสร้างช่องทางออนไลน์ เพื่อให้การสื่อสารและส่งข่าวสารไปยังผู้ประกอบการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งถึงและรวดเร็ว
5. ให้ความช่วยเหลือแก่กิจการที่ขาดแคลนเงินทุนสำรอง ทั้งในเรื่องของแหล่งเงินทุน และการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารสภาพคล่องทางการเงิน แหล่งเงินกู้ และการเข้าถึงเงินกู้ในระบบ
6. ส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการเงินและกฎหมายให้แก่ผู้ประกอบการผ่านการอบรม การจัดให้มีที่ปรึกษา และการจัดให้มีสื่อการเรียนรู้ โดยหัวข้อที่ควรเน้นให้ความรู้ ได้แก่ การจัดทำบัญชีและงบการเงิน การวางแผนภาษี การวางแผนการลงทุน กฎหมายธุรกิจและกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา และกฎระเบียบและนโยบายภาครัฐ
7. ส่งเสริมทัศนคติและความพร้อมในการรับมือสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อให้ผู้ประกอบการรับรู้และเข้าใจแนวทางในการใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ที่ส่งผลเชิงบวกและลดผลกระทบจากสถานการณ์ที่ส่งผลเชิงลบ
8. ส่งเสริมและผลักดันให้กิจการที่มีความพร้อม โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดย่อม ให้มีการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานบัญชีโดยนักบัญชีหรืออย่างน้อยมีการจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่สะท้อนสถานะทางการเงินและการดำเนินงานของกิจการที่แท้จริง สำหรับกิจการที่ยังไม่พร้อมทำบัญชีโดยนักบัญชีหรือทำบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี อย่างน้อยต้องมีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายเพื่อให้ทราบยอดขายและกำไรขาดทุนของกิจการ
9. ส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการผ่านการอบรม การจัดให้มีที่ปรึกษา และการจัดให้มีสื่อการเรียนรู้ โดยหัวข้อที่ควรเน้นให้ความรู้ ได้แก่ การวางแผนการตลาด การวิเคราะห์ผู้บริโภค การทำการตลาดดิจิทัล และการสร้าง Online Content เพื่อการตลาด
10. ส่งเสริมและผลักดันกิจการให้มีการนำเสนอโปรโมชัน กิจกรรมส่งเสริมการขาย และผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ออกสู่ตลาดเป็นประจำทุกปี มีแผนการสื่อสารการตลาด การสร้างกิจกรรมส่งเสริมการขายใหม่ ๆ
11. ส่งเสริมให้กิจการรับชำระเงินผ่านระบบออนไลน์และโมบายที่ทันสมัยและมีช่องทางที่หลากหลายเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้า เช่น การจัดให้มี QR Code ส่งเสริมการรับชำระเงินด้วย E-Wallet เป็นต้น
12. ส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการดำเนินงานให้แก่ผู้ประกอบการผ่านการอบรม การจัดให้มีที่ปรึกษา และการจัดให้มีสื่อการเรียนรู้ โดยหัวข้อที่ควรเน้นให้ความรู้ ได้แก่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การขอมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และการจัดหาเงินทุน

8 ผลสำรวจความคิดเห็น MSME

ความต้องการมาตรการส่งเสริมธุรกิจ SMEs จากผู้ที่รัฐบาล

สำหรับปัจจัยที่กำหนดระดับศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ SME ทำการวิเคราะห์ครอบคลุมเฉพาะปัจจัยด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการ ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการและด้านการดำเนินงานของกิจการ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่หน่วยงานภาครัฐสามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมผู้ประกอบการและกิจการได้โดยตรง สามารถจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของ SME จากมากไปน้อยได้ดังนี้

ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่ SME ต้องการเป็นอันดับแรกมากที่สุด

หมายเหตุ: เป็นการเลือกความช่วยเหลือ 1 ด้านที่สำคัญที่สุดจากด้านความช่วยเหลือทั้งหมดที่ MSME ต้องการให้ช่วยเหลือเป็นอันดับแรก

ความต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน

ด้านการช่วยเหลือ	Micro	Small	Medium
ต้นทุน และค่าใช้จ่าย	58.0%	40.6%	34.1%
การกระตุ้นการใช้จ่าย	16.8%	16.5%	7.1%
ภาระหนี้สิน	14.0%	24.9%	24.7%
เงินทุน	4.8%	6.7%	5.9%
การเพิ่มศักยภาพ และส่งเสริมธุรกิจ	3.6%	5.2%	9.4%
แรงงาน	1.5%	3.2%	14.1%
การแข่งขัน/กฎระเบียบข้อบังคับ/ใบอนุญาต	1.3%	2.9%	4.7%

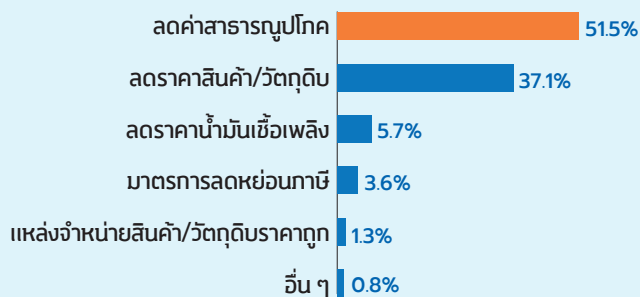
ด้านการช่วยเหลือ	ภาคการผลิต	ภาคการค้า	ภาคการบริการ	ภาคเกษตร
ต้นทุน และค่าใช้จ่าย	54.6%	57.1%	52.8%	53.3%
การกระตุ้นการใช้จ่าย	17.5%	13.5%	18.6%	8.9%
ภาระหนี้สิน	15.1%	18.8%	14.1%	20.0%
เงินทุน	5.0%	3.3%	6.5%	7.8%
การเพิ่มศักยภาพ และส่งเสริมธุรกิจ	4.0%	3.8%	4.1%	6.7%
แรงงาน	2.2%	2.0%	2.1%	2.2%
การแข่งขัน/กฎระเบียบข้อบังคับ/ใบอนุญาต	1.6%	1.1%	2.0%	1.1%

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ภาพที่ 8.1 ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่ธุรกิจ SME ต้องการเป็นอันดับแรก

ความช่วยเหลือด้านต้นทุนและค่าใช้จ่าย

ค่าสาธารณูปโภค โดยเฉพาะค่าไฟฟ้าเป็นความต้องการช่วยเหลือเร่งด่วนทางด้านต้นทุนและค่าใช้จ่ายของ MSME ส่วนค่าสินค้า/วัตถุดิบเป็นลำดับรองลงมา และมีความต้องการมากในสาขาภาคการผลิตและภาคธุรกิจเกษตร ซึ่งธุรกิจภาคการบริการมีสัดส่วนความต้องการให้ช่วยเหลือด้านค่าสาธารณูปโภคมากที่สุดโดยเฉพาะในสาขาโรงแรม สันทนาการ บริการเสริมความงามและสปา โดยความต้องการช่วยเหลือด้านภาษีเพิ่มขึ้นตามขนาดธุรกิจ

แนวทางความช่วยเหลือด้านค่าสาธารณูปโภค

1. ลดอัตราการใช้ค่าไฟฟ้า
2. เงินอุดหนุนค่าไฟบางส่วน
3. กำหนดอัตราการใช้สำหรับธุรกิจให้ถูกลง
4. จัดเก็บค่าไฟฟ้ากรณีใช้ไม่ครบตามที่กำหนด
5. มีระบบการชำระแบบผ่อน
6. ส่งเสริมการใช้แผงโซลาร์เซลล์

แนวทางความช่วยเหลือด้านภาษี

1. ให้สิทธินำค่าใช้จ่ายไปลดหย่อนภาษีได้
2. ลดหย่อนอัตราการใช้ภาษีธุรกิจ (ภาษีร้าน/ภาษีป้าย ภาษีสิ่งปลูกสร้าง)
3. ลดหย่อนภาษีการนำเข้า

หมายเหตุ : 1. ต้นทุน และค่าใช้จ่าย ไม่นับรวมต้นทุนค่าจ้างแรงงาน

2. ปัจจุบันอัตราการใช้ค่าไฟฟ้า (FT) เดือนพฤษภาคมมีการแจ้งปรับลดลงแล้วซึ่งจากการเก็บข้อมูลผู้ประกอบการตอบค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภคเดือนเมษายน

ความต้องการความช่วยเหลือด้านต้นทุนและค่าใช้จ่าย

ด้านการช่วยเหลือ	Micro	Small	Medium
ลดค่าสาธารณูปโภค	54.8%	39.1%	29.4%
ลดราคาสินค้า/วัตถุดิบ	36.9%	39.0%	33.0%
ลดราคาน้ำมันเชื้อเพลิง	4.2%	10.8%	20.0%
มาตรการลดหย่อนภาษี	2.4%	7.9%	12.9%
แหล่งจำหน่ายสินค้า/วัตถุดิบราคาถูก	1.0%	2.9%	3.5%
อื่น ๆ	0.7%	0.3%	1.2%

ด้านการช่วยเหลือ	ภาคการผลิต	ภาคการค้า	ภาคการบริการ	ภาคเกษตร
ลดค่าสาธารณูปโภค	45.9%	48.1%	57.7%	51.9%
ลดราคาสินค้า/วัตถุดิบ	43.5%	39.9%	30.3%	43.0%
ลดราคาน้ำมันเชื้อเพลิง	4.7%	5.6%	6.6%	3.8%
มาตรการลดหย่อนภาษี	3.8%	3.2%	4.0%	1.3%
แหล่งจำหน่ายสินค้า/วัตถุดิบราคาถูก	1.4%	1.7%	1.0%	
อื่น ๆ	0.7%	1.5%	0.4%	

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ค่าไฟฟ้าเฉลี่ยของธุรกิจ SME

หน่วย : บาทต่อเดือน

ค่าไฟฟ้าเฉลี่ย	ภาคการผลิต	ภาคการค้า	ภาคการบริการ	ภาคการเกษตร
1-1,000 บาท	8.7%	11.3%	7.8%	3.8%
1,001-3,000 บาท	46.0%	62.0%	33.7%	52.5%
3,001-5,000 บาท	17.3%	16.3%	25.8%	23.8%
5,001-8,000 บาท	7.7%	6.1%	13.7%	8.8%
8,001-10,000 บาท	8.5%	2.5%	7.3%	2.5%
มากกว่า 10,000 บาท	11.0%	1.8%	11.6%	8.8%

ค่าไฟฟ้าเฉลี่ย	SME	Micro	Small	Medium
1-1,000 บาท	8.7%	9.0%	7.8%	4.9%
1,001-3,000 บาท	51.3%	56.2%	33.7%	9.9%
3,001-5,000 บาท	20.8%	20.1%	25.8%	14.8%
5,001-8,000 บาท	6.7%	5.2%	13.7%	13.6%
8,001-10,000 บาท	4.7%	3.9%	7.3%	13.6%
มากกว่า 10,000 บาท	7.7%	5.6%	11.6%	43.2%
	24,182	5,164	18,530	496,341

สัดส่วนค่าไฟฟ้าต่อต้นทุนรวมทั้งหมดของกิจการ

หน่วย : บาทต่อเดือน

	ร้อยละ 1-20	ร้อยละ 21-40	ร้อยละ 41-60
ภาคการผลิต	77.0%	18.9%	4.1%
ภาคการค้า	83.0%	13.2%	3.8%
ภาคการบริการ	75.9%	19.8%	4.3%
ภาคการเกษตร	87.7%	8.6%	3.7%

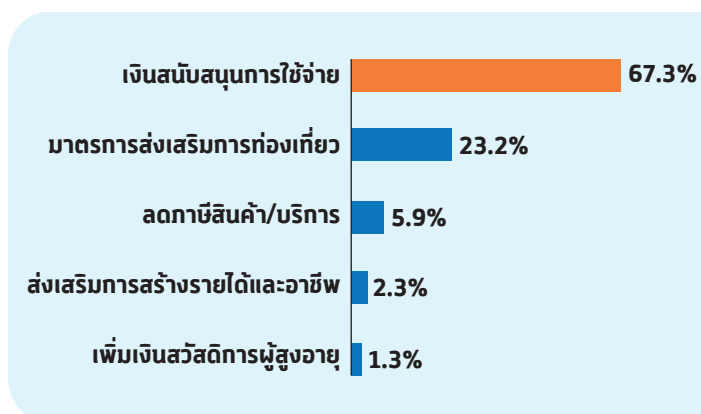
	ร้อยละ 1-20	ร้อยละ 21-40	ร้อยละ 41-60
SME	78.7%	17.2%	4.1%
Micro	80.9%	15.9%	3.2%
Small	68.0%	24.6%	7.4%
Medium	70.4%	18.5%	11.1%

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

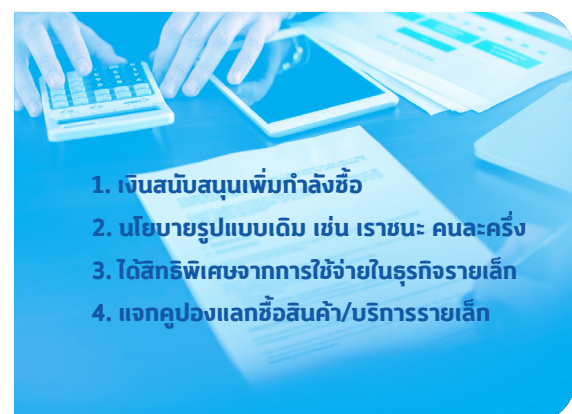
ภาพที่ 8.2 ความช่วยเหลือด้านต้นทุนและค่าใช้จ่าย ค่าไฟฟ้าเฉลี่ยของธุรกิจ MSME และสัดส่วนค่าไฟฟ้าต่อต้นทุนรวมทั้งหมดของกิจการ

มาตรการเพิ่มเงินสดในมือผู้ประกอบการยังมีความต้องการมากที่สุดทางด้านกระตุ้นกำลังซื้อในทุกภาคธุรกิจและขนาดธุรกิจ ซึ่งธุรกิจรายย่อยโดยเฉพาะภาคการค้ามองว่าควรมีนโยบายเงินสนับสนุนเพิ่มเงินสดในมือให้ผู้บริโภค เพื่อช่วยกระตุ้นการใช้จ่าย ส่วนธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง มองว่าควรลดภาษีสินค้าหรือบริการ เพื่อช่วยลดต้นทุนราคา รวมถึงการสร้างรายได้และอาชีพให้ผู้บริโภค เพื่อมีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่าย และ MSME ภาคการผลิตส่วนใหญ่ที่ต้องการมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว เนื่องจากธุรกิจส่วนใหญ่เป็นกลุ่มการผลิตหมวดของที่ระลึก/ของฝาก ที่ได้รับอานิสงส์จากนักท่องเที่ยว เช่น ผลิตอาหาร เสื้อผ้าพื้นเมือง ยาสมุนไพร รวมถึงหมวดเครื่องประดับ

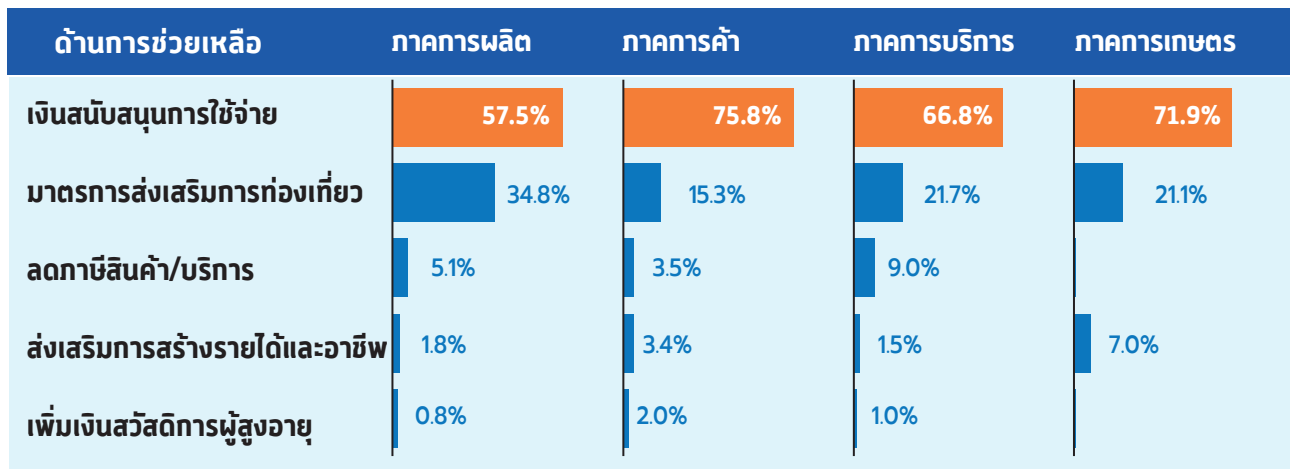
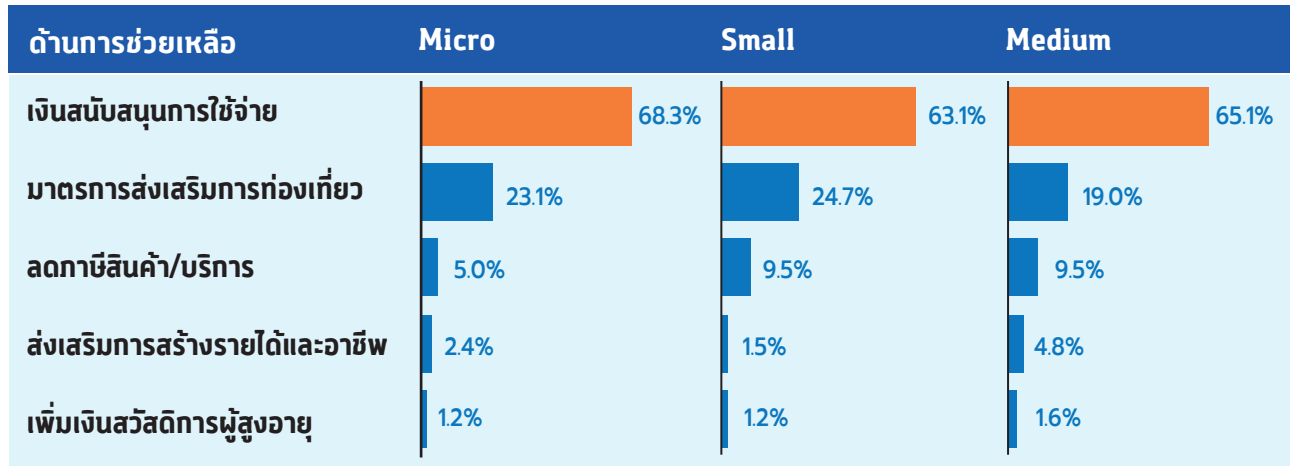
ความช่วยเหลือด้านการกระตุ้นการใช้จ่าย

รูปแบบมาตรการสนับสนุนการใช้จ่าย

ความต้องการความช่วยเหลือด้านต้นทุนและค่าใช้จ่าย

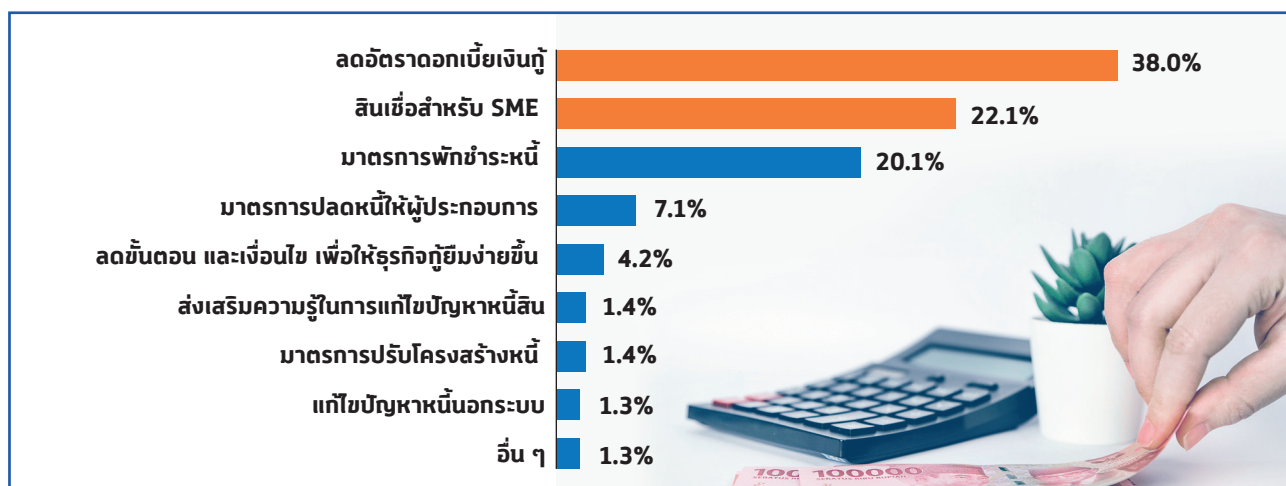

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ภาพที่ 8.3 ความช่วยเหลือด้านการกระตุ้นการใช้จ่ายและความต้องการความช่วยเหลือ

ลดอัตราดอกเบี้ยเป็นความต้องการมากที่สุดของความช่วยเหลือด้านหนี้สิน รวมถึงความต้องการสินเชื่อเฉพาะ MSME ที่เอื้อทางด้านระยะเวลาการผ่อน อัตราดอกเบี้ยต่ำ และผ่อนปรนหลักทรัพย์ค้ำประกัน โดย MSME ส่วนใหญ่ต้องการให้ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลง ส่วนธุรกิจรายย่อยต้องการมาตรการช่วยเหลือให้การพักชำระหนี้มากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มภาคธุรกิจการเกษตร และความต้องการให้มีการปรับปรุงการอนุมัติการปล่อยสินเชื่อให้เร็วขึ้น เพิ่มมากขึ้นตามขนาดธุรกิจ เนื่องจากความล่าช้าในการได้รับเงิน แม้จะผ่านเงื่อนไขการกู้แล้ว

ความช่วยเหลือด้านการระดมทุน

รูปแบบสินเชื่อที่ต้องการ

1. สินเชื่อที่มีระยะเวลาการผ่อนนาน
2. สินเชื่อปลอดหลักทรัพย์ค้ำประกัน
3. สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ
4. สินเชื่อวงเงินสูง

รูปแบบการลดขั้นตอน และระยะเวลาการขอสินเชื่อ

1. อนุมัติการปล่อยเงินกู้ให้เร็วขึ้น
2. ลดขั้นตอน และเอกสารขอสินเชื่อ

ความต้องการความช่วยเหลือด้านการระดมทุน

ด้านการช่วยเหลือ	Micro	Small	Medium
ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้	39.4%	31.0%	39.7%
สินเชื่อสำหรับ SME	27.3%	41.2%	20.7%
มาตรการพักชำระหนี้	22.3%	10.4%	15.5%
มาตรการปลดหนี้ให้ผู้ประกอบการ	4.5%	3.6%	
ลดขั้นตอนและเงื่อนไขเพื่อให้ธุรกิจกู้ยืมง่ายขึ้น	1.6%	3.0%	10.3%
ส่งเสริมความรู้ในการแก้ไขปัญหาหนี้สิน	2.0%	2.1%	3.4%
มาตรการปรับโครงสร้างหนี้	1.0%	5.4%	10.4%
แก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ	1.4%	1.0%	
อื่น ๆ	0.5%	1.5%	

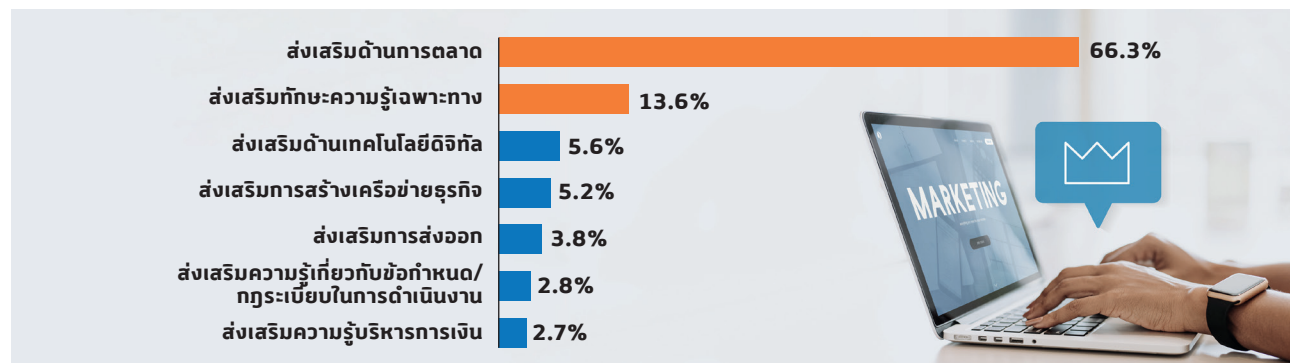
ด้านการช่วยเหลือ	ภาคการผลิต	ภาคการค้า	ภาคบริการ	ภาคเกษตร
ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้	27.4%	44.7%	41.3%	27.1%
สินเชื่อสำหรับ SME	38.2%	27.9%	23.6%	32.3%
มาตรการพักชำระหนี้	20.2%	18.0%	21.7%	25.4%
มาตรการปลดหนี้ให้ผู้ประกอบการ	4.4%	2.4%	5.3%	10.2%
ลดขั้นตอนและเงื่อนไขเพื่อให้ธุรกิจกู้ยืมง่ายขึ้น	2.1%	2.1%	2.3%	
ส่งเสริมความรู้ในการแก้ไขปัญหาหนี้สิน	3.2%	1.1%	2.2%	1.7%
มาตรการปรับโครงสร้างหนี้	2.8%	2.4%	0.9%	
แก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ	1.2%	0.9%	1.9%	1.7%
อื่น ๆ	0.5%	0.5%	0.8%	1.7%

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ภาพที่ 8.4 ความช่วยเหลือด้านการระดมทุนและความต้องการความช่วยเหลือ

ความรู้ทางด้านการตลาดและช่องทางการตลาดเป็นความต้องการมากที่สุดของ MSME ทางด้านการเพิ่มศักยภาพ และส่งเสริมธุรกิจ และความรู้เฉพาะทางและเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นลำดับรองลงมา ซึ่ง MSME ต้องการให้มีการส่งเสริม การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ โดยเฉพาะในภาคธุรกิจการเกษตรและภาคการผลิต ขณะที่ธุรกิจขนาดกลาง มีความต้องการ ให้ส่งเสริมด้านการอำนวยความสะดวกต่อการส่งออก ไม่ว่าจะเป็นด้านการจดทะเบียนการขอมาตรฐาน

ความช่วยเหลือด้านการเพิ่มศักยภาพและส่งเสริมธุรกิจ

รูปแบบการส่งเสริมความรู้ด้านการตลาด

1. ส่งเสริมความรู้ในการทำการตลาด
2. เปิดตลาด/จัดหาแหล่งจำหน่ายสินค้าให้ธุรกิจ
3. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้ธุรกิจรายเล็ก
4. ส่งเสริมความรู้ในการทำธุรกิจบนโลกออนไลน์
5. มีพื้นที่โฆษณาสำหรับธุรกิจรายเล็ก
6. ส่งเสริมการจัดงานแสดงสินค้า สำหรับธุรกิจรายใหม่ได้เข้าร่วม
7. สนับสนุนเงินทุนในการทำการตลาด

ส่งเสริมการส่งออก

1. รูปแบบการจดทะเบียน/มาตรฐานที่สามารถส่งออกต่างประเทศได้
2. เงินอุดหนุน
3. ลดขั้นตอนการดำเนินการเพื่อการส่งออก

ความต้องการความช่วยเหลือด้านการเพิ่มศักยภาพและส่งเสริมธุรกิจ

ด้านการช่วยเหลือ	Micro	Small	Medium
ส่งเสริมด้านการตลาด	70.1%	55.9%	50.0%
ส่งเสริมทักษะความรู้เฉพาะทาง	10.0%	24.1%	25.0%
ส่งเสริมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	6.5%	3.0%	2.8%
ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายธุรกิจ	4.7%	8.2%	2.8%
ส่งเสริมการส่งออก	3.4%	3.5%	11.1%
ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนด/กฎระเบียบในการดำเนินงาน	2.1%	4.1%	8.3%
ส่งเสริมความรู้บริหารการเงิน	3.2%	12%	

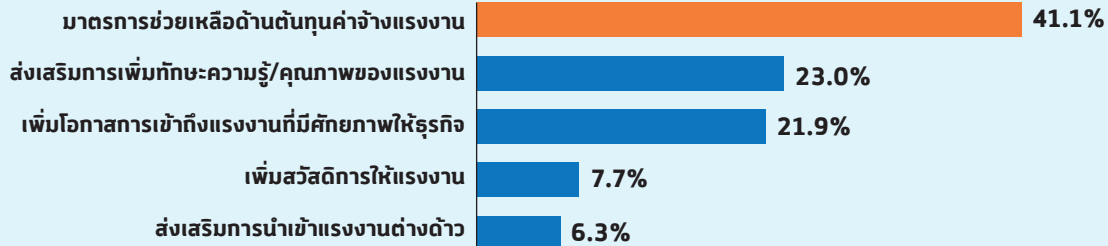
ด้านการช่วยเหลือ	ภาคการผลิต	ภาคการค้า	ภาคการบริการ	ภาคการเกษตร
ส่งเสริมด้านการตลาด	71.9%	73.3%	56.5%	66.6%
ส่งเสริมทักษะความรู้เฉพาะทาง	7.2%	14.5%	19.8%	2.6%
ส่งเสริมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	5.7%	4.0%	5.6%	12.8%
ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายธุรกิจ	2.7%	3.2%	9.9%	
ส่งเสริมการส่งออก	5.7%	2.7%	2.0%	10.3%
ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนด/กฎระเบียบในการดำเนินงาน	3.4%	1.4%	2.6%	7.7%
ส่งเสริมความรู้บริหารการเงิน	3.4%	0.9%	3.6%	

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ภาพที่ 8.5 ความช่วยเหลือด้านการเพิ่มศักยภาพและส่งเสริมธุรกิจ และความต้องการความช่วยเหลือ

เงินอุดหนุนค่าจ้างและการขึ้นค่าแรงเป็นลำดับขั้น เป็นความต้องการช่วยเหลือมากที่สุดทางด้านแรงงาน รวมถึงการเพิ่มทักษะแรงงานมีความต้องการมากในภาคการผลิต ส่วนการขาดแรงงานมีปัญหามากในภาคธุรกิจการเกษตร ความต้องการให้ส่งเสริมการนำเข้าแรงงานต่างด้าวเพิ่มขึ้นตามขนาดธุรกิจ โดยเฉพาะการแก้ไขประเด็นเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตที่มีขั้นตอน และระยะเวลาการดำเนินงานที่ทำให้เสียเวลาในการทำงาน โดยภาคธุรกิจการเกษตรมีส่วนต้องการโอกาสเข้าถึงแรงงานมากที่สุด โดยเฉพาะการจัดพื้นที่ให้ผู้ประกอบการพบปะแรงงานที่มีคุณภาพไม่ทิ้งงาน

ความช่วยเหลือด้านแรงงาน

ความช่วยเหลือด้านต้นทุน ค่าจ้างแรงงาน

1. เงินอุดหนุนค่าจ้างแรงงาน
2. ปรับเพิ่มค่าจ้างแรงงานเป็นลำดับขั้น
3. ให้สิทธินำค่าจ้างแรงงานลดหย่อนภาษีได้
4. มาตรการช่วยเหลือรองรับค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้น
5. ช่วยสมทบค่าประกันสังคมในส่วนของผู้จ้างงาน

ความช่วยเหลือด้านการเข้าถึงแรงงาน

1. จัดหาแรงงานที่มีทักษะตรงกับธุรกิจ
2. ศูนย์พบปะแรงงานที่มีคุณภาพให้กับผู้ประกอบการ
3. แก้ไขปัญหาแรงงานผิดกฎหมาย

ความต้องการความช่วยเหลือด้านแรงงาน

ด้านการช่วยเหลือ	Micro	Small	Medium
มาตรการช่วยเหลือด้านต้นทุนค่าจ้างแรงงาน	41.8%	38.3%	45.2%
ส่งเสริมการเพิ่มทักษะความรู้/คุณภาพของแรงงาน	24.5%	20.5%	12.9%
เพิ่มโอกาสการเข้าถึงแรงงานที่มีศักยภาพให้ธุรกิจ	24.0%	17.8%	11.3%
เพิ่มสวัสดิการให้แรงงาน	5.3%	13.0%	16.1%
ส่งเสริมการนำเข้าแรงงานต่างด้าว	4.4%	10.4%	14.5%

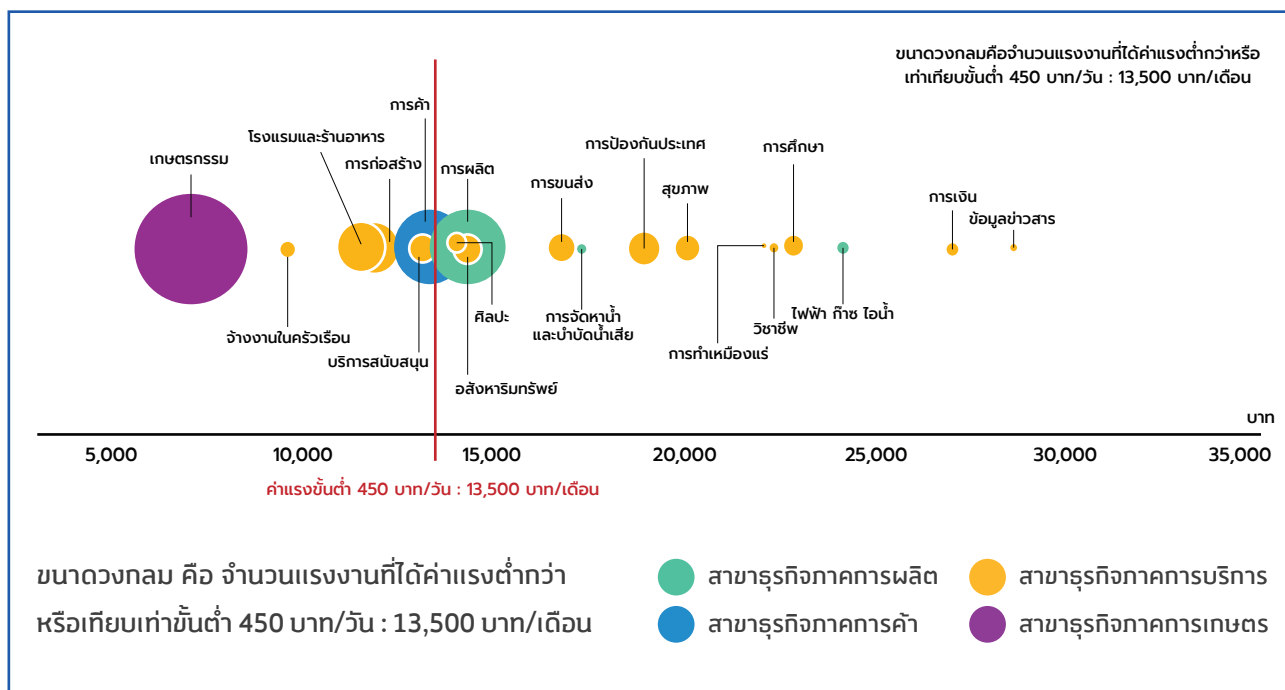
ด้านการช่วยเหลือ	ภาคการผลิต	ภาคการค้า	ภาคบริการ	ภาคเกษตร
มาตรการช่วยเหลือด้านต้นทุนค่าจ้างแรงงาน	30.8%	44.9%	47.0%	28.9%
ส่งเสริมการเพิ่มทักษะความรู้/คุณภาพของแรงงาน	33.0%	27.3%	11.9%	18.4%
เพิ่มโอกาสการเข้าถึงแรงงานที่มีศักยภาพให้ธุรกิจ	25.8%	16.7%	21.9%	39.5%
เพิ่มสวัสดิการให้แรงงาน	5.2%	4.9%	12.5%	
ส่งเสริมการนำเข้าแรงงานต่างด้าว	5.2%	6.2%	6.7%	13.2%

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ภาพที่ 8.6 ความช่วยเหลือด้านแรงงานและความต้องการความช่วยเหลือ

การขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ จะสร้างผลกระทบกับตลาดแรงงาน และต้นทุนของธุรกิจ โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกร รวมถึงภาคการค้าที่มีสัดส่วนแรงงานที่ได้รับค่าจ้างต่ำกว่าหรือเทียบเท่าค่าจ้างขั้นต่ำอยู่เป็นจำนวนมาก

ค่าจ้างเฉลี่ยรายอุตสาหกรรม และจำนวนแรงงานที่ได้ค่าจ้างเทียบเท่าหรือต่ำกว่า 450 บาท/วัน

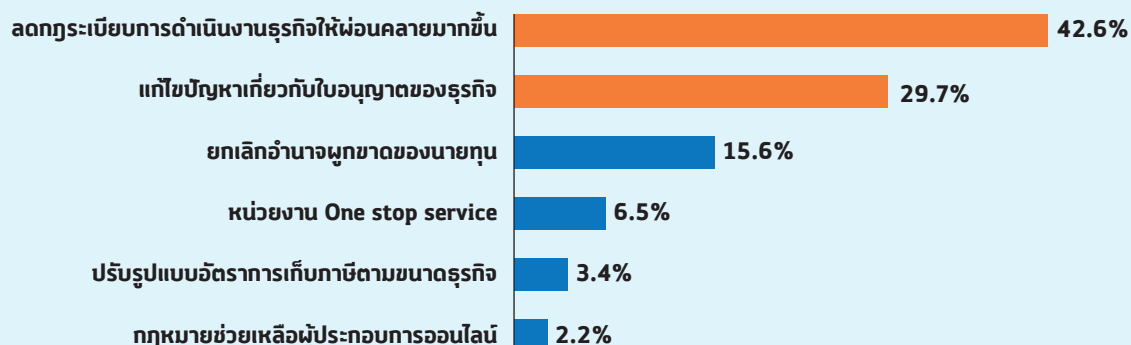
ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ภาพที่ 8.7 ค่าจ้างเฉลี่ยรายอุตสาหกรรมและจำนวนแรงงาน

การผ่อนปรนข้อจำกัดการขายและพื้นที่การขาย รวมถึงการอำนวยความสะดวกการขอใบอนุญาตต่าง ๆ เป็นความต้องการให้เข้าช่วยเหลือมากที่สุด ด้านการแข่งขัน/กฎระเบียบข้อบังคับ/ใบอนุญาต โดยธุรกิจรายย่อยต้องการให้ลดกฎระเบียบการดำเนินงานของธุรกิจ โดยเฉพาะในกลุ่มภาคการค้าและภาคการบริการ ที่ต้องการให้ยกเลิกการจำกัดเวลาการขายสินค้าแอลกอฮอล์ ขณะที่ MSME ต้องการให้แก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาต ไม่ว่าจะเป็นการลดขั้นตอน/ระยะเวลาในการขอใบอนุญาต งดการเก็บค่าบริการ เพิ่มอายุใบอนุญาต หรือการดำเนินการให้สามารถทำผ่านระบบออนไลน์ได้ทุกขั้นตอน โดยมีสัดส่วนความต้องการเพิ่มขึ้นตามขนาดธุรกิจ

ความช่วยเหลือด้านการแข่งขัน/กฎระเบียบข้อบังคับ/ใบอนุญาต

การผ่อนปรนกฎระเบียบการดำเนินงานธุรกิจ

1. ผ่อนปรนการจำกัดเวลา/วันในการขายแอลกอฮอล์
2. ผ่อนปรนการจัดระเบียบพื้นที่จำหน่ายสินค้า

รูปแบบการแก้ไขปัญหา เกี่ยวกับใบอนุญาต

1. ลดขั้นตอน และระยะเวลาในการขอใบอนุญาต
2. จัดเก็บค่าธรรมเนียมการขอใบอนุญาตใด ๆ
3. ยกเลิกใบอนุญาตทุกกฎหมายที่เป็นอุปสรรค
4. เพิ่มระยะเวลาใบอนุญาตให้นานขึ้น
5. สามารถยื่นขอใบอนุญาตออนไลน์ได้ทุกขั้นตอน

ความต้องการความช่วยเหลือด้านการแข่งขัน/กฎระเบียบข้อบังคับ/ใบอนุญาต

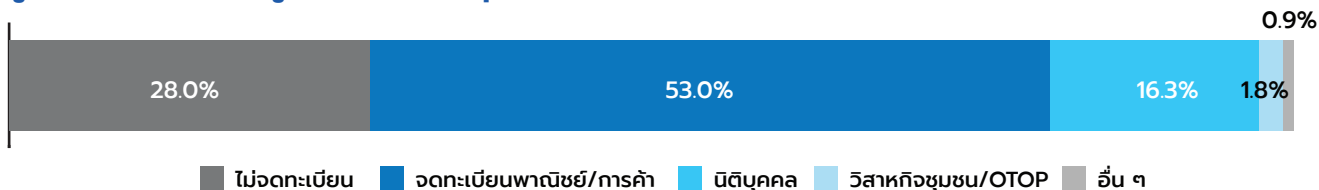
ด้านการช่วยเหลือ	Micro	Small	Medium
ลดกฎระเบียบการดำเนินงานธุรกิจให้ผ่อนคลายมากขึ้น	51.9%	22.6%	12.1%
แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับใบอนุญาตของธุรกิจ	25.1%	35.5%	66.7%
ยกเลิกอำนาจผูกขาดของนายทุน	13.0%	23.1%	15.2%
หน่วยงาน One stop service	3.7%	14.0%	6.0%
ปรับรูปแบบอัตราการเก็บภาษีตามขนาดธุรกิจ	4.7%	0.5%	
กฎหมายช่วยเหลือผู้ประกอบการออนไลน์	1.6%	4.3%	

ด้านการช่วยเหลือ	ภาคการผลิต	ภาคการค้า	ภาคการบริการ	ภาคเกษตร
ลดกฎระเบียบการดำเนินงานธุรกิจให้ผ่อนคลายมากขึ้น	42.1%	43.0%	43.4%	28.6%
แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับใบอนุญาตของธุรกิจ	36.8%	27.4%	25.2%	28.6%
ยกเลิกอำนาจผูกขาดของนายทุน	14.0%	18.8%	13.6%	42.8%
หน่วยงาน One stop service	2.9%	7.0%	9.4%	
ปรับรูปแบบอัตราการเก็บภาษีตามขนาดธุรกิจ	2.1%	2.2%	5.6%	
กฎหมายช่วยเหลือผู้ประกอบการออนไลน์	2.1%	1.6%	2.8%	

ภาพที่ 8.8 ความช่วยเหลือด้านการแข่งขัน/กฎระเบียบข้อบังคับ/ใบอนุญาต และความต้องการความช่วยเหลือ

ปัจจุบัน MSME ส่วนใหญ่มีการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ/ธุรกิจ โดยเฉพาะการจดทะเบียนพาณิชย์/การค้า อย่างไรก็ตาม ยังมี MSME ร้อยละ 28.0 ที่ยังไม่ขึ้นทะเบียนใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ

รูปแบบขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ/ธุรกิจ SME

5 อันดับสาขาธุรกิจที่ตอบว่ายังไม่มีขึ้นทะเบียนธุรกิจใด ๆ

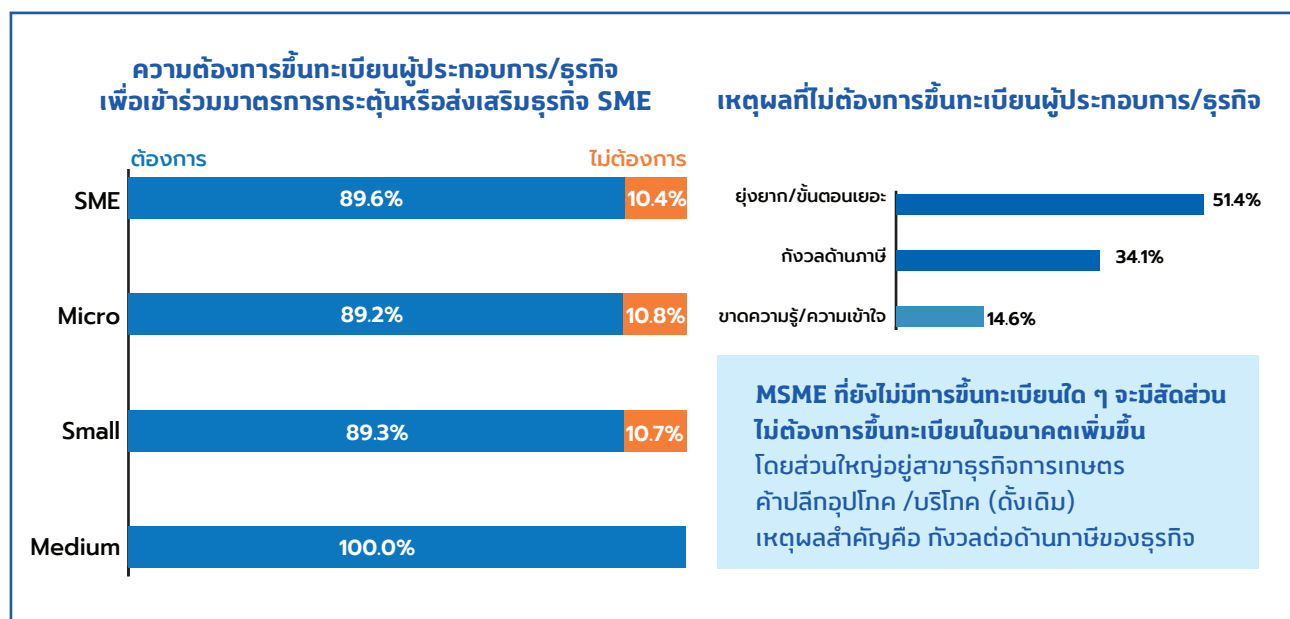
1. คาปลักอุปโภค/บริโภค (ดั้งเดิม)
2. ผลิตภัณฑ์จากโลหะ (ผลิตเหล็กดัด/กรอบประตู/หน้าต่าง/โลหะขึ้นรูป)
3. บริการซ่อมบำรุง
4. ร้านอาหาร/ภัตตาคาร
5. คาปลักธุรกิจยานยนต์/รถยนต์ (ร้านซ่อมบำรุง)

**ธุรกิจที่ยังไม่มีการขึ้นทะเบียน แต่มีการเข้าร่วมกลุ่มธุรกิจ หรือจดทะเบียนในรูปแบบอื่น เช่น สาธารณสุข

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ภาพที่ 8.9 รูปแบบขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ/ธุรกิจ MSME

MSME ส่วนใหญ่ยังสนใจเข้าร่วมโครงการภาครัฐ แม้จะต้องขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ/ธุรกิจ ส่วนที่ไม่สนใจเนื่องจากกังวลถึงความยุ่งยากหรือขั้นตอนการดำเนินการ และด้านภาษี

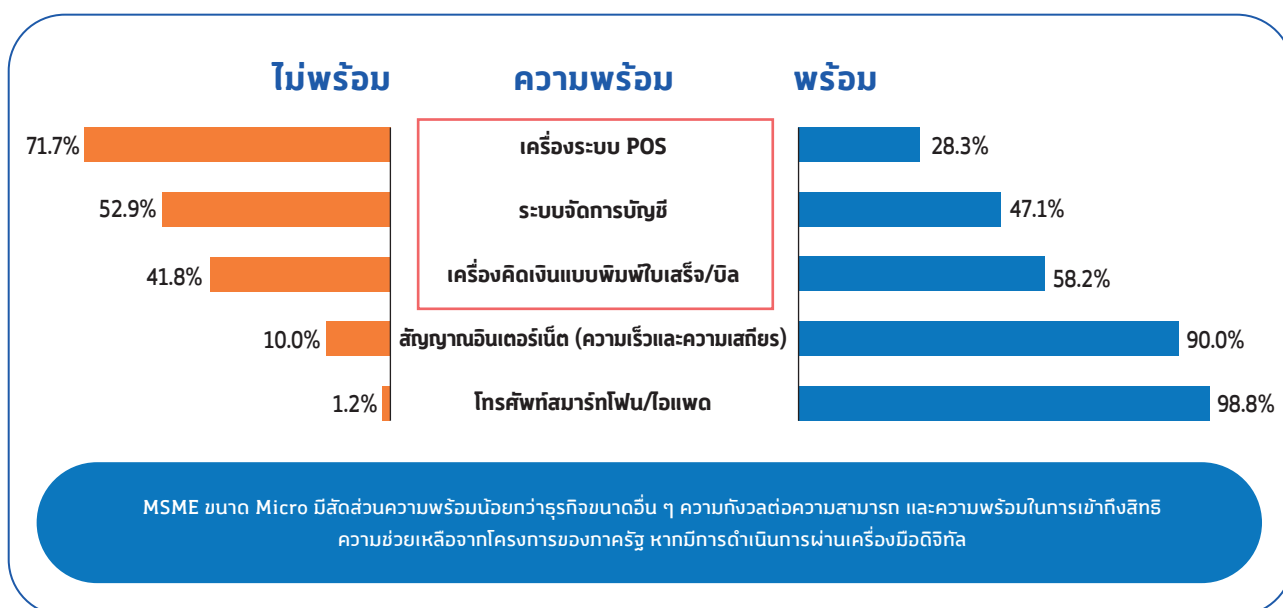
MSME ที่ยังไม่มีการขึ้นทะเบียนใด ๆ จะมีสัดส่วนไม่ต้องการขึ้นทะเบียนในอนาคตเพิ่มขึ้น
โดยส่วนใหญ่อยู่สาขาธุรกิจการเกษตร คาปลักอุปโภค /บริโภค (ดั้งเดิม)
เหตุผลสำคัญคือ กังวลต่อด้านภาษีของธุรกิจ

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ภาพที่ 8.10 ความต้องการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ/ธุรกิจ เพื่อเข้าร่วมมาตรการกระตุ้นหรือส่งเสริมธุรกิจ MSME และเหตุผลที่ไม่ต้องการขึ้นทะเบียน

MSME ส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์/เครื่องมือดิจิทัลเบื้องต้น แต่ยังไม่พร้อมในด้านระบบการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นระบบ POS ระบบจัดการบัญชีหรือเครื่องคิดเงิน และหากพิจารณาความพร้อมตามขนาดธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบการรายย่อยมีสัดส่วนความพร้อมน้อยกว่าธุรกิจขนาดอื่น ๆ

ความพร้อมด้านเครื่องมือ/อุปกรณ์ดิจิทัลของธุรกิจ MSME เพื่อเข้าร่วมมาตรการกระตุ้นหรือส่งเสริมธุรกิจ ผ่านเครื่องมือดิจิทัลธุรกิจ

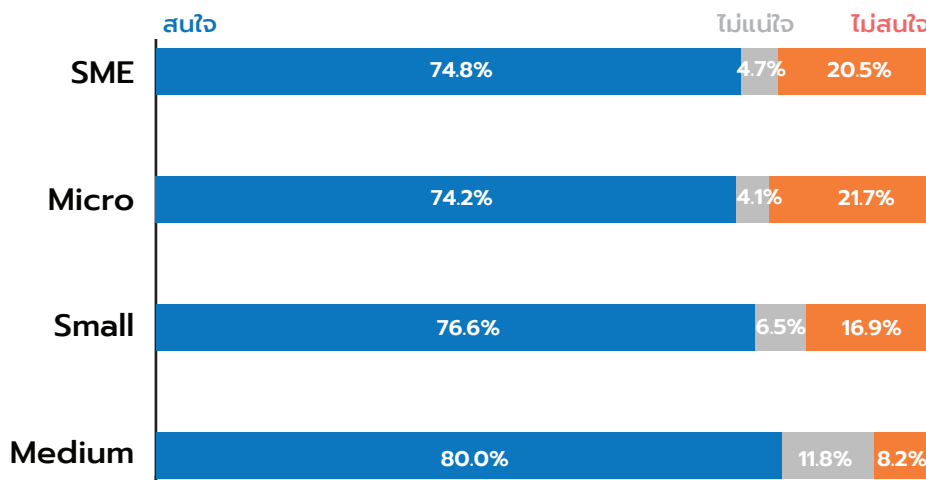
ความพร้อม	Micro	Small	Medium
เครื่องระบบ POS	23.9%	46.0%	100.0%
ระบบจัดการบัญชี	40.6%	71.1%	100.0%
เครื่องคิดเงินแบบพิมพ์ใบเสร็จ/บิล	56.3%	65.4%	70.6%
สัญญาณอินเทอร์เน็ต (ความเร็วและความเสถียร)	88.7%	94.8%	100.0%
โทรศัพท์สมาร์ตโฟน/ไอแพด	98.7%	98.8%	100.0%

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

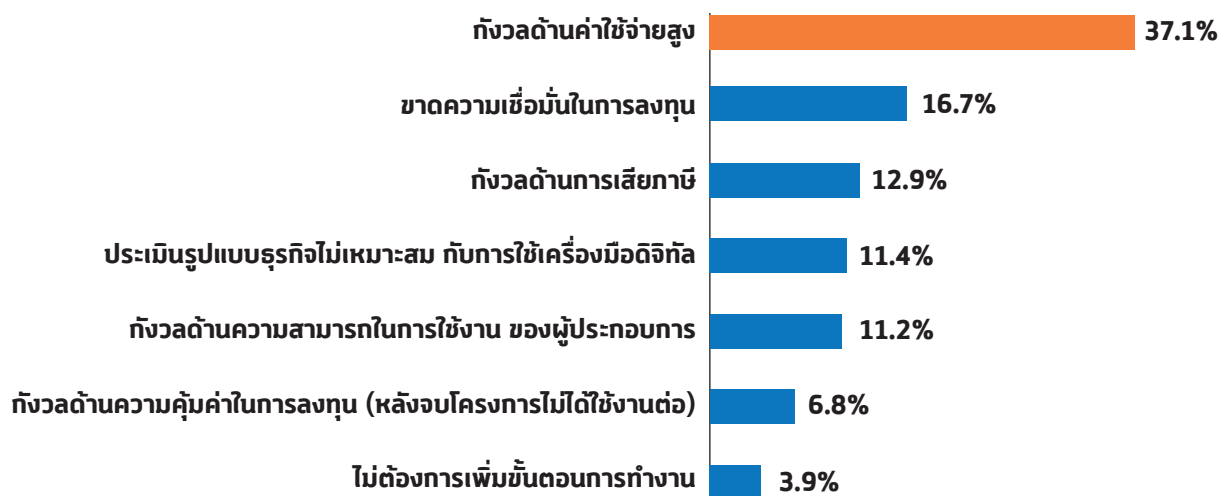
ภาพที่ 8.11 ความพร้อมด้านเครื่องมือ/อุปกรณ์ดิจิทัลของธุรกิจ MSME เพื่อเข้าร่วมมาตรการกระตุ้นหรือส่งเสริมธุรกิจ ผ่านเครื่องมือดิจิทัลธุรกิจ

MSME ส่วนใหญ่สนใจลงทุนซื้ออุปกรณ์/เครื่องมือ หากเข้าร่วมโครงการช่วยเหลือของภาครัฐ ส่วน MSME ที่ไม่สนใจส่วนใหญ่ คือ ธุรกิจรายย่อย และมีสัดส่วนลดลงตามขนาดธุรกิจ เหตุผลสำคัญที่ไม่สนใจ เพราะกังวลว่าจะมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง

ความสนใจลงทุนซื้อเครื่องมือ/อุปกรณ์บางอย่าง เพื่อเข้าร่วมมาตรการกระตุ้นหรือส่งเสริมธุรกิจ MSME ผ่านเครื่องมือดิจิทัล

เหตุผลที่ธุรกิจ SME ไม่สนใจลงทุนซื้อเครื่องมือ/อุปกรณ์

สำหรับ SME ที่ยังไม่แน่ใจในการลงทุนเนื่องจากรอรายละเอียดจากโครงการก่อน เพื่อพิจารณาความคุ้มค่าในการลงทุน และผลตอบแทนจากการใช้สิทธิของโครงการ

ที่มา : บทวิเคราะห์ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือนพฤษภาคม 2566

ภาพที่ 8.12 ความสนใจลงทุนซื้อเครื่องมือ/อุปกรณ์บางอย่าง เพื่อเข้าร่วมมาตรการกระตุ้นหรือส่งเสริมธุรกิจ MSME ผ่านเครื่องมือดิจิทัล และเหตุผลที่ไม่สนใจลงทุนซื้อ

คณะผู้จัดทำเนื้อหา

ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย
นายปริญญา เลื่อนขีด prinya@sme.go.th
โทร. 0-2298-3067
- GDP MSME และการค้าระหว่างประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
นายณัฐกฤติ นิธิประภา nattakrit@sme.go.th
โทร. 0-2298-3046
- การประมาณการเศรษฐกิจของ MSME
นายธนบดี ธนพงษ์กุลตย์ thanabodee@sme.go.th
โทร. 0-2298-3049
นางสาวปริญญา แป้นแก้ว patinya@sme.go.th
0-2298-3122
- การวิเคราะห์ดัชนีทางเศรษฐกิจชี้ภาวะเศรษฐกิจไทย
นายอรรถพล ทองอุ่น atthapon@sme.go.th
โทร. 0-2298-3125
- ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ (SMESI) และผลการสำรวจความคิดเห็น MSME
นางธวชนี พ่วงนาคพันธุ์ thawachinee@sme.go.th
โทร. 0-2298-3056
- ภาพรวมการจ้างงาน MSME ในระบบประกันสังคม
นางสาวดวงพร สิงห์โต tuangporn@sme.go.th
โทร. 0-2298-3003
- ดัชนีศักยภาพและโอกาสในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSME Scoring)
นางสาวศุภริน เจริญพานิช suparin@sme.go.th
โทร. 0-2298-3057

ออกแบบและจัดพิมพ์ : บริษัท วิชั่น พรินท์ส จำกัด

www.visionprepress.com โทร. 084-723-6912, 02-147-3175-6

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)
The Office of Small and Medium Enterprises Promotion (OSMEP)

osmep

www.sme.go.th

osmep

Call Center 1301

osmep